

ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

สารนิพนธ์

ของ

กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2553

ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

สารนิพนธ์

ของ

กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

บทคัดย่อ

ของ

กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2553

กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย. (2553). **ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน**. สารนิพนธ์
ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา
พุทธเมตตา.

การวิจัยปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ด้านพยัญชนะ สระ ตัวสะกดวรรณยุกต์ และการันต์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชาวจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ ภาควิชาการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งได้เคยศึกษาหลักสูตรการเขียนภาษาไทยเบื้องต้นมาแล้ว จำนวน 100 คน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติหาค่าร้อยละแล้วเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ด้านพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดียว นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเขียนอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน, อักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงต่างกัน, อักษรเสียงต่างกัน แต่รูปคล้ายกัน, อักษรเสียงและรูปต่างกัน และปัญหาใช้แนวเทียบผิด พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการแทรกรูปสระ อะ ในพยางค์ต้น, ตัดรูปอักษรนำ, เขียนคำที่ไม่ใช่อักษรนำเป็นแบบอักษรนำ และไม่สามารถจำแนก ห นำ, อ นำได้ ส่วนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบ นักศึกษาชาวจีนจะตัดตัวควบออก, ใช้ตัวควบ ร ล ผิด และวางรูปสระในตำแหน่งอักษรควบผิด รวมทั้งเขียนอักษรควบไม่แท้ผิดเพราะเขียนตามการออกเสียง ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านสระ นักศึกษาชาวจีนจะเขียนสลับกันระหว่างสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว, เขียนสระผิดรูปเพราะยึดตามเสียงที่ได้ยิน, ไม่เข้าใจกฎการใช้ ไอ ไอ ไอย อัย, กฎการเขียนสระลดรูป เปลี่ยนรูป, การใช้บัน และบรร, การใช้ อำ อัม, เขียนคำยืมตามการออกเสียงภาษานั้นๆ และใช้ ฤ ฦ ผิด ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านตัวสะกด นักศึกษาชาวจีนไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราเดียวกันได้, ใช้เสียงและแนวเทียบผิด, เขียนตามการออกเสียง และสลับตัวสะกดและตัวการันต์ ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านวรรณยุกต์ นักศึกษาชาวจีนใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้, ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ควรใช้ และใช้รูปวรรณยุกต์ผิด และปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านการันต์ นักศึกษาชาวจีนใช้ตัวการันต์และไม่ทันขนาดในคำที่ไม่ควรใช้, ไม่ใช้ตัวการันต์และไม่ทันขนาดในคำที่ควรใช้, ใช้ตัวการันต์และไม่ทันขนาดผิด และใช้แนวเทียบผิด

The Problems in Writing Thai Words of Chinese
Studying in Thai Language

AN ABSTRACT
BY
KULLAKAN IAMTHADANAI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

October 2010

Kullakan lamthadanai. (2010). **The Problems in Writing Thai Words of Chinese Studying in Thai Language**. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language).
Bangkok: Graduate School. Srinakharinwirot University. Project Advisor:
Asst. Prof. Jintana Putameta.

The research on The Problems in Writing Thai Words of Chinese Studying in Thai Language is the quantitative and analytical research which has objective to identify the problems in Writing Thai Words of Chinese Studying in Thai Language of consonants, vowels, final consonants, tone marks and the mark places over final consonant.

The samples of the research were 100 Chinese Students who were studying in the second semester of academic year 2009, in faculty of Arts at Huachiew Chalermprakiet University. All data was analyzed by means of statistical approaches: percentage. The results of this research was presented in the form of analytical explanation.

The result of this research reveals that the subjects have problems in writing as Follows: Firstly the subjects have problems in writing singles initial consonants and final consonants i.e. the consonants which is same and difference level pronunciation, the consonants is similar form but difference pronounce, similar sounds but difference form and wrong usage of rules. Secondly the subjects have problems in writing vowels i.e. mixed up short and long vowels sound, put wrong vowels position, misunderstood of usage ไอ ไอ ไอย อัย , writing omission and replacement, usage of word beginning with บรร are often in correctly spelled บั๊น, leading consonants, using wrong initial cluster and usage of the ligatures ฤ and ฤๅ. Finally the subjects have problems in spelling i.e. cannot sort out same conclusion of the final consonants ,usage tone marks and mark places over final consonant, using wrong content of comparison.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์
เรื่อง ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ของ กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์)

คณะกรรมการการสอบ

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์พัชนี โชติกละเอียด)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์)

วันที่ 9 เดือน กันยายน พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาอิงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตะ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์ และอาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ท่านกรุณาชี้แนะ ให้ความรู้และคำปรึกษา ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องจนแล้วเสร็จสมบูรณ์เป็นสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์ รองศาสตราจารย์หวั อภัยวน อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร และอาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร ผู้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแบบสำรวจการเขียนคำถกอภิขวิธีของนักศึกษาชาวจีน ผู้ช่วยศาสตราจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ ผู้ชี้แนะแนวทางให้คำแนะนำด้านภาษาอังกฤษ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ยิวไล ธรรมวาจา หัวหน้าสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะครู และนักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

ขอขอบพระคุณอาจารย์ชนิดา เรืองจรรยา อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผู้ให้คำปรึกษาการคัดเลือกคำศัพท์ภาษาไทยเพื่อสร้างแบบสำรวจ

ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ผู้วางรากฐานทางการศึกษา สนับสนุน และเป็นกำลังใจเสมอมา จนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

กุลกาญจน์ เอี่ยมผดานัย

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำผิดอักษรวิธี.....	6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำผิดอักษรวิธี.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ.....	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	18
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	18
การสร้างแบบสำรวจ.....	18
ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแบบสำรวจ และปรับปรุงแบบสำรวจ.....	19
การรวบรวมข้อมูล.....	27
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
การนำเสนอผลการวิจัย.....	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	28
ข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ.....	28
แบบสำรวจการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน.....	29
คำที่นักศึกษาชาวจีนทุกคนตอบถูก.....	29
คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิด 1 ด้าน.....	29
คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิดมากกว่า 1 ด้าน.....	46
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
สังเขปความมุ่งหมายและวิธีดำเนินการวิจัย.....	51
สรุปผลการวิจัย.....	51
อภิปรายผล.....	52
ข้อเสนอแนะ.....	55
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก.....	62
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	109

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นศาสตร์ที่มีมาเป็นเวลานาน และมีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง อาจกล่าวได้ว่า ภาษาที่มีการสอนเป็นภาษาต่างประเทศมานาน และมีการพูดถึงทฤษฎีและวิธีการสอนไว้มากที่สุดในโลก คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศนั้นเพิ่งจะเริ่มขยายวงกว้าง

“ในยุคลัทธิวรรธนนิยมอเมริกา (พ.ศ.2495-2515) หรือยุคภาษาไทยเพื่อการทหารสงครามจิตวิทยา เป็นช่วงแรกที่ภาษาไทยได้รับการยอมรับให้เป็นภาษาสำคัญที่เจ้าหน้าที่ทางการทูต เจ้าหน้าที่ทางทหาร อาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัยทางสังคมวิทยา-มานุษยวิทยา และอาสาสมัครหน่วยสันติภาพอเมริกันต้องศึกษาเรียนรู้” (สมพงศ์ วิทยศักดิ์พันธุ์. 2549: 4)

เมื่ออุตสาหกรรม การคมนาคม ตลาดการค้า และระบบเศรษฐกิจของโลกเปลี่ยนไปตามพัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศ และปัจจัยอื่นๆ ภาษาไทยและภาษาอื่น จึงได้รับการบรรจุลงเป็นวิชาภาษาต่างประเทศ เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ

ปรีชา หิรัญประดิษฐ์ (2545: 1-3) กล่าวสรุปได้ว่า ความสนใจศึกษาภาษาไทยเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศของชาวต่างชาติมีตั้งแต่สมัยที่คนไทยติดต่อกับชาวต่างชาติ ต่อมาจึงได้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในรูปแบบต่างๆ เช่น สถาบันสอนภาษาไทย โรงเรียนสอนภาษาไทย และปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยต่างๆ เปิดสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศจำนวนมาก สถาบันสอนภาษาไทยที่กล่าวมานี้ มีทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยเฉพาะชาวต่างประเทศซึ่งเป็นชาวเอเชียด้วยกัน ประเทศที่มีความสัมพันธ์กับประเทศไทยอย่างยาวนานในประวัติศาสตร์ครั้งสมัยสุโขทัย คือ ประเทศจีน ความสัมพันธ์นั้นยาวนานมาก แต่มาหยุดชะงักชั่วคราวเมื่อครั้งปกครองประเทศด้วยระบอบคอมมิวนิสต์ ต่อมาในสมัยที่คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีนจึงได้รับการฟื้นฟูและพัฒนาอีกครั้งหนึ่ง และได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2518 เป็นต้นมา จนในระยะหลัง การเติบโตของเศรษฐกิจ มีผลให้จีนเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น รวมถึงนโยบายด้านการศึกษาของจีน สนับสนุนให้ชาวจีนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทำให้มีนักศึกษาชาวจีนเดินทางเข้ามาศึกษาในประเทศไทยมากขึ้น

สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ (2549: 1,8) กล่าวสรุปได้ว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2545 เป็นต้นมา เป็นยุคภาษาไทยเพื่อเศรษฐกิจทุนนิยมเสรี ปรากฏการณ์ทางการศึกษาใหม่เกิดขึ้นอย่างไม่มีใครคาดคิดมาก่อน เมื่อมีคลื่นนักศึกษาจีนเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยจำนวนมาก

จากข้อมูลของกระทรวงการต่างประเทศ พบว่าในปี พ.ศ. 2546 มีนักเรียนต่างชาติเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ถึง 4,343 คน แยกเป็นชาวจีน 946 คน รองลงไปคือชาวเวียดนาม พม่า อินเดีย ญี่ปุ่น บังคลาเทศ เนปาล ไต้หวัน และสหรัฐอเมริกา

แต่ละปีมีคนจีนเดินทางออกมาเรียนต่างประเทศ สูงถึง 150,000 คนต่อปี นักศึกษาจีนที่เข้ามาเรียนในประเทศไทยนั้นมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากปี 2548 มีจำนวน 1,650 ราย และเพิ่มขึ้นมาเป็น 2,698 รายในปี 2549 (ประชาชาติธุรกิจ, 2551: 35) ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยที่เปิดรับนักศึกษาชาวจีนเข้ามาเรียนในระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอกหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น ส่วนใหญ่เป็นมหาวิทยาลัยในภาคเหนือและภาคกลาง โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏ เนื่องจากเหตุผลด้านค่าเล่าเรียน โดยนักศึกษาชาวจีนเหล่านี้มีทั้งที่เรียนสาขาวิชาเอกภาษาไทย ภาษาและวัฒนธรรมไทย การสอนภาษาไทย การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และสาขาวิชาอื่นๆ ซึ่งล้วนจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในการดำเนินชีวิตในประเทศไทย

สถาบันการศึกษาในประเทศไทยเหล่านี้ ได้ตกลงเซ็นสัญญาความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในประเทศจีน แลกเปลี่ยนครูและนักศึกษา และรับนักศึกษาจีนเข้ามาเรียนเป็นจำนวนมากในหลายสาขาวิชา อู๋ ยี่ เตีย เป็นนักศึกษาจีนที่เดินทางมาเรียนภาษาไทยในประเทศไทย ได้แสดงความคิดเห็นว่า “สิ่งที่คาดหวังนอกจากจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยแล้ว ภาษาไทยยังจะสามารถเปิดโอกาสให้สามารถทำงานได้เมื่อกลับไปยังจีน โดยอาจจะไปเป็นไกด์หรือล่าม ซึ่งเป็นที่ต้องการในเวลานี้ เพราะมีคนไทยเดินทางไปท่องเที่ยวมาก รวมถึงการทำธุรกิจ” (ประชาชาติธุรกิจ, 2551: 35)

ในการเรียนภาษาไทยนั้น ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาไทยหรือจีน ต่างต้องเรียนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการสื่อสารเช่นเดียวกับทักษะอื่น เพราะเป็นทักษะการสื่อสารแทนคำพูด เป็นการบันทึกถ้อยคำ และความคิดมิให้สูญหาย ดังนั้นการเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธีจึงเป็นพื้นฐานสำคัญ ที่ทำให้การสื่อความหมายต่างๆ ถูกต้อง

อัศรา บุญทิพย์ (2535: 5) กล่าวว่า ในเรื่องของการเขียน ผู้เขียนจะต้องเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี โดยยึดถือพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานฉบับที่เป็นปัจจุบันเป็นเกณฑ์ การเขียนคำและการใช้คำเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ผู้เขียนต้องมีความประณีตที่จะเขียนคำให้ถูกต้องตามเจตนาที่ต้องการสื่อสาร หากเขียนคำโดยขาดความรับผิดชอบ ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ก็จะทำให้การสื่อความหมายผิดพลาด และนับว่าเป็นความล้มเหลวของการเขียนตั้งแต่ต้น สอดคล้องกับที่ วิจิตร ภาณุพงศ์ (2536: 5) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องการการฝึกฝน จึงจะทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่สอนภาษาไทยมาเป็นเวลา 5 ปี ผู้วิจัยได้สังเกตการใช้ภาษาของนักเรียน พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำ การวางตำแหน่งพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำผิดความหมาย ใช้ภาษาพูดแทนภาษาเขียน ใช้คำภาษาต่างประเทศ ฯลฯ เหล่านี้เป็นข้อผิดพลาดที่สามารถเห็นได้ชัดเจน เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียนไม่ว่าชาวไทยหรือชาวต่างประเทศ ดังเช่น ปูลภรณ์ อาจตัน (2547: 1) ได้กล่าวว่า เพราะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อน ทั้งวิธีถ่ายทอดนั้นต้องอาศัยความรู้ ความคิด ตลอดจนประสบการณ์ จึงมักเกิดข้อผิดพลาดเสมอ อัจจิมา เกิดผล (2547: 19) กล่าวว่า การสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเขียนหนังสือ เหมาะจะทำให้งานเขียนมีคุณค่า เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ สามารถสร้างศรัทธาให้แก่ผู้อ่านและแสดงถึงความรู้ความสามารถของผู้เขียนได้อีกด้วย

การเขียนไม่เพียงแต่เป็นปัญหาสำหรับชาวไทย แต่ยังเป็นปัญหาของชาวต่างประเทศที่เรียนวิชาภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง หรือเป็นภาษาต่างประเทศ จากงานวิจัยของ จงบก แซ (2543: 54) สรุปได้ว่า นักศึกษาเกาหลีมีความบกพร่องด้านการเขียนบางประการ เช่น การสะกดคำ การเขียนประโยค การใช้ภาษา และไวยากรณ์ แม้ว่านักศึกษาในกลุ่มนี้จะมีความสามารถด้านการเขียนสูงกว่าทักษะด้านอื่นก็ตาม เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ฮิโรนากะ โทมิตะ (2551: 125) ที่กล่าวว่า ภาพรวมของการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นยังมีความอยู่หลายประการ สิริระ สมนาม (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาชาวจีนพบว่า ลักษณะการเขียนผิดของนักศึกษาที่พบมากที่สุดได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับการแต่งประโยค รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับคำ นอกจากนี้เป็นข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ และข้อผิดพลาดในระดับความหมาย ตามลำดับ จากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ชาวเกาหลี ญี่ปุ่น และจีน มีความผิดพลาดด้านการเขียนในระดับคำ

ธิดา โมสิกรัตน์ ได้ไปศึกษาดูงานการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวจีนของมหาวิทยาลัยในมณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ Yunnan Radio and Television University (YNRTVU) มีปัญหาการออกเสียงภาษาไทยไม่ถูกต้อง เนื่องจากเรียนจากครูผู้สอนซึ่งเป็นคนจีน จึงมีปัญหาการฟังและการออกเสียง ซึ่งเป็นปัญหาต่อเนื่องไปถึงการอ่าน การเขียน การใช้คำศัพท์ และการผูกประโยค ปัญหาการเขียนภาษาไทย เกิดจากใช้แนวเทียบกับภาษาจีน ซึ่งมีธรรมชาติของลีลาการเขียนแตกต่างกัน ทำให้มีปัญหาการเขียนสระและตัวการันต์ พยัญชนะ ค, ด เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์จันทร์สุดา ไชยประเสริฐ อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กล่าวสรุปได้ว่า นักศึกษาชาวจีนที่เข้ามาเรียนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่ เคยเรียนวิชาภาษาไทยจากมหาวิทยาลัยในประเทศจีนมาแล้ว 1-2 ปี สามารถสื่อสารเป็นภาษาไทยได้ แต่จะพบปัญหาการเขียนภาษาไทยมากที่สุด โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำ เช่น บางครั้งนักศึกษาสามารถสะกดคำ “ไปรษณีย์” ได้ แต่กลับสะกดคำว่า “แก้ว” ผิด ซึ่งเกิดจากการเขียนคำได้จากการจำรูปคำ คำใดที่ไม่เคย

เห็นมาก่อนจะเขียนไม่ได้ การวางตำแหน่งสระและวรรณยุกต์ผิด การใช้คำผิดความหมาย นักศึกษาที่มาจากต่างมหาวิทยาลัยจะเรียนวิชาภาษาไทยด้วยระบบที่แตกต่างกัน เช่น เรียนพยัญชนะไทยจากอักษรสามหมู่ แทนการเรียนตามลำดับตั้งแต่ ก-ฮ ทำให้ไม่คุ้นเคยพยัญชนะบางตัวที่ไม่ค่อยได้ใช้ จึงเขียนพยัญชนะตัวนั้นไม่ได้ เป็นต้น

นักศึกษาชาวจีนส่วนใหญ่ที่มาเรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีจุดประสงค์เพื่อนำความรู้ทางด้านภาษาไทยไปประกอบอาชีพ เช่น ครูสอนภาษาไทย นักเขียน นักแปล มัคคุเทศก์ เป็นต้น จึงจะต้องมีความชำนาญในการใช้ภาษาไทย เนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้เรียนวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ย่อมจะมีความผิดพลาดในการใช้ภาษา แต่เพื่อไม่ให้ความผิดพลาดนี้เกิดขึ้นบ่อยครั้งจนเกิดความเสียหายต่อการสื่อสาร โดยเฉพาะด้านการเขียนและการใช้คำภาษาไทย ซึ่งถือเป็นพื้นฐานของการสร้างประโยค เพื่อขยายเป็นข้อความที่ยาวขึ้นต่อไป ดังที่ไพบูลย์ ดวงจันทร์ (2542: 30) กล่าวว่า การใช้ภาษาที่ไม่ได้ผลดีหรือไม่ประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ ที่พบเห็นโดยมากมักเกิดจากปัญหาการใช้คำมากกว่าปัญหาการใช้ประโยค

ด้วยเหตุและผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน เพื่อนำผลการวิจัยไปวิเคราะห์หาแนวทางแก้ไข ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับชาวจีนและชาวต่างประเทศที่สนใจศึกษาวิชาภาษาไทย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ด้านพยัญชนะ สระ ตัวสะกด การันต์ และวรรณยุกต์
2. เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการสอนเขียนคำภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ และเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนและแบบฝึกการเขียนคำให้อักขรวิธี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1. ประชากร คือ นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งได้เคยศึกษาหลักสูตรการเขียนภาษาไทยเบื้องต้นมาแล้ว จำนวน 100 คน

3. เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ คือ ศึกษาปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ด้านพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และการันต์

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนคำผิดอักขรวิธี คือ การเขียนคำไม่ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒

3. นักศึกษาชาวจีน คือ นักศึกษาสัญชาติจีน ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำผิดอักษรวิธี
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำผิดอักษรวิธี
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำผิดอักษรวิธี

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์วิเคราะห์ปัญหาการเขียนผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน โดยเน้นการเขียนในระดับคำ จึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำและการใช้คำ และปัญหาการเขียนคำและการใช้คำ ดังนี้

1.1 การเขียนคำและการใช้คำ

การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ความคิด ประสบการณ์ของผู้เขียน โดยใช้ตัวอักษรเป็นสื่อเพื่อส่งสารไปยังผู้อ่าน เป็นการแสดงออกแทนคำพูด การบันทึกถ้อยคำ และความคิดมิให้สูญหาย การเขียนคำให้ถูกอักษรวิธีจึงเป็นสิ่งสำคัญ หากมีคำที่สะกดผิด อาจทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน ส่งผลให้การสื่อสารไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้อ่านเสื่อมความเชื่อถือต่อผู้เขียน

นวรวรรณ พันธุเมธา (อ้างอิงจาก ศรีจันทร์ วิชาตรง 2542: 15) ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำผิดพลาด สรุปได้ดังนี้

1. ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับพยัญชนะ ได้แก่ ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดี่ยว และพยัญชนะควบกล้ำ และข้อผิดพลาดเกี่ยวกับพยัญชนะสะกด สาเหตุที่ผิดอาจเป็นเพราะพยัญชนะเสียงเดียวสามารถเขียนได้หลายอย่าง
2. ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับสระ สาเหตุที่ผิด เกิดจากสระเสียงเดียวสามารถเขียนได้หลายอย่าง
3. ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับวรรณยุกต์ ได้แก่ การใช้วรรณยุกต์ผิด เต็ม ห ให้เป็นอักษรนำ และวางวรรณยุกต์ไม่ตรงตำแหน่ง
4. ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับตัวการันต์ คือ มีตัวการันต์ในคำที่ไม่ควรมี ไม่มีตัวการันต์ในคำที่ควรมี และใช้ตัวการันต์ผิด

กำชัย ทองหล่อ (2537: 160) กล่าวถึงภาษาเขียนว่า จะให้เข้าใจความหมายกันได้ ต้องกำหนดตัวอักษรเป็นหลัก เพราะตัวอักษรเป็นเครื่องหมายใช้แทนคำพูด เพราะฉะนั้น การเขียนคำจึงนับว่าเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งในการใช้ภาษา ถ้าเขียนผิด ความหมายก็แปรไป หรืออาจจะไม่มีความหมาย

อัศรา บุญทิพย์ (2535: 5-27) แบ่งประเภทการเขียนคำและการใช้คำออกเป็น การเขียนคำให้ถูกอักขรวิธี คือ

(1) การเขียนคำให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ทั้งพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด การันต์ และวรรณยุกต์

(2) การใช้คำ คือ การเลือกสรรคำมาใช้ให้ถูกต้อง เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ซึ่งต้องอาศัยความรู้ทางภาษาและความประณีต ยิ่งไปกว่าการเขียนให้ถูกอักขรวิธี โดยพิจารณาเลือกสรรและใช้คำให้สอดคล้องกับหลักการ ได้แก่ การใช้คำให้ถูกความหมาย การใช้คำให้ถูกระดับ การใช้คำให้กะทัดรัด การใช้คำให้ชัดเจน และการใช้ราชาศัพท์ให้ถูกต้อง

วาสนา เกตุภาค (ม.ป.ป.: 14) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้คำ ว่าควรระมัดระวังในเรื่อง

- (1) ไม่ใช่คำผิดความหมาย
- (2) ไม่ใช่คำฟุ่มเฟือย คือ การใช้คำมากเกินไปจนความจำเป็น
- (3) ไม่ใช่คำกำกวม คือ การใช้คำไม่ชัดเจน
- (4) ไม่ใช่คำหรือสำนวนต่างประเทศ ส่วนใหญ่มักจะได้แก่ภาษาอังกฤษ ยกเว้นคำซึ่งเป็นที่รับรองกันแล้ว
- (5) ไม่ใช่คำผิดหลักภาษา ส่วนมากมักจะได้แก่การใช้ลักษณนาม สันธาน บุพบท
- (6) ไม่ใช่คำผิดระดับ คือ ระดับภาษาปาก ภาษาถิ่นมาตรฐาน และภาษามาตรฐาน
- (7) ไม่ใช่คำผิดความนิยม เช่น การใช้คำอุปมาเพื่อเปรียบเทียบของสองสิ่ง ให้เห็นว่าเหมือนกัน เช่น ผมขาวราวกับดอกเลา
- (8) ไม่ตัดคำหรือย่อคำจนทำให้เสียความหมาย
- (9) ไม่ใช่คำที่หยาบ
- (10) ไม่ใช่คำราชาศัพท์ผิด

ฉะบ ปะชะกะฤษณะ (2521: 58-67) อธิบายความรู้เรื่องการใช้คำให้ถูกต้อง ดังนี้

- (1) การใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย จะต้องใช้ให้ถูกต้องตามความหมายที่แท้ ตามความนิยม และตามรูปศัพท์

(2) การใช้คำให้ถูกต้องตามระเบียบภาษา ต้องคำนึงถึงการใช้ตัวสะกด การันต์ ลักษณะนาม อาการนาม สันธาน และบุพบท

(3) การใช้คำให้ถูกต้องตามชั้นเชิงของคำ คำนึงถึง การใช้ราชาศัพท์ การใช้คำให้ถูกต้องตามศักดิ์ของคำ การใช้คำให้เหมาะสมกับสถานที่ เวลา และโอกาส

ในด้านการใช้คำให้มีน้ำหนัก ได้แนะนำว่าการเขียนที่ดีควรใช้คำซ้ำเพื่อเน้นหนัก ไม่ใช่คำฟุ่มเฟือย ไม่ย่อคำจนเกินไป และเว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง

ไพบูลย์ ดวงจันทร์ (2542: 29-48) ให้ข้อสังเกตการใช้คำว่า ควรคำนึงถึง

- (1) การออกเสียงคำให้ครบถ้วน ชัดเจน และออกเสียงหนักเบาของพยางค์ให้ถูกต้อง
- (2) การสะกดคำให้ถูกต้อง อาศัยพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานฉบับที่ทันสมัยที่สุด หรืออาศัยแบบอย่างจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ เช่น ประกาศของทางราชการ หนังสือราชกิจจานุเบกษา
- (3) การใช้คำโดยคำนึงถึงความหมายเฉพาะคำ ทั้งความหมายตามตัว ความหมายเชิงอุปมา และความหมายนัยประหวัด การใช้คำโดยคำนึงถึงความหมายเทียบเคียงกับคำอื่น เช่น คำที่มีความหมายเหมือนกัน ความหมายตรงข้ามกัน ความหมายร่วมกันหรือใกล้เคียงกัน ความหมายแคบกว้างกว่ากัน
- (4) การใช้คำโดยคำนึงถึงบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ควรคำนึงถึงการใช้คำให้ถูกต้องตามสถานภาพของบุคคล เหมาะสมตามระดับ ถูกตามสถานการณ์ ใช้ภาษาอย่างมีสัมมาคารวะ
- (5) การใช้คำโดยคำนึงถึงมนุษยสัมพันธ์ คือ รู้จักเกรงใจ ให้ความนับถือ ซื่อสัตย์ต่อกัน ผ่อนสั้นผ่อนยาว ไม่ก้าวร้าวใคร ให้อภัย ผูกไมตรี
- (6) การใช้คำตามความนิยม ตามที่สังคมยอมรับกันว่าถูกต้อง
- (7) การใช้คำให้สิ้นกระแสความ โดยเฉพาะภาษาเขียนที่ไม่สามารถเน้นเสียง แสดงสีหน้า ท่าทาง หรือไม่มีบริบทอื่นใดที่จะช่วยให้เข้าใจความหมายได้
- (8) การใช้คำให้คงที่ แบบเดียวกันตลอด เช่น ราษฎร พลเมือง ชาวบ้าน ประชากร
- (9) การใช้คำให้กะทัดรัด ใช้คำน้อยแต่กินความมาก ไม่เยิ่นเย้อ ฟุ่มเฟือย
- (10) การใช้คำเชื่อมให้เหมาะสม
- (11) การใช้คำลักษณนามให้ถูกต้อง
- (12) การใช้คำชี้แนะส่วนสำคัญ ในเนื้อหาที่ต้องการเน้น
- (13) การวางคำที่มักใช้คู่กันให้ชิดกัน เช่น ลดลง เพิ่มขึ้น
- (14) การไม่ใช้คำซ้ำซาก โดยใช้วิธีการหลีกคำ คือ เอาคำอื่นที่มีความหมายทำนองเดียวกัน

มาใช้แทน

(15) การไม่ใช้คำภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็น โดยใช้ศัพท์บัญญัติแทน หรือทับศัพท์ ตามที่สังคมนิยม

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำผิดอักษรวิธีข้างต้นสรุปได้ว่าการเขียนคำและการใช้คำ ต้องคำนึงถึงการสะกดคำให้ถูกต้องตามพจนานุกรม การเลือกสรรคำที่นำมาใช้นั้นต้องให้ถูกต้องเหมาะสม ทั้งด้านความหมาย ด้านระดับคำ ด้านหลักภาษา อีกทั้งต้องให้ถูกต้องตามบริบททางสังคม และวัฒนธรรม มีความกะทัดรัด กระชับ มีความชัดเจน และการใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้อง

1.2 ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธี

อัจริมา เกิดผล (2546: 3-9) กล่าวว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยในปัจจุบันเกิดจากการเขียนคำแยกคนละบรรทัด ทำให้ความหมายผิดไป การเขียนคำไม่ถูกต้องตามหลักภาษา และการใช้คำให้ความรู้สึกที่ไม่ดี

นอกจากนั้นอัจริมา เกิดผล (2546: 12-13) ยังกล่าวถึงสาเหตุของการเขียนคำผิดพลาดว่าเกิดจากการนำคำที่มีเสียงคล้ายกันหรือเหมือนกัน แต่เขียนต่างกันมาเป็นแบบในการเขียนคำ การไม่ทราบความหมายของคำ การออกเสียงผิด การมีประสบการณ์ผิด เคยเขียนหรือเห็นอย่างไร ก็เขียนเช่นนั้น และการไม่รู้หลักภาษา

ดวงใจ ไทยอุบุญ (2543: 3) ได้รวบรวมปัญหางานเขียน สรุปได้ว่า การใช้ภาษาผิดและการใช้ภาษาบกพร่องในการเขียน ได้แก่ การเขียนตัวสะกดการันต์ผิด การวางรูปวรรณยุกต์ผิดที่ และการผันวรรณยุกต์ที่ไม่ถูกต้อง

เอมอร ชิตตะโสภณ (2529: 27) กล่าวถึงสาเหตุและลักษณะความผิดพลาดของการเขียน สรุปได้ว่า สาเหตุเกิดจากการทำผิด (Mistakes) การเลือกผิด (Mismatches) และการไม่รู้ (Gaps) ส่วนลักษณะความผิดพลาด แบ่งเป็นการเขียนผิดพลาด ได้แก่ การใช้คำผิดไวยากรณ์ การใช้คำผิดความหมาย การสะกดการันต์ผิด การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง และการใช้อักษรย่อไม่ถูกต้อง

ปัญหาการเขียนคำสรุปได้ว่า เกิดจากหลายสาเหตุ คือ เกิดจากคำใหม่ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน เกิดจากภาษาต่างประเทศ และเกิดจากปัจจัยของตัวผู้เขียนเอง ที่ไม่เห็นความสำคัญของภาษาไทย การออกเสียงผิด ทำให้เขียนผิด ซึ่งปัญหาดังกล่าว มีสาเหตุเกิดจากการทำผิด การเลือกผิด และการไม่รู้

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำผิดอักษรวิธี

สุนันทา ไสร์จักษ์ (2511: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ และการศึกษามูลเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร โดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัยวัดการสะกดการันต์ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 463 คน พบลักษณะการสะกดผิดตามลำดับ ดังนี้ ผิดทั้งคำ ผิดที่สระเสียงสั้น-ยาว ผิดเรื่องเสียงวรรณยุกต์ ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่การประวิสรรชนีย์ ผิดที่ ร ล และ ว หัน ผิดที่ตัดเติมตัวพยัญชนะ ผิดที่การใช้ ไอ ไอ และผิดที่พยัญชนะต้น ส่วนสาเหตุของการสะกดผิด คือ สะกดผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด ไม่ทราบความหมายของคำ รู้หลักภาษาไม่ดีพอ ออกเสียงผิด และใช้แนวเทียบผิด

นอกจากนี้ สุนันทา ไสร์จักษ์ (2528 : 49-51) ยังสำรวจความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ การศึกษามูลเหตุแห่งการเขียนผิดและแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องการเขียนสะกดการันต์ผิด ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ด้วยการใช้แบบทดสอบแบบปรนัย วัดความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ จากนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 จากคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกวิทยาเขต จำนวน 822 คน พบความผิดพลาดจากมากไปน้อย ได้แก่ ผิดที่เขียนตามการออกเสียง ตัวสะกด การหัดเสียงหรือยัดเสียง การใช้ ไอ ไอ อัย ไอย จำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเขียนไม่ได้ การใช้ ร ล ตัวการันต์ การประวิสรรชนีย์ การใช้วรรณยุกต์ และพยัญชนะต้น ส่วนสาเหตุของการเขียนสะกดการันต์ ผิด เรียงจากมากไปน้อย คือ เขียนตามการออกเสียง เขียนตามที่เคยเห็นมา จำตัวการันต์ไม่ได้ ไม่ทราบความหมายของคำที่เขียน จำหลักการผันวรรณยุกต์ไม่ได้ ตัวสะกดมีเสียงซ้ำกันมาก ไม่เคยใช้หลักเกณฑ์ในการเขียน เขียนทับกับคำที่คุ้นเคย จำหลักการใช้ ไอ ไอ อัย ไอย ไม่ได้ และพยัญชนะต้นของคำมีเสียงซ้ำกันมาก

ไขสรี ปรามิข ฌ อยุธยา (2519: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2515 และ 2516 โดยศึกษาจากข้อสอบวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,000 ฉบับ พบว่ามีข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความ 4 ลักษณะได้แก่ ข้อผิดพลาดเรื่องคำ ข้อผิดพลาดเรื่องประโยค ข้อผิดพลาดเรื่องความหมาย และข้อผิดพลาดเรื่องการสะกดการันต์

ชูศรี ศรีแก้ว (2527: บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2525 ที่เรียนจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากแผนกวิทยาศาสตร์ และจากแผนกศิลปะ พบว่านักศึกษามีข้อผิดพลาดในการใช้คำ การแต่งประโยค การสะกดการันต์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรย่อ การใช้เครื่องหมายบอกและเครื่องหมาย เพราะฉะนั้น โดยนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีลักษณะข้อผิดพลาดและผลสัมฤทธิ์ในการใช้ภาษาใกล้เคียงกัน

ทำให้พิจารณาได้ว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ นั้น มีความสัมพันธ์กับความสามารถโดยทั่วไปของแต่ละบุคคล มากกว่าสัมพันธ์กับจำนวนคาบในการเรียนการสอน

สุชาดา ชาทอง (2534: บทคัดย่อ) ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2533 ด้วยการให้นักเรียนทำแบบทดสอบเขียนภาษาไทย พบลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้คำมากที่สุด รองลงมา คือการใช้ประโยค และการใช้รูปแบบการเขียน ตามลำดับ

อิงอร อมาตยกุล (2535: 74) ศึกษาความสามารถทางการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 พบว่า ข้อบกพร่องในด้านการใช้ภาษาที่พบมากที่สุดคือ การใช้คำ การใช้กลุ่มคำและประโยคไม่กระชับรัดกุม การเรียงคำเข้าประโยคไม่ถูกต้อง การสะกดการันต์ผิด การวางสระวรรณยุกต์ไม่ตรงตามตำแหน่ง และการใช้เครื่องหมายต่างๆ ไม่ถูกต้องตามลำดับ

ศรีจันทร์ วิชาตรง (2542: 294) ศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาสถาบันราชภัฏพระนครปีการศึกษา 2540 จำนวน 1,152 คน โดยให้นักศึกษาเขียนเรียงความ พบความผิดพลาดเรื่องการสะกดการันต์มากที่สุด รองลงมาคือ การใช้คำ การแต่งประโยค การเว้นวรรค การใช้เครื่องหมายอื่นๆ การใช้เครื่องหมายไปยาล การใช้อักษรย่อ และการใช้ตัวเลข ตามลำดับ

เสนอ ตริวิเศษ (2542: 94) ได้วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัญหาการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านการเขียนเป็นผลเกี่ยวเนื่องมาจากปัญหาการพูด เรื่องที่นักเรียนที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยมีปัญหามากที่สุด ได้แก่ การสะกดคำ รองลงมาได้แก่ การใช้คำศัพท์ ส่วนในด้านโครงสร้างของประโยค นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีปัญหาในการเพิ่มคำในประโยค การขาดคำในประโยค และการเรียงคำเข้าประโยคผิดที่ ตามลำดับ และปัญหาด้านสุดท้าย คือ ปัญหาการเรียงประโยคเป็นข้อความ และการแทรกประโยคที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อความ

ปุลภรณ์ อาจตัน (2547: 97-100) วิเคราะห์ข้อผิดพลาดและสาเหตุการเขียนภาษาไทยผิดพลาดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ปีการศึกษา 2545 จากเรียงความของนักเรียน 443 ชิ้น พบว่านักเรียนมีข้อผิดพลาดด้านการใช้คำ การใช้ประโยค การสะกดการันต์ และการใช้วรรคตอน ตามลำดับ และสาเหตุที่นักเรียนเขียนภาษาไทยผิดพลาด เกิดจากความสับสนเกี่ยวกับ

มาตราตัวสะกด การใช้แนวเทียบผิด การเขียนตามภาษาพูดและตามการออกเสียง การไม่รู้ความหมายของคำ การไม่รู้หลักภาษาดีพอ และการเขียนตกหล่นเพราะขาดความระมัดระวัง

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวพบว่า ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยมีทั้งด้านไวยากรณ์ ด้านความหมาย การใช้คำ การใช้ประโยค และด้านอื่นๆ โดยข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุด คือ การใช้คำ และการสะกดการันต์ ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรหาทางแก้ไขต่อไป

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ

เนื่องจากผู้วิจัยสนใจศึกษาปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน จึงศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศในภาพรวมอย่างกว้าง และจะเน้นศึกษารายละเอียดการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชาวจีน

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นศาสตร์ที่มีมาเป็นเวลานาน และมีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง อาจกล่าวได้ว่า ภาษาที่มีการสอนเป็นภาษาต่างประเทศมานาน และมีการพูดถึงทฤษฎีและวิธีการสอนไว้มากที่สุดในโลก คือ ภาษาอังกฤษ การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือที่เรียกว่า TEFL (Teaching English as a Foreign Language) หรือ TESL (Teaching English as a Second Language) นั้น เป็นการสอนภาษาต่างประเทศที่มีมาเป็นเวลานานและแพร่หลายที่สุด ส่วนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศนั้นเพิ่งจะเริ่มขยายวงกว้าง (นฤมล ลีปิยะชาติ, 2544: 70)

สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ (2549: 2) กล่าวสรุปได้ว่า ปกติการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น หมายถึง การเรียนรู้ภาษาในสถาบันการศึกษา ที่ระบบการศึกษากำหนดให้ผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศหนึ่งภาษา ในอดีต ภาษาที่มักถูกกำหนดเป็นภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่มีอิทธิพลด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการศึกษา ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน รัสเซีย อิตาลี จีน และญี่ปุ่น เป็นต้น เมื่ออุตสาหกรรม การคมนาคม ตลาดการค้า และระบบเศรษฐกิจของโลกเปลี่ยนไปตามพัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศ และปัจจัยอื่นๆ ภาษาไทยและภาษาอื่นจึงได้รับการบรรจุลงเป็นวิชาภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ

ความคิดเห็นของสมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ สอดคล้องกับนิธิ เอียวศรีวงศ์ (2548: 28) คือ ในหลายรัฐของประเทศสหรัฐอเมริกา มีหลักสูตรบังคับให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษา เรียนภาษาต่างประเทศที่ตนสนใจ หรือที่โรงเรียนมีความพร้อมในการสอน ฉะนั้น คนอเมริกันส่วนใหญ่จึงเคยเรียนภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ เช่น สเปน, ฝรั่งเศส, เยอรมัน, จีน, ญี่ปุ่น หรือบางโรงเรียนในแคลิฟอร์เนียสอนได้แม้แต่ภาษาไทย

อันวา วิน (2550: 26) กล่าวว่า สมาคมสอนภาษาต่างประเทศแห่งสหรัฐอเมริกา ได้เปิดเผยถึง ผลการสำรวจการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชาวอเมริกัน ผลการสำรวจพบว่า นักศึกษาอเมริกัน หันไปสนใจเรียนภาษาต่างประเทศกันมากขึ้น ส่วนหนึ่งมาจากการสนับสนุนของรัฐบาล และอีกเหตุผล หนึ่งมาจากความสนใจของตัวนักศึกษาเอง ผลการสำรวจล่าสุดยังระบุไว้ด้วยว่า ภาษาสเปนยังคง ครอง อันดับที่ 1 มีนักศึกษาอเมริกันเรียนมากถึง 823,000 คน เมื่อปี พ.ศ.2549 เพิ่มขึ้น 10% เมื่อเทียบกับปี พ.ศ.2545 อันดับ 2 คือ ภาษาฝรั่งเศส แต่จำนวนผู้เรียนน้อยกว่าภาษาสเปนถึง 4 เท่า ที่น่าสนใจอีก ประการก็คือ มีชาวอเมริกันที่สมัครเรียนภาษาอาหรับจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 2 เท่าตัว ซึ่งถือว่าเป็นครั้งแรกที่ ภาษาอาหรับได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น สามารถอยู่ในอันดับหนึ่งในสิบภาษาต่างประเทศที่ชาวอเมริกันให้ ความสนใจเรียน เมื่อปี พ.ศ.2549 มีคนเรียนภาษาอาหรับจำนวน 24,000 คน เพิ่มขึ้นจาก 10,600 คน เมื่อปี พ.ศ.2545 นอกจากนี้ สถาบันสอนภาษาอาหรับยังมีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าตัวเช่นกัน โดยมี จำนวนถึง 466 แห่ง ขณะเดียวกัน นักศึกษาอเมริกันที่เดินทางไปเรียนในต่างประเทศก็มีจำนวนสูงขึ้น เช่นกัน ในปีการศึกษา 2548-2549 มีนักศึกษาอเมริกันไปเรียนในต่างประเทศจำนวนประมาณ 223,000 คน เพิ่มขึ้น 8.5% ในขณะที่จำนวนนักศึกษาต่างชาติในสหรัฐก็มีเพิ่มสูงขึ้นเช่นเดียวกัน ในปีการศึกษา 2549-2550 มีจำนวนเพิ่มขึ้นสูงที่สุดนับตั้งแต่เกิดเหตุวินาศกรรมในมหานครนิวยอร์ก เมื่อปีที่ผ่านมา จำนวนนักศึกษาต่างชาติในสหรัฐอยู่ที่ 582,984 คน ในจำนวนนี้ 59% เดินทางไปจากประเทศแถบเอเชีย ชาวอินเดียมีจำนวนมากอยู่ในอันดับที่ 2 ตามด้วยจีนและเกาหลีใต้

จากเอกสารการสัมมนาวิชาการไทย-จีน เรื่องบนเส้นทางความสัมพันธ์ ไทย-จีน (2548) สรุปได้ ว่า รองศาสตราจารย์ฟู เจิงโฮ่ว ผู้อำนวยการสถาบันไทยศึกษา มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ซึ่งมีบทบาทสำคัญ ในการเผยแพร่วรรณคดีภาษาไทยในสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความสัมพันธ์ไทย-จีน ที่มี ยาวนานกว่า 1,000 ปี เชื่อมโยงกับความก้าวหน้าการเรียนการสอนภาษาจีน เนื่องจากข้อมูลจาก พงศาวดารจีนพบว่า มีการเรียนการสอนภาษาไทยครั้งแรกในสมัยราชวงศ์หมิง ที่สำนักอู่ก๊วาน เมืองนาน กิง (ประมาณปี พ.ศ.1952) โดยเชิญอาจารย์ชาวไทยไปสอน ต่อมาเมื่อมีการสถาปนาสาธารณรัฐ ประชาชนจีนแล้วในปี พ.ศ.2489 วิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้จัดตั้งแผนกวิชาภาษาสยามขึ้น และได้ย้ายไปรวมกับมหาวิทยาลัยปักกิ่ง ภาควิชาภาษาไทยในปี พ.ศ.2492 นอกจากนี้ อดีตนายกรัฐมนตรี จีน (นายโจว เอินไหล) ได้ส่งเสริมการสอนภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ จึงมีการก่อตั้งสถาบัน ภาษาต่างประเทศและสาขาภาษาไทยเพิ่มขึ้น เช่น ที่สถาบันชนชาติส่วนน้อยกวาสี ปี พ.ศ.2507 สถาบันภาษาต่างประเทศปักกิ่ง พ.ศ.2508 และสถาบันภาษาต่างประเทศกวางโจว พ.ศ.2513

หลังจากสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตในปี พ.ศ.2518 มีการตั้งสถาบันสอนภาษาไทย เพิ่มขึ้น เช่น ที่สถาบันชนชาติส่วนน้อยยูนนาน เปิดสอนภาษาไทยในปี พ.ศ.2536 และมหาวิทยาลัย ภาษาต่างประเทศ เซี่ยงไฮ้ ได้ตั้งสาขาวิชาภาษาไทยในปี พ.ศ.2544 ปัจจุบันจึงมีมหาวิทยาลัยในจีนเปิด สอนภาษาไทย รวมทั้งสิ้น 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง

มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกว่างตุง สถาบันชนชาติส่วนน้อยกว่างสี มหาวิทยาลัยชนชาติส่วนน้อยยูนนาน และมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศเซียงไฮ้ โดยมหาวิทยาลัยปักกิ่งเปิดสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยถึงปริญญาเอก ส่วนสถาบันชนชาติส่วนน้อยกว่างสีเปิดสอนปริญญาโท

ส่วนสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย พบว่ามีการพัฒนาหลักสูตรและการส่งเสริมโครงการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ เช่น ส่งอาจารย์และนักศึกษา มาศึกษาภาษาไทยในประเทศไทย แต่ปัญหาการเรียนการสอน เช่น หนังสือและตำรายังมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย บางวิชาไม่มีตำรา ต่างคนต่างสอน และยังมีปัญหานักศึกษา ศึกษาปริญญาควบคู่กัน 2 ใบ ทำให้ใช้เวลาศึกษาปริญญาใบที่สองมากเกินไป จนกระทั่งไม่ได้ฝึกทักษะภาษาไทยเพียงพอ อย่างไรก็ตาม ความนิยมศึกษาภาษาไทยมีเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โดยในปี พ.ศ.2543 มีนักศึกษาภาษาไทย เพียง 56 คน แต่ปี พ.ศ.2547 มีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 135 คน ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากบรรยากาศความสัมพันธ์ไทย-จีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน

เบญจมาศ ขำสกุล กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีน ในบทความ กวางสี... หนีหัวเว่ยให้ใหญ่ เจียวไท้กั๋วเหวินฮั่ว (广西~~~你好, 教泰语 教泰国文化) ความตอนหนึ่งสรุปได้ว่า

“มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี หรือภาษาจีนเรียกว่า กวางซีหมิงจูต้าเสว เป็นสาขาของมหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง ตั้งอยู่ที่เมืองหนานหนิง มณฑลกวางสี ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศจีน มหาวิทยาลัยแห่งนี้เริ่มก่อตั้งขึ้นใน ค.ศ.1952 เดิมเป็นวิทยาลัย ต่อมาได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัย และเพิ่งฉลองครบรอบ 54 ปีในเดือนพฤษภาคม 2549 ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีนักศึกษาทั้งหมดกว่า 5,000 คน ส่วนใหญ่มีเชื้อสายจ้วง เนื่องจากพื้นที่ในเขตมณฑลกวางสีส่วนใหญ่ประกอบด้วยชนเผ่าจ้วง และเป็นที่น่าสนใจว่า ภาษาจ้วงมีวงคำศัพท์พื้นฐานหลายคำใกล้เคียงกับภาษาไทย ทั้งเสียงและความหมาย มหาวิทยาลัยแห่งนี้จึงเป็นศูนย์กลาง และเป็นที่รู้จักด้านงานวิจัยทางด้านภาษาและชาติพันธุ์ของชนเผ่าจ้วง มีสถาบันวิจัยที่ก่อตั้งเป็นเอกเทศภายในมหาวิทยาลัย และมีการจัดงานสัมมนาระดับนานาชาติมาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับชื่อมหาวิทยาลัยที่ลงท้ายด้วยภาษาจีนว่า “หมิงจู” ที่มีความหมายว่า “ชาติพันธุ์”

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังมีชื่อเสียงด้านการเรียนการสอนภาษาไทย ที่เปิดสอนมานับ 10 ปี โดยเริ่มแรกเปิดสอนที่คณะภาษาต่างประเทศ (外语) มีการสอนภาษาไทยตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ถึงระดับปริญญาเอก และได้ผลิตบัณฑิตผู้ตลาดแรงงานมากมาย รวมทั้งผลิตครูผู้สอนภาษาไทยในรุ่นแรกๆ จนถึงปัจจุบัน ต่อมาความนิยมการเรียนภาษาไทยได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วเพื่อรองรับนโยบายการเปิดประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีน และการขยายตัวด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศจีน และประเทศไทย จึงมีการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างแพร่หลาย ซึ่งมีได้จำกัดเฉพาะนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเอกภาษาไทยเท่านั้น อีกประการหนึ่งคือ ขณะนี้สถานกงสุลไทยได้ก่อตั้งสำนักงานที่เมืองหนานหนิง และมีเที่ยวบินกรุงเทพฯ-หนานหนิงแล้ว ส่วนในมหาวิทยาลัยมีคณะที่เพิ่งก่อตั้งใหม่เมื่อ 2 ปีที่ผ่านมาคือ

“คณะกรรมการศึกษานานาชาติ” หรือเรียกง่าย ๆ เป็นภาษาจีนว่า “กั๋วเจี๋ยว่ยว่น” ที่นี้เปิดสอนภาษาต่างประเทศหลายภาษาสำหรับชาวจีนและชาวต่างชาติ มีหลักสูตรหลากหลาย ทั้งหลักสูตรระยะสั้น และหลักสูตรระยะยาวในระดับปริญญาตรี ส่วนภาษาที่เปิดสอนได้แก่ ภาษาจีน ภาษาเวียดนาม ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี และภาษาไทย โดยเฉพาะภาษาไทยมีนักศึกษาในชั้นปีที่สามที่กำลังเดินทางมาศึกษาต่อภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 2 ห้องเรียน และนักศึกษาชั้นปีที่สองที่กำลังศึกษา ณ ประเทศจีนจำนวน 7 ห้องเรียน และในปี พ.ศ.2549 ทางคณะกรรมการศึกษานานาชาติ ได้รับนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งจำนวน 8 ห้องเรียน ทั้งนี้แม้ว่านักศึกษาจะขาดสภาพแวดล้อมการสื่อสารด้วยภาษาไทย แต่ทางคณะกรรมการศึกษานานาชาติ ได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงได้เกิดโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์ชาวไทยผู้สอนภาษาไทย และอาจารย์ชาวจีนผู้สอนภาษาจีนขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและสร้างทักษะในการเรียนภาษาจากเจ้าของภาษา”

สรุปได้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศของสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั่วโลกในระยะแรก นิยมเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ จนระยะหลังจึงกำหนดภาษาอื่นให้เป็นภาษาต่างประเทศด้วย โดยมีอิทธิพลด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการศึกษาเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับในประเทศไทย ที่หลักสูตรการสอนได้บรรจุภาษาอื่นที่นอกเหนือจากภาษาอังกฤษไว้ และในต่างประเทศ ภาษาไทยก็ได้รับการบรรจุเป็นภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอนเช่นกัน โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างไทย-จีน ซึ่งมีมายาวนานและแน่นแฟ้น ทำให้ทั้งสองประเทศมีการแลกเปลี่ยนครูและนักเรียน เพื่อการเรียนการสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จนกลายเป็นความนิยมในปัจจุบัน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ

จอมบก แช (2543: 52) ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยบูรพาและกิจการต่างประเทศ โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาไทย พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ความสามารถเฉลี่ยในการใช้ภาษาไทย เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ความสามารถในการเขียน ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการพูด และความสามารถในการฟัง

พรรณนันท์ อุณะนันทน์ (2549: บทคัดย่อ) ได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดเชิงวากยสัมพันธ์: กรณศึกษาในการเขียนรายงานทางธุรกิจ ของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อการสื่อสารนานาชาติ ณ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ จำนวน 11 คน ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ คือ งานเขียน

3. เนื่องจากรายงานเชิงธุรกิจ พบว่ามีข้อผิดพลาดในระดับประโยคมากที่สุด คือ การใช้คำไม่ครบ (37.84%) รองลงมาคือ การเลือกใช้คำผิด (29.94%) และอันดับที่สามคือ การใช้คำเกิน (23.53%)

วรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2549: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ผู้เรียนชาวต่างชาติที่เป็นชาวตะวันตก จำนวน 50 คน และชาวตะวันออก จำนวน 50 คน พบว่า

1) ลักษณะการเรียนรู้ของชาวตะวันออกเป็นการเรียนรู้ที่มีลักษณะเก็บตัว เินอาย และชอบทำงานตามลำพังมากที่สุด รองลงมาคือลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัสที่แสดงว่าผู้เรียนถนัดใช้ตาในการเรียนรู้ ส่วนชาวตะวันตก มีลักษณะที่ชอบเปิดตัว และชอบสังคมมากที่สุด รองลงมาคือมีลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัสที่แสดงว่าผู้เรียนถนัดใช้ตาในการเรียนรู้เช่นกัน 2) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของชาวตะวันออก ส่วนใหญ่นักกลวิธีทางสังคมและกลวิธีที่ใช้การเสริมและทดแทนมาใช้บ่อยมาก โดยที่นักกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ มาใช้เป็นบางครั้ง และใช้ความจำน้อย ในขณะที่ชาวตะวันตกนักกลวิธีทางสังคม และกลวิธีที่ใช้การเสริมและทดแทนมาใช้บ่อยมาก รองลงมาคือเลือกใช้กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา และใช้กลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ มาใช้เป็นบางครั้ง นอกจากนี้ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาวตะวันออกนั้น ส่วนใหญ่มาจากประเทศจีน รองลงมาคือประเทศเกาหลี ซึ่งชอบเรียนทักษะการพูดมากที่สุด รองลงมาคือทักษะการฟัง และทักษะการเขียนตามลำดับ ส่วนด้านเหตุผลที่มาเรียนภาษาไทย อันดับแรกคือ ติดตามครอบครัว และชอบเมืองไทย อันดับสอง คืออยากทำงานในประเทศไทย อันดับสาม คือ อยากเป็นครูสอนภาษาไทย และสุดท้ายคือกำลังทำงานในประเทศไทย

วันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 4 จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้องเรียน พบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สิระ สมนาม (2550: บทคัดย่อ) ได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง: กรณีศึกษานักศึกษานักศึกษาลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 1 ปี จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี สิบสองปันนา ณ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จำนวน 30 คน โดยนำงานเขียนของนักศึกษาแยกรายวิชาคือ วิชาการเขียน จำนวน 332 ฉบับ วิชาภาษาพูดภาษาเขียน จำนวน 223 ฉบับ วิชาภาษาทางการจำนวน 120 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 675 ฉบับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือตารางวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย พบว่า ลักษณะการเขียนผิดของนักศึกษาที่

พบมากที่สุดได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับการแต่งประโยค รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับคำ นอกจากนี้เป็นข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ และข้อผิดพลาดในระดับความหมาย

อิโรนากะ โทมิตะ (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 200 ข้อ จากผู้ให้ข้อมูล 50 คน พบว่า การใช้ลักษณนามไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นส่วนมากสามารถใช้คำลักษณนามทั่วไปบางคำได้ถูกต้อง ใช้คำลักษณนามกลางว่า “อัน” ได้ถูกต้องพอควร และสามารถใช้อำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามได้ถูกต้องมาก หากไม่ทราบว่าจะใช้คำลักษณนามใด จะเลือกใช้อำลักษณนามกลาง ส่วนคำลักษณนามที่เป็นปัญหาของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นส่วนมากเป็นคำลักษณนามทั่วไป ที่มีกฎเกณฑ์การใช้เกี่ยวเนื่องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่า การเรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ ชาวตะวันตกและชาวตะวันออกมีลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ชาวตะวันออกซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวจีนชอบเรียนทักษะการพูดมากที่สุด ส่วนใหญ่มีข้อผิดพลาดด้านการเขียนในระดับประโยค ชาวญี่ปุ่นใช้ลักษณนามทั่วไปบางคำได้ถูกต้อง มีปัญหาการใช้ลักษณนามทั่วไปที่มีกฎเกณฑ์การใช้เกี่ยวเนื่องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการสะกดคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างแบบสำรวจ
3. ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแบบสำรวจ และปรับปรุงแบบสำรวจ
4. รวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูล
6. นำเสนอผลการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดประชากรจากกลุ่มนักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิชาการเขียนภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เนื่องจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาไทยและจีนที่มีความชัดเจน และจัดตั้งโครงการนี้มาเป็นเวลานาน มีนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ จากประเทศจีนจำนวนมาก

เลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาการเขียนภาษาไทย ซึ่งผ่านการเรียนวิชาพื้นฐานการเขียนภาษาไทยเบื้องต้น สามารถพูดและอ่านภาษาไทยได้คล่อง แต่ยังมีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำ

2. การสร้างแบบสำรวจ

ในการสร้างแบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 คัดเลือกค่านาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ บุพบท สันธาน และอุทาน ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและที่เกี่ยวข้องกับสังคมไทยจำนวน 170 คำ ซึ่งคัดเลือกมาจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ หนังสือแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ คำปรึกษาของอาจารย์ผู้สอนวิชาการเขียนภาษาไทย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจากการตั้งสมมติฐานของผู้วิจัย

2.2 สร้างแบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ และแบบสำรวจปรนัย 170 ข้อ ซึ่งแต่ละข้อมีคำภาษาจีนกำกับ ให้นักศึกษาเลือกคำภาษาไทยที่สะกดถูกต้องเพียงข้อเดียว

2.3 สร้างแบบสำรวจ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และการันต์

3. ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแบบสำรวจ และปรับปรุงแบบสำรวจ

นำแบบเรียนให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่านประเมิน ผู้ทรงคุณวุฒิมีทั้งชาวไทยและชาวจีน ซึ่งมีประสบการณ์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่

รองศาสตราจารย์อัครา บุญทิพย์

ตำแหน่งหน้าที่การงาน

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ประวัติการศึกษา

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญาการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน

ผลประเมินของรองศาสตราจารย์อัครา บุญทิพย์

อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

ตำแหน่งหน้าที่การงาน

ผู้เชี่ยวชาญภาษาไทย

อาจารย์พิเศษ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติการศึกษา

อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลประเมินของอาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

แบบประเมินคุณภาพ

แบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาแบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน และทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องระดับการประเมิน ว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ตามหัวข้อที่กำหนดหรือไม่

ข้อ	หัวข้อประเมิน	ระดับการประเมิน					หมายเหตุ
		5 เหมาะ สม ที่สุด	4 เหมาะ สมมาก	3 เหมาะ สม พอใช้	2 ต้อง ปรับ ปรุง	1 ใช้ไม่ได้	
1	รูปแบบ						
	1.1 ขนาดตัวอักษร	✓					
	1.2 รูปแบบตัวอักษร	✓					
	1.3 อ่านง่าย สบายตา	✓					
2	เนื้อหา						
	2.1 แบบสำรวจสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	✓					
	2.2 ความยากง่ายของคำศัพท์เหมาะกับ ระดับผู้ตอบแบบสำรวจ	✓					
	2.3 การเรียงลำดับคำศัพท์ตาม พจนานุกรม	✓					
	2.4 ความชัดเจนของตัวเลือกในแบบ สำรวจ	✓					

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

-

**สรุปผลการประเมินแบบสำรวจ
ด้านรูปแบบ**

ลำดับ	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	ขนาด ตัวอักษร	รูปแบบ ตัวอักษร	อ่าน ง่าย สบาย ตา	หมายเหตุ
1	รองศาสตราจารย์อัศรา บุญ ทิพย์	2	2	3	ได้แก้ไขขนาดและ รูปแบบตัวอักษรให้ใหญ่ ขึ้นแล้ว
2	รองศาสตราจารย์หลัว อี หยวน	4	4	4	
3	อาจารย์พัชนี ไชติกเสถียร	5	5	5	
4	อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะ กร	4	5	5	
	ค่าเฉลี่ย	3.75	4	4.25	

คะแนนเฉลี่ยรวมด้านรูปแบบ = 4

เกณฑ์การให้คะแนน	0	คะแนน	ต้องปรับปรุง
	1-2	คะแนน	พอใช้
	3-4	คะแนน	ดี
	5	คะแนน	ดีมาก

**สรุปผลการประเมินแบบสำรวจ
ด้านเนื้อหา**

ลำดับ	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์	ความยาก ง่ายของ คำศัพท์ เหมาะกับ ระดับผู้ตอบ แบบสำรวจ	การ เรียงลำดับ คำศัพท์ ตาม พจนานุกรม	ความ ชัดเจน ของ ตัวเลือก	หมายเหตุ
1	รองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์	4	4	4	4	
2	รองศาสตราจารย์หิวั อภัยวน	4	4	4	4	
3	อาจารย์พัธนี ไชติกเสถียร	5	5	5	5	
4	อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร	4	4	5	4	
	ค่าเฉลี่ย	4.25	4.25	4.5	4.25	

คะแนนเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา = 4.3

เกณฑ์การให้คะแนน	0	คะแนน	ต้องปรับปรุง
	1-2	คะแนน	พอใช้
	3-4	คะแนน	ดี
	5	คะแนน	ดีมาก

สรุปข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 รองศาสตราจารย์อัครา บุญทิพย์ ได้เสนอแนะในด้านรูปแบบ โดยให้แก้ไขขนาดตัวอักษรให้ใหญ่ขึ้น ในด้านเนื้อหาที่มีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมดีแล้ว

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 รองศาสตราจารย์หวัธน์ อึ้งยวง ได้เสนอแนะในด้านเนื้อหา ควรแยกคำศัพท์เป็นกลุ่มย่อย เช่น ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีในด้านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และการันต์ จะทำให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ในด้านรูปแบบมีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมดีแล้ว

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ในด้านรูปแบบและเนื้อหาที่มีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมดีแล้ว

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4 อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร ในด้านรูปแบบและเนื้อหาที่มีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมดีแล้ว

4. รวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสำรวจที่แก้ไขแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชาวจีนจำนวน 100 คน ที่เรียนวิชาการเขียนภาษาไทย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

5. วิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รับแบบสำรวจคืนและตรวจแบบสำรวจแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติเพื่อหาค่าร้อยละ

ผู้วิจัยหาค่าร้อยละของคำถูกและคำผิด ดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแต่ละคำ}}{\text{จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด}} \times 100$$

6. นำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ด้านข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ

- ผู้ตอบแบบสำรวจเป็นนักศึกษาชาวจีนจำนวน 100 คน

เพศชาย	30	คน คิดเป็นร้อยละ 30
เพศหญิง	70	คน คิดเป็นร้อยละ 70
- อายุระหว่าง 19 – 24 ปี
- ผู้ให้ข้อมูลเรียนภาษาไทยจากสถาบันต่างๆ ดังต่อไปนี้

วิทยาลัยภาษาต่างประเทศตงฟาง กวางสี	คิดเป็นร้อยละ 60	ระยะเวลาที่ศึกษา 1-4 ปี
มหาวิทยาลัยชินโจว	คิดเป็นร้อยละ 28	ระยะเวลาที่ศึกษา 1-3 ปี
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	คิดเป็นร้อยละ 8	ระยะเวลาที่ศึกษา 2 ปี
สถาบันภาษาต่างประเทศตะวันตกเฉียงใต้	คิดเป็นร้อยละ 2	ระยะเวลาที่ศึกษา 2 ปี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	คิดเป็นร้อยละ 1	ระยะเวลาที่ศึกษา 9 เดือน
ไม่ระบุสถาบัน	คิดเป็นร้อยละ 1	ระยะเวลาที่ศึกษา 5 เดือน
รวม		100
- ทักษะทางภาษาไทยที่ผู้ให้ข้อมูลได้เรียนมา

การฟัง	คิดเป็นร้อยละ 100
การพูด	คิดเป็นร้อยละ 100
การอ่าน	คิดเป็นร้อยละ 100
การเขียน	คิดเป็นร้อยละ 100

จากข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ สามารถสรุปได้ว่านักศึกษาชาวจีนทุกคนเคยเรียนภาษาไทยจากสถาบันต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ส่วนใหญ่มาจากวิทยาลัยภาษาต่างประเทศตงฟาง กวางสี ระยะเวลาที่แต่ละคนเรียนภาษาไทย มีตั้งแต่ 5 เดือนถึง 4 ปี และนักศึกษาชาวจีนทุกคนเรียนทักษะการเขียนมาแล้ว

แบบสำรวจการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

จากการวิเคราะห์แบบสำรวจเกี่ยวกับปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน โดยให้นักศึกษา 100 คน เลือกคำที่สะกดถูกต้องที่สุด จากแบบสำรวจทั้ง 170 คำ มีผลวิจัยเป็น 3 กลุ่ม คือ คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบถูก คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิด 1 ด้าน และคำที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิดมากกว่า 1 ด้าน

คำที่นักศึกษาชาวจีนทุกคนตอบถูก มีจำนวน 18 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.59 คือ

แก้ว	ขอบคุณ	เคย	เจอ	ดำ	ตรง	ท่าน
บาท	ผม	พิเศษ	มือ	แม่	ไม่	เย็น
เล่น	วัฒนธรรม	ห้องน้ำ	เอา			

ข้อมูลข้างต้นสามารถวิเคราะห์ได้ว่า คำดังกล่าวเป็นคำที่สะกดด้วยสระคงรูป ไม่มีตัวสะกด ได้แก่ เจอ ดำ มือ เอา และเป็นคำที่นักศึกษาชาวจีนมีความคุ้นเคย แม้จะสะกดด้วยสระเปลี่ยนรูป ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มีรูปวรรณยุกต์ แต่เมื่อเขียนสัมาเสมอก็จะจำได้ โดยจะเห็นได้ชัดเจนจากคำว่า “วัฒนธรรม” ซึ่งเป็นคำที่ใช้ ร หัน และใช้พยัญชนะ ฒ ฐ สาเหตุที่นักศึกษาจีนตอบคำนี้ถูกจึงเกิดจากการจดจำได้เมื่อเขียนสัมาเสมอ ดังที่ พระยาอุปกิตศิลปสาร (2546: 43) กล่าวว่า การเขียนหนังสือใช้อักษรให้ถูกต้องตามแบบแผนที่ท่านนิยมใช้กันนั้น ต้องอาศัยความสังเกต ความจำเป็นหลัก

คำที่นักศึกษาชาวจีนทุกคนตอบผิด มีจำนวน 152 คำ คิดเป็นร้อยละ 89.41 เมื่อพิจารณาจากคำตอบแบบสำรวจ พบว่าคำที่นักศึกษาชาวจีนสะกดผิดมากที่สุด 5 ลำดับ คือ คำว่า “ว้าย” และ “ศิระะ” คิดเป็นร้อยละ 77 รองลงมาคือคำว่า “ทิด” คิดเป็นร้อยละ 72 รองลงมาคือคำว่า “ไอศกรีม” คิดเป็นร้อยละ 71 รองลงมาคือคำว่า “อนุญาต” คิดเป็นร้อยละ 70 และคำว่า “ร้องไห้” คิดเป็นร้อยละ 68 ตามลำดับ (ดูภาคผนวก ก)

เมื่อนำคำที่สะกดผิดของแต่ละข้อ จากแบบสำรวจเกี่ยวกับปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีนมาวิเคราะห์ความผิดพลาดด้านพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และการันต์ พบว่าปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธี มีดังต่อไปนี้

คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิด 1 ด้าน

คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิด 1 ด้าน หมายถึง คำนั้นมีความผิดพลาดด้านเดียว

1. ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านพยัญชนะ

งานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยเน้นศึกษาปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดียว อักษรนำ และอักษรควบ ตามหลักของพระยาอุปกิตศิลปสาร โดยมีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1.1 ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดียว

พยัญชนะต้น คือ พยัญชนะตัวแรกที่ประสมกับสระ ทำให้อ่านออกเสียงแปรไปต่างๆ บางทีก็มีตัวเดียว บางทีก็มีสองตัว สามตัวประสมกัน บางทีก็เพี้ยนไปบ้างตามที่เปลี่ยนแปลงหรือลดรูปสระเสีย เช่น จรลี สมณะ (พระยาอุปกิตศิลปสาร. 2546: 20)

พยัญชนะต้นเดียวเป็นพยัญชนะรูปเดียวที่ปรากฏต้นพยางค์หรือต้นคำ พบการเขียนผิดด้านต่างๆ ดังนี้

1.1.1 เขียนผิดอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน ได้แก่

ฎ	เป็น ด		
	กรกฎาคม	เป็น	กรกดาคม
ฏ	เป็น ต		
	ปฏิทิน	เป็น	ปติทิน
ณ	เป็น น		
	กรุณา	เป็น	กรุนา
ท	เป็น ธ		
	ปฏิทิน	เป็น	ปติธิน
ถ	เป็น ท		
	โถ้	เป็น	โท้
	ธนาคาร	เป็น	ทนาคาร
พ	เป็น ภ		
	พัค	เป็น	ภัค
	แพทย์	เป็น	ภแพทย์
	ภาษาไทย	เป็น	พาษาไทย
	ภูเขา	เป็น	พูเขา
ย	เป็น ญ		
	แย้	เป็น	แญ้
ฬ	เป็น ล		
	กีฬา	เป็น	กีลา
	นาฬิกา	เป็น	นาลิกา
ษ	เป็น ศ		
	ศึกษา	เป็น	สีกศา
ช	เป็น ส		
	เมษายน	เป็น	เมสายน

ศึกษา	เป็น	ศึกษา
ศ เป็น ส		
ศึกษา	เป็น	ศึกษา
ไอศกรีม	เป็น	ไอศกรีม

ภาษาไทยมีพยัญชนะที่ออกเสียงซ้ำกันมาก จึงทำให้เกิดความผิดพลาดในการเลือกใช้พยัญชนะที่มีเสียงเดียวกัน ดังที่ สุนันทา ไสร์จจ (2541: 129) พบว่า การที่พยัญชนะเสียงซ้ำกันมาก ทำให้เกิดปัญหาในการเขียนคำที่ออกเสียงเดียวกัน

คำว่า “ไอศกรีม” พบว่านักศึกษาชาวจีนตอบผิดเนื่องจากยึดหลักการเขียนจากพจนานุกรมไทย-จีน ซึ่งกล่าวว่าสามารถเขียนเป็น ไอศกรีม, ไอศครีม, ไอศกรีม

1.1.2 เขียนผิดอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงต่างกัน ได้แก่

ข เป็น ค		
ขอโทษ	เป็น	คขอโทษ
แข็ง	เป็น	คแข็ง
ค เป็น ข		
เครื่องบิน	เป็น	เขรื่องบิน
เคาะ	เป็น	เขาะ
ผ้าพันคอ	เป็น	ผ้าพันขอ
ฉ เป็น ช		
ชืดยา	เป็น	ชีดยา
ช เป็น ส		
ชื้อ	เป็น	สื้อ
ส เป็น ช		
สักครู๋	เป็น	ชักครู๋
ถ เป็น ท		
ถ้ำ	เป็น	ท้ำ
ถุง	เป็น	ทุง
สถานี	เป็น	สทานี
ผ เป็น พ		
ถุงผ้า	เป็น	ถุงพ้ำ
ผู้หญิง	เป็น	พุ้หญิง
ผลไม้	เป็น	พลไม้

	ผัด		เป็น	พั๊ด
พ	เป็น	ผ		
	พั๊ด		เป็น	ผัด
ฝ	เป็น	ฟ		
	ฝ่า		เป็น	ฟา

พยัญชนะไทยที่อยู่ในกลุ่มอักษรสูง และอักษรต่ำคู่ เป็นพยัญชนะที่มีเสียงเดียวกัน แต่ต่างระดับ ทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดความสับสน และเลือกใช้ไม่ถูกต้อง ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาด้านการผันวรรณยุกต์ตามมา

1.1.3 เขียนผิดอักษรเสียงต่างกัน เพราะรูปคล้ายกันได้แก่

ฎ	เป็น	ฏ		
	กรกฎาคม	เป็น	กรกฏาคม	
ช	เป็น	ซ		
	ชื้อ	เป็น	ซื้อ	
ซ	เป็น	ช		
	ซื้อ	เป็น	ชื้อ	
ด	เป็น	ต		
	เดิม	เป็น	เดิม	
บ	เป็น	ป		
	บอล	เป็น	ปอล	
พ	เป็น	ฟ		
	พั๊ด	เป็น	พั๊ด	

พยัญชนะในภาษาไทยมีรูปที่คล้ายกันหลายตัว เช่น ด-ค, ด-ต, ซ-ช, บ-ป จึงเป็นปัญหาสำหรับชาวต่างชาติในการจดจำเพื่อไม่ให้เขียนสับสน

1.1.4 เขียนผิดอักษรเสียงและรูปต่างกัน ได้แก่

ก	เป็น	ข		
	กวาด	เป็น	ขวาด	
ร	เป็น	ล		
	จราจร	เป็น	จลาจร	
	รอบคอบ	เป็น	ลอบคอบ	
	โรงพยาบาล	เป็น	โลงพยาบาล	
	รองเท้า	เป็น	ลองเท้า	

	ร้อง	เป็น	ล้อง
	ร่างกาย	เป็น	ล่างกาย
ล	เป็น	ร	
	ลำธาร	เป็น	รำธาร
พ	เป็น	ร	
	นาฬิกา	เป็น	นาฬิกา

สุนันทา ไสร์จักษ์ (2541: 125) พบว่าสาเหตุสำคัญของการเขียนคำผิดนั้นเป็นเพราะเขียนตามการออกเสียง ซึ่งมีมากกว่าการเขียนผิดเพราะสาเหตุอื่นๆ ทั้งนี้เพราะการพูดกับการเขียนมีความสัมพันธ์กัน ถ้าผู้ใช้ภาษามีความเคยชินกับการพูดหรือออกเสียงคำอย่างไร เมื่อจะต้องเขียนคำนั้นมักจะเขียนไปตามที่ตนเคยออกเสียง และตามไวยากรณ์ภาษาจีนกลาง พบว่าไม่มีหน่วยเสียง /r/ อย่างในภาษาไทย มีเพียงหน่วยเสียง /r/ ที่คล้ายกับเสียง r ในภาษาอังกฤษ แต่มีหน่วยเสียง /l/ ซึ่งเทียบได้กับเสียง ล, พ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียง /ล/ แทน /ร/ และเขียน ล แทน ร

1.1.5 เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด ได้แก่

ลำธาร	เป็น	ลำทาน
วันศุกร์	เป็น	วันสุก, วันสุข

นักศึกษาชาวจีนเขียนคำว่า “ธาร” เทียบกับคำว่า “ทาน” และคำว่า “ศุกร์” เทียบกับคำว่า “สุก”, “สุข”

1.2 ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะ 2 ตัวเรียงกันประสมสระเดียว แต่ออกเสียงเป็น 2 พยางค์ คือ พยางค์ต้นเหมือนมีสระประสมอยู่ด้วย พยางค์ที่ 2 ออกเสียงตามสระประสมอยู่ (พระยาอุปกิตศิลปสาร. 2546: 20)

1.2.1 เขียนอักษรนำผิดโดยแทรกรูปสระ อะ โดยเติม/ไม่เติม ห นำที่ตัวตาม ได้แก่

ชนม	เป็น	ชนะม
ฉลาด	เป็น	ชะฉลาด
สถานี	เป็น	ชะธานี
สนามกีฬา	เป็น	ชะนามกีฬา
สนุก	เป็น	ชะนุก
สมุด	เป็น	ชะมุด , สะหมุด

จากหลักการเขียนตามการออกเสียง ทำให้นักศึกษาชาวจีนเขียนคำที่เป็นอักษรนำ โดยใส่สระอะ ตามหลังพยางค์แรก นอกจากนี้ยังมีการเติม ห นำ ในพยางค์ที่สอง ซึ่งจะเห็นได้จากคำว่า “ฉลาด” และ “สมุด”

1.2.2 เขียนอักษรนำผิดโดยตัดรูปอักษรนำ ได้แก่

ที่อยู่	เป็น	ที่อยู่
หนึ่ง	เป็น	นิ่ง
ผู้หญิง	เป็น	ผู้ญิง
อย่า	เป็น	ย่า
หวาน	เป็น	วาน
เหมือน	เป็น	เมื่อน

1.2.3 เขียนคำที่ไม่ใช่อักษรนำเป็นแบบอักษรนำ ได้แก่

น้ำกล้ว	เป็น	น้ำกล้ว
เนื้อหมู	เป็น	เนื้อหมู

1.2.4 เขียนอักษรนำผิดเพราะไม่สามารถจำแนก ห นำ , อ นำ ได้แก่

ที่อยู่	เป็น	ที่หู่
อย่า	เป็น	หยา

สาเหตุของความผิดพลาดในการเขียนคำเหล่านี้ เกิดจากการไม่ออกเสียง ห และ อ ทำให้นักศึกษาชาวจีนไม่เขียน ห และ อ นำ หรือเขียน ห นำ ในคำที่ไม่ใช่อักษรนำ และเขียน ห อ นำสลับกัน ซึ่งส่งผลต่อการผันวรรณยุกต์ตามมา ในคำว่า “น้ำ” เป็น “หน้า”

1.3 ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบ

อักษรควบ คือ พยัญชนะที่ควบกับตัว ร, ล, ว มีเสียงกล้ำเป็นสระเดียวกัน มี 2 อย่าง คือ อักษรควบแท้ และอักษรควบไม่แท้ (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2546 : 21)

อักษรควบแท้

1.3.1 เขียนอักษรควบผิดโดยตัดตัวควบ ได้แก่

กล้วย	เป็น	กล้วย
เครื่องบิน	เป็น	เคื่องบิน
ปรับปรุง	เป็น	ับบปรุง, ับบปรุง
สักครู	เป็น	สักคู่

1.3.2 เขียนอักษรควบผิดโดยใช้ตัวควบผิด ได้แก่

กล้วย	เป็น	กร้วย
กล้วย	เป็น	กรัว

พร้อม เป็น พร้อม

ปรับปรุง เป็น ปรับปรุง

1.3.3 เขียนอักษรควบผิดโดยวางรูปสระผิดที่ ได้แก่

ครู เป็น คู

อักษรควบไม่แท้

1.3.4 เขียนอักษรควบไม่แท้ผิดเพราะเขียนตามการออกเสียง ได้แก่

สร้าง เป็น ส้าง

หาดทราย เป็น หาดชาย

จากผลการวิจัยข้างต้น กล่าวสรุปโดยรวมได้ว่าสาเหตุการเขียนคำที่เป็นอักษรควบผิดเนื่องมาจากภาษาจีนไม่มีอักษรควบ นักศึกษาชาวจีนจึงมักไม่ออกเสียงตัวควบ หรือออกเสียงผิด ทำให้เขียนผิด โดยเฉพาะอักษรควบไม่แท้ซึ่งต้องอาศัยการจดจำ หากนักศึกษาชาวจีนไม่สามารถจดจำคำเหล่านี้ได้ ก็จะสะกดผิด

1.3.5 เขียนอักษรควบไม่แท้ผิดโดยวางรูปสระผิดที่ ได้แก่

ศึรชะ เป็น ศึรีชะ

คำว่า “ศึรชะ” เป็นคำที่มาจากภาษาสันสกฤต เวลาอ่านไม่ออกเสียง ร เนื่องจากรากศัพท์เดิมมาจากคำว่า “เศียร” นอกจากนี้อาจวิเคราะห์ได้ว่าเกิดจากการใช้แนวเทียบผิด คือ เทียบกับคำว่า “ศรี” จึงทำให้เขียน สระ อี ผิดตำแหน่ง

2. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านสระ

ภาษาไทยมีแต่รูปสระที่ใช้ประสมกับพยัญชนะอย่างเดียว เมื่อต้องการจะเขียนโดดๆ ก็เอาตัว “อ” ซึ่งจัดไว้ในพวกพยัญชนะมาประสมเข้า ออกเสียงเช่นเดียวกับสระเปล่า เว้นแต่สระ ฤ ฦ ฦ เขียนโดดๆ ก็ได้ (พระยาอุปกิตศิลปสาร. 2546: 3) ลักษณะข้อผิดพลาดเรื่องสระ มีดังนี้

2.1 เขียนสระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาว ได้แก่

- อะ เป็น อา

กระดาษ เป็น กราดาษ

อะไร เป็น อาไร

- อุ เป็น อู

กัง เป็น กูง

- แอะ เป็น แอ

แย้ง เป็น แวง

- อะ เป็น เอ
- เียน เป็น เยน
- โอะ เป็น โอ
- ตก เป็น โตก

2.2 เขียนสระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น ได้แก่

- อา เป็น อะ
- ปากกา เป็น ปักกา
- อา มี ว สะกด เป็น เอา
- ขาว เป็น ขาว
- อา มี ย สะกด เป็น ไอ
- ว้าย เป็น ไว
- โอ เป็น โอะ
- ชั่วโมง เป็น ชั่วม่ง

สระในภาษาไทยแบ่งเป็นสระเสียงสั้น สระเสียงยาว แต่การพูดในชีวิตประจำวันบางครั้งจะไม่คำนึงถึงความสั้นยาวของสระ แต่สามารถเข้าใจความหมายได้ด้วยบริบท เมื่อออกเสียงผิด จึงเขียนผิด อีกทั้งรูปสระบางรูปมีความคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะสระเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด ในคำว่า “แข็ง” และ “เย็น” จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดความสับสนและเขียนผิด

2.3 ใช้ ฤ ฤๅ ผิด ได้แก่

- ฤดูหนาว เป็น ลีดูหนาว
- ฤๅชี เป็น รือชี

ฤ ฤๅ เป็นสระที่มีเสียงซ้ำกับเสียง รี รือ ประกอบกับชาวจีนมีปัญหาในการออกเสียง /ร/ จึงทำให้เขียนผิด

2.4 เขียนผิดเพราะไม่เข้าใจการใช้ ไอ โอ โอย อัย ได้แก่

- ไอ เป็น ไอ
- เชียงใหม่ เป็น เชียงใหม่
- ไช้ เป็น ไช้
- ผู้ใหญ่ เป็น ผู้ใหญ่
- ให้ เป็น ให้
- ใส่ เป็น ใส่
- โอ เป็น โอ
- ได้ เป็น ได้

ร้องให้	เป็น	ร้องไห้
ลำไย	เป็น	ลำไย
- ใ	เป็น	อัย
ใน	เป็น	นัย
- ไอ	เป็น	ไอ
ผัดไทย	เป็น	ผัดไท

หลักการใช้ ไอ ไอ ไอ อัย ในภาษาไทย มีความซับซ้อน นักศึกษาชาวจีนจึงต้องอาศัยการจดจำ เพราะคำดังกล่าวออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนต่างกัน เมื่อนักศึกษาพบเห็นคำที่สะกดผิดในชีวิตประจำวัน ก็อาจจะจำมาผิด เป็นเหตุให้เขียนผิด เช่น ผัดไทย เป็น ผัดไท

2.5 เขียนสระเสียงต่างกัน เพราะรูปคล้ายกันผิดได้แก่

- แะ มีตัวสะกด	เป็น	อะ มีตัวสะกด
แข็ง	เป็น	เซ็ง
- เอื้อ เป็น เอีย		
เรือ	เป็น	เรียว

2.6 เขียนสระเสียงและรูปต่างกันผิดได้แก่

- ใ	เป็น	ออ
ไ้	เป็น	ธอ

ภาษาไทยมีสระที่ออกเสียงคล้ายกัน ตามตำแหน่งของลิ้น และริมฝีปาก อีกทั้งเกิดจากการประสม รูปสระทั้ง 21 รูป ทำให้มีสระบางตัวคล้ายกัน เช่น - แ- เอีย เอื้อ นักศึกษาชาวจีนจึงเขียนผิด นอกจากนี้ ความไม่แม่นยำการถอดรูป เปลี่ยนรูป ก็เป็นสาเหตุของการเขียนผิดเช่นกัน

2.7 เขียนผิดเพราะยึดตามเสียงที่ได้ยิน ได้แก่

แก้ว	เป็น	ก้าว
ตุ๊กตา	เป็น	ตุ๊กกะตา
ผลไม้	เป็น	ผลม้าย
ตอนเช้า	เป็น	ตอนข้าว
รองเท้า	เป็น	รองท้าว

จะเห็นได้ว่าการออกเสียงส่งผลต่อการเขียน เมื่อออกเสียงสระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาว เช่น แก้ว ออกเสียงเป็น ก้าว-อื, เข้า ออกเสียงเป็น ข้าว หรือออกเสียง อะ กลางคำ เช่น ตุ๊กตา ออกเสียงเป็น ตุ๊ก-กะ-ตา ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาชาวจีนดังผลวิจัยข้างต้น

2.8 เขียนผิดเพราะไม่เข้าใจสระ ออ ถรูปที่ใช้ ร สะกด ได้แก่

จว	เป็น	จอน
----	------	-----

พร เป็น พอน, พอร

ข้อผิดพลาดนี้เกิดจากความไม่เข้าใจกฎเกณฑ์การประสมอักษร คือ สระ ออ ถ้ามีตัว ร สะกด ให้ลดตัว อ ออก

2.9 เขียนผิดเพราะไม่เข้าใจการใช้ อำ อัม ได้แก่

ลำไย เป็น ลัมไย, ลัมไย

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2546: 45) กล่าวว่า “อัม” แม่กมนี้ใช้แต่เฉพาะคำที่มี “ม” สะกดมาจากภาษาบาลีและสันสกฤต เช่น ลัมผัส, อัมพร นักศึกษาชาวจีนยังไม่ได้เรียนเรื่องภาษาไทยที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต จึงเขียนคำว่า “ลำ” เป็น “ลัม”

2.10 เขียนผิดเพราะไม่เข้าใจการใช้ บัน และ บรร ที่เป็นพยางค์หน้าของคำ ได้แก่

บันทึก เป็น บรรทึก

คำว่า “บัน” และ “บรร” ออกเสียงเหมือนกัน นักศึกษาชาวจีนเขียนผิดเพราะไม่เข้าใจกฎการใช้คำ เนื่องจากการเขียน “บัน” และ “บรร” ที่เป็นพยางค์หน้าของคำ ทั้งนี้หมายถึงคำไทย ไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัว ต้องอาศัยการท่องจำ (กำชัย ทองหล่อ. 2537: 167)

นอกจากนี้ การเขียน “บันทึก” เป็น “บรรทึก” อาจเกิดจากการใช้แนวเทียบผิด กล่าวคือ เทียบกับคำว่า บรรจุ บรรเลง บรรเทา เป็นต้น

2.11 เขียนผิดเพราะไม่เข้าใจการใช้สระ เออ ได้แก่

เทอม เป็น เทิม, เทอม

เนื่องจากคำที่ใช้สระ เออ คงรูปและมีตัวสะกดในภาษาไทยที่ยังคงใช้กันอยู่มีคำว่า เทอญ เทอม (กำชัย ทองหล่อ. 2537: 63) จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเขียนคำว่า เทอม เป็นสระ เออ แปลงรูป (เทิม) และจากความสับสนในการใช้สระ เออ ทำให้เขียนรูปสระผิด (เทอม)

2.12 เขียนผิดเพราะออกเสียงตามภาษาอังกฤษ

- อะ เป็น แอ

กิโลกรัม เป็น กิโลแกรม, กิโลแกม

คำว่า “กิโลกรัม” เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ gilogram ซึ่งในภาษาอังกฤษอ่านว่า กิ-โล-แกรม

2.13 เขียนรูปสระผิด ได้แก่

เดี่ยว เป็น เด่ว

เดิน เป็น เดิน

ตัว เป็น ตัว

ก๊ เป็น ก๊

ภาษาไทยมีรูปสระ 2 ชนิด คือ ใช้เขียนโดดๆ และใช้ประสมกับพยัญชนะ สระประสมเกิดจากการนำรูปสระหลายรูปมาประสมกัน ซึ่งต้องอาศัยการจดจำ การที่นักศึกษาชาวจีนเขียนรูปสระผิด วิเคราะห์ได้ว่าเกิดจากความไม่แม่นยำในการจดจำรูปสระประสม สระลดรูป และเปลี่ยนรูป

3. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านตัวสะกด

ตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ประกอบอยู่ข้างท้ายสระและมีเสียงประสมเข้ากับสระ ทำให้นักขึ้นตามฐานของพยัญชนะ มี 8 มาตรา (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2546: 23)

ลักษณะข้อผิดพลาดเรื่องตัวสะกด มีดังนี้

3.1 เขียนผิดเพราะไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราเดียวกัน ได้แก่

- มาตรา กด

ฎ	เป็น	ฎ	
	กฎหมาย	เป็น	กฎหมาย
ฐ	เป็น	ท	
	รัฐบาล	เป็น	รั <u>ฐ</u> บาน
ด	เป็น	ท, ต, ส, ศ,	
	เกิด	เป็น	เก <u>ด</u>
	วัด	เป็น	ว <u>ด</u>
	วาด	เป็น	ว <u>า</u> ด, ว <u>า</u> ท, ว <u>า</u> ส
	กวาด	เป็น	กว <u>า</u> ด
ต	เป็น	ด	
	ชีวิต	เป็น	ชี <u>ว</u> ิต
ถ	เป็น	ด, ท	
	รถ	เป็น	ร <u>ด</u> , ร <u>ท</u>
ท	เป็น	ด	
	บริษัท	เป็น	บริ <u>ษ</u> ด
	แพทย์	เป็น	แพ <u>ด</u> ย์
ศ	เป็น	ษ, ส	
	ทิศ	เป็น	ทิ <u>ษ</u>
	เทศกาล	เป็น	เท <u>ส</u> กาล
ษ	เป็น	ด, ส	

	กระด <u>า</u> ษ	เป็น	กระด <u>า</u> ด
	มนุ <u>ษ</u> ย์	เป็น	มนุ <u>ส</u> ย์
ส	เป็น ท		
	รส <u>ชา</u> ติ	เป็น	ร <u>ท</u> ชาติ
ต	เป็น ต		
	เม <u>ต</u> ริ	เป็น	เม <u>ต</u>
ติ	เป็น ด, ต		
	รส <u>ชา</u> ติ	เป็น	รส <u>ชา</u> ด
	เก <u>ีย</u> ร <u>ติ</u>	เป็น	เก <u>ีย</u> ร <u>ต</u>
	ธ <u>รร</u> ม <u>ชา</u> ติ	เป็น	ธ <u>รร</u> ม <u>ชา</u> ต
ท	เป็น ท, ธ		
	พ <u>ุ</u> ท <u>ุ</u>	เป็น	พ <u>ุ</u> ท, พ <u>ุ</u> ธ

มาตรา กด เป็นมาตราที่มีตัวสะกดมากที่สุด ได้แก่ ด จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส ตัวสะกดที่เป็นอักษรควบ อักษรนำ นิคหิต และตัวสะกดที่มีสระประสมอยู่ รวมทั้งลักษณะการออกเสียงซ้ำกันของของพยัญชนะบางตัวในมาตรา กด เช่น ด ฎ, ฐ ถ, ฑ ฒ ท ธ, ศ ษ ส ทำให้ยากแก่การจดจำของนักศึกษาชาวจีน

- มาตรา กน

ญ	เป็น ณ, ล		
	กุ <u>ญ</u> แจ	เป็น	กุ <u>ณ</u> แจ, กุ <u>ล</u> แจ
น	เป็น ญ, ณ		
	บ <u>ั</u> ณ <u>ฑ</u> ิก	เป็น	บ <u>ั</u> ณ <u>ฑ</u> ิก, บ <u>ั</u> ณ <u>ฑ</u> ิก
ร	เป็น น		
	กา <u>ร</u>	เป็น	กา <u>น</u>
	ธ <u>นา</u> คาร	เป็น	ธ <u>นา</u> คาน
	ธ <u>า</u> ร	เป็น	ธ <u>า</u> น
ล	เป็น ญ, น, ร,		
	น <u>้ำ</u> ต <u>า</u> ล	เป็น	น <u>้ำ</u> ต <u>า</u> ญ, น <u>้ำ</u> ต <u>า</u> น, น <u>้ำ</u> ต <u>า</u> ร
	บ <u>อ</u> ล	เป็น	บ <u>อ</u> น
	ร <u>ัฐ</u> บ <u>า</u> ล	เป็น	ร <u>ัฐ</u> บ <u>า</u> น
	โร <u>ง</u> พ <u>ยา</u> บ <u>า</u> ล	เป็น	โร <u>ง</u> พ <u>ยา</u> บ <u>า</u> น

มาตรา กน เป็นมาตราที่มีตัวสะกดมากรองลงมาจากมาตรา กด ได้แก่ น ญ ณ ร ล พ รวมทั้งลักษณะการออกเสียงซ้ำกันของพยัญชนะบางตัวในมาตรา กน เช่น น ญ, ล พ และลักษณะการออกเสียงของ ญ ที่ออกเสียง /n / แทนที่จะเป็นเสียง /y / เช่นเดียวกับ ย ทำให้ยากแก่การจดจำของนักศึกษาชาวจีน

- มาตรา กบ

บ เป็น ป, พ

ทราบ เป็น ทราบ

ประสบการณ์ เป็น ประสบการณ์

พ เป็น ป

เครพ เป็น เครป

มาตรา กบ เป็นมาตราที่มีตัวสะกดมากรองลงมาจากมาตรา กน ได้แก่ บ ป พ ฟ ภ และตัวสะกดที่เป็นอักษรควบ เช่น พร รวมทั้งลักษณะการออกเสียงซ้ำกันของพยัญชนะ พ ภ ทำให้ยากแก่การจดจำของนักศึกษาชาวจีน

- มาตรา กก

ข เป็น ก

หมายเลข เป็น หมายเลข

ชม เป็น ก, ข, ค

เมชม เป็น เมก, เมข, เมค

ตัวสะกดในมาตรา กก ได้แก่ ก ข ค ชม ซึ่งมีเสียงใกล้เคียงกัน และตัวสะกดที่เป็นอักษรควบ เช่น กร คร รวมทั้งลักษณะการออกเสียงซ้ำกันของพยัญชนะ ค ชม ทำให้ยากแก่การจดจำของนักศึกษาชาวจีน

- มาตรา กม

มิ เป็น ม

ภูมิ เป็น ภูมิ

คำว่า “ภูมิ” เป็นคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต จึงต้องมีรูปสระ อิ กำกับตามรูปศัพท์เดิม สาเหตุที่นักศึกษาชาวจีนไม่สามารถจำแนกเสียงคำที่มีเสียงสะกดมาตราเดียวกัน เพราะมีการใช้รูปตัวสะกดหลายรูป แทนเสียงสะกด 1 เสียง และในภาษาไทยไม่ออกเสียงตัวสะกดท้ายพยางค์ ยกเว้นพยางค์ที่มีตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ต่อไป

3.2 เขียนผิดเพราะใช้เสียงและแนวเทียบผิด ได้แก่

เทศกาล เป็น เทศการ เทียบกับคำว่า การ-

สับปะรด เป็น สับประรด เทียบกับคำว่า รด

อนุญาต เป็น อนุญาต เทียบกับคำว่า ญาติ

อากาศ เป็น อากาศ เทียบกับคำว่า โอกาส
โอกาส เป็น โอกาส เทียบกับคำว่า อากาศ

นักศึกษาชาวจีนจะใช้แนวเทียบคำที่ตนเองคุ้นเคย ซึ่งจะพบได้ในคำพ้องเสียง แสดงให้เห็นถึงความไม่เข้าใจเรื่องคำพ้องเสียง ที่ออกเสียงเหมือนกัน สะกดต่างกัน และความหมายต่างกัน

3.3 เขียนผิดเพราะเขียนตามการออกเสียง ได้แก่

ตอนเช้า เป็น ตอนเช้า
นิดหน่อย เป็น นิดหน่อย
ประเทศ เป็น ประเทศ

ภาษาจีนกลางมีเสียงตัวสะกดเพียง 2 เสียง คือ เสียง /n / เทียบได้กับมาตรา กน และเสียง /ŋ / เทียบได้กับมาตรา กง นอกนั้นเป็นเสียงสระ นักศึกษาชาวจีนจึงไม่คุ้นเคยกับการออกเสียงภาษาไทย โดยเห็นได้จากการตัดเสียงตัวสะกดในมาตรา กด ออก ในคำว่า “นิด” และการออกเสียงตัวสะกดมาตรา กด เป็น กก ในคำว่า “ประเทศ” รวมทั้งการสลับเสียงมาตรา กน กับ กง ในคำว่า “ตอน”

จากการสังเกตการออกเสียงมาตรา กก และ กง ซึ่งมีฐานที่เกิดเดียวกัน คือ ฐานคอ อาจวิเคราะห์ได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีความคุ้นเคยกับการออกเสียงพยัญชนะที่เกิดจากฐานคอ โดยจะเห็นได้จากคำว่า “ตอน” และ “เทศ” ออกเสียงเป็น “ตอง” และ “เทก”

3.4 เขียนผิดเพราะสลับตัวสะกดและตัวการันต์ ได้แก่

โทรศัพท์ เป็น โทรศัพท์

ความผิดพลาดนี้ผู้วิเคราะห์สันนิษฐานว่าเกิดจากการจดจำตัวสะกดและตัวการันต์ผิด จึงเขียนสลับกัน หรืออาจเกิดจากความผิดพลาดเนื่องจากอุบัติเหตุในการเขียน (Mistake) ซึ่งสามารถแก้ไขได้ (H. Douglas Brown. 2000: 217)

4. ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านวรรณยุกต์

ในภาษาไทยมีรูปวรรณยุกต์ 4 รูป แต่มีเสียงวรรณยุกต์ 5 เสียง วรรณยุกต์ของพยางค์มีความสัมพันธ์กับพยัญชนะต้น พยัญชนะสะกด ความสั้นยาวของเสียงสระและรูปวรรณยุกต์ด้วย เพราะเมื่อใดที่ส่วนใดส่วนหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป วรรณยุกต์ของพยางค์นั้นก็เปลี่ยนไปและทำให้ความหมายเปลี่ยนตามไปด้วย

ลักษณะข้อผิดพลาดเรื่องวรรณยุกต์ มีดังนี้

4.1 ใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้

- ใช้รูปวรรณยุกต์เอก ได้แก่

ฉิดยา เป็น ฉิดยา
ฝา เป็น ฝา

หาด เป็น หาด

จะเห็นได้ว่านักศึกษาชาวจีนเดิมวรรณยุกต์เอก ในคำว่า “ฉิด” และ “หาด” ซึ่งออกเสียงเป็นเสียงเอกอยู่แล้ว แสดงให้เห็นถึงความไม่แม่นยำในการผันวรรณยุกต์อักษรสูง คำตาย โดยเฉพาะเมื่อสังเกตจากคำว่า “ผา” ซึ่งมีพื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา เช่นเดียวกับคำว่า “หมอน” และ “หมาย” แต่นักศึกษาชาวจีนกลับเดิมวรรณยุกต์เอกแทนเสียงจัตวาทั้ง 3 คำ

- ใช้รูปวรรณยุกต์โท ได้แก่

ขอ	เป็น	ข้อ
เคาะ	เป็น	เค้าะ
นิด	เป็น	นึด
รอบคอบ	เป็น	รอบค้อบ

จะเห็นได้ว่านักศึกษาชาวจีนเดิมวรรณยุกต์โท ในคำว่า “เคาะ” “นึด” และ “เมตร” แทนเสียงตรี และในคำว่า “คอบ” แทนเสียง โท ทั้งๆ ที่คำว่า “รอบ” ก็มีเสียงเดียวกับคำว่า “คอบ” แต่กลับไม่เลือกใช้วรรณยุกต์โทกับคำว่า “รอบ” แสดงให้เห็นถึงความไม่แม่นยำในการผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ คำตาย ส่วนคำว่า “ขอ” ซึ่งนักศึกษาชาวจีนใส่วรรณยุกต์ “โท” เกิดจากความไม่แม่นยำในการผันวรรณยุกต์อักษรสูง คำเป็น

- ใช้รูปวรรณยุกต์จัตวา ได้แก่

หมอน เป็น หม่อน

นักศึกษาชาวจีนเลือกใช้คำว่า “หม่อน” ซึ่งเขียนผิดวิธี แสดงให้เห็นถึงปัญหาการผันวรรณยุกต์อักษรนำ

4.2 ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ควรใช้

- ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์เอก ได้แก่

ชั่วโมง	เป็น	ชั่วโมง
ที่	เป็น	ที่
เพื่อน	เป็น	เพื่อน
แย	เป็น	แย
หนึ่ง	เป็น	หนึ่ง

นักศึกษาชาวจีนไม่ใส่วรรณยุกต์เอก ในคำว่า “ชั่ว” “ที่” “เพื่อน” และ “แย” แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการไม่ใช้รูปวรรณยุกต์กับอักษรต่ำ ที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงโท

จากปัญหาด้านการผันคำที่มี ห นำ ของนักศึกษาชาวจีน ทำให้สันนิษฐานได้ว่า นักศึกษาชาวจีนอาจเข้าใจว่า คำว่า “หนึ่ง” ซึ่งออกเสียง /n/ เป็นอักษรต่ำ จึงมีการผันวรรณยุกต์เช่นเดียวกับคำว่า “ชั่ว” “ที่” “เพื่อน” และ “แย” ข้างต้น

- ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์โท ได้แก่

น้อง เป็น นอง

คำว่า “น้อง” มีเสียงวรรณยุกต์ตรี ซึ่งไม่มีในภาษาจีน เป็นไปได้ว่านักศึกษาชาวจีนเกิดความสับสนด้านการออกเสียง จึงทำให้ผันวรรณยุกต์ผิด และเขียนผิด

- ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์จัตวา ได้แก่

เดียว เป็น เดียว

คำว่า “เดียว” จำเป็นต้องมีรูปวรรณยุกต์จัตวา แต่นักศึกษาชาวจีนไม่เติมรูปวรรณยุกต์สันนิษฐานว่าเกิดจากปัญหาด้านการผันวรรณยุกต์ผิด

4.3 ใช้รูปวรรณยุกต์ผิด

- ใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนรูปวรรณยุกต์เอก ได้แก่

ขาว เป็น ข้าว

ช่วย เป็น ช้วย

เพื่อน เป็น เพื่อน

- ใช้รูปวรรณยุกต์เอกแทนรูปวรรณยุกต์โท ได้แก่

ชื่อ เป็น ชื่อ

ถ้า เป็น ถ่า

สร้าง เป็น สร้าง

- ใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนรูปวรรณยุกต์ตรี ได้แก่

ตุ๊กตุ๊ก เป็น ตุ๊กตุ๊ก

ตุ๊กตา เป็น ตุ๊กตา

- ใช้รูปวรรณยุกต์ตรีแทนรูปวรรณยุกต์โท ได้แก่

ว้าย เป็น ว้าย

เนื่อ เป็น เนื่อ

แพ๊ เป็น แพ๊

ประพิน มโนมัยวิบูลย์ (2545, บทนำ) อธิบายว่าเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางมี 4 เสียง หากเทียบกับวรรณยุกต์ในภาษาไทยแล้ว มีเพียงเสียงเดียวเท่านั้นที่เหมือนกับเสียงวรรณยุกต์ไทย นั่นคือ เสียงหนึ่ง (-) ของภาษาจีนกลางเหมือนกับเสียงตรีในภาษาไทย จากความต่างนี้ จึงเป็นสาเหตุให้นักศึกษาชาวจีนเขียนวรรณยุกต์ผิด

5. ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านการันต์

ตัวการันต์ คือ พยัญชนะสุดท้ายที่ไม่ต้องการอ่านออกเสียงเป็นตัวสะกด หรือเป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ต่อไป โดยมากมีไม่ทันขนาดบั้งคับข้างบน แต่บางทีก็ทิ้งไว้ลอยๆ ทราบได้ด้วยความสะดวก...

ตัวการันต์นี้ เป็นพยัญชนะตัวเดียวก็มี เป็นอักษรควบหรือนำก็มี สองตัวเรียงกันก็มี รูปสระประกอบอยู่ด้วยก็มี โดยมากมักอยู่ท้ายพยางค์ ท่านจึงเรียกว่าการันต์ แปลว่า อักษรสุดท้าย (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2546: 25-26)

ลักษณะข้อผิดพลาดเรื่องการันต์ มีดังนี้

5.1 ใช้ตัวการันต์และไม่ทันทบทวนในคำที่ไม่ควรใช้ ได้แก่

ทิศ	เป็น	ทิศย์
สุวรรณภูมิ	เป็น	สุวรรณภูมิย์

5.2 ไม่ใช้ตัวการันต์และไม่ทันทบทวนในคำที่ควรใช้ ได้แก่

ประสบการณ	เป็น	ประสบการ
มนุษย์	เป็น	มนุษย์
วันศุกร์	เป็น	วันศุก
วันอาทิตย์	เป็น	วันอาทิตย์

5.3 ใช้ตัวการันต์และไม่ทันทบทวนผิด ได้แก่

พระจันทร์	เป็น	พระจันทร์, พระจันทร์
รถเมล์	เป็น	รถเมย์, รถเมย์, รถเมย์
วันจันทร์	เป็น	วันจันทร์, วันจันทร์, วันจันทร์
วันอาทิตย์	เป็น	วันอาทิตย์
สัปดาห์	เป็น	สัปดาห์
หนังสือพิมพ์	เป็น	หนังสือพิมพ์, หนังสือพิมพ์
อาจารย์	เป็น	อาจารย์

5.4 ใช้แนวเทียบผิด ได้แก่

ภาพยนตร์	เป็น	ภาพยนตร์	เทียบกับคำว่า รถยนต์
รถยนต์	เป็น	รถยนต์	เทียบกับคำว่า ภาพยนตร์

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2546: 25) กล่าวว่า ตัวการันต์นี้มีไว้เพื่อรักษารูปเดิมของศัพท์ให้คงที่อยู่ที่ศัพท์ที่มีตัวการันต์นั้น โดยมากมาจากภาษาบาลีสันสกฤต เพราะศัพท์หนึ่งๆ ในภาษาเดิมเขาออกเสียงเป็นหลายพยางค์โดยมาก แต่ภาษาไทยเพราะพูดซ้ำ ต้องการน้อยพยางค์ จึงเอาพยางค์หลังมาเป็นตัวสะกดเสียบ้าง การันต์เสียบ้าง ครั้นจะทั้งตัวการันต์เสียก็กลัวจะเสียรูปศัพท์เดิมทำให้ความเคลือบคลาดไป

จึงวิเคราะห์ได้ว่าปัญหาการใช้การันต์ผิดของนักศึกษาชาวจีนเกิดจากความไม่แม่นยำในการจดจำตัวการันต์ การไม่มีพื้นฐานเรื่องภาษาบาลีสันสกฤต คำที่มีตัวการันต์จะไม่ออกเสียงตัวการันต์ ทำให้ไม่สามารถเขียนได้จากการออกเสียง ประกอบกับการใช้แนวเทียบผิด

คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิดมากกว่า 1 ด้าน

ในคำ 1 คำ อาจมีการเขียนผิดพลาดมากกว่า 1 ด้าน ซึ่งสุนันทา ไสรัจจ์ (2541: 128) กล่าวว่า เนื่องจากการเขียนสะกดการันต์คำหนึ่งๆ ต้องประกอบด้วยส่วนประกอบหลายส่วน ตั้งแต่พยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์และตัวการันต์ เมื่อเกิดการเขียนคำไม่ถูกต้อง ก็จะผิดส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือหลายส่วนในคำเดียวกัน

คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิดมากกว่า 1 ด้าน มีหลายคำเป็นความผิดพลาดเดียวกับคำด้านบน และผู้วิจัยได้เคยวิเคราะห์ความผิดพลาดไว้แล้ว จึงจะขอวิเคราะห์เพียงบางคำที่มีลักษณะความผิดพลาดที่น่าสนใจและแตกต่างกันออกไป คำที่นักศึกษาชาวจีนเขียนผิดมากกว่า 1 ด้าน มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดียว และสระ

โห้ เป็น ท่อ

เขียนผิดอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน คือ ห เป็น ท และเขียนสระเสียงและรูปต่างกัน ผิด คือ โห เป็น ออ สาเหตุเกิดจาก เสียงพยัญชนะต้นซ้ำกัน และการออกเสียงสระ โห และ ออ เป็นสระหลัง ปากห่อ มีการวางลิ้นและปากในตำแหน่งเดียวกัน จึงอาจทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงผิด เป็นสาเหตุให้เขียนผิด

ฤาษี เป็น ฤาศี

เขียนผิดอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน คือ ษ เป็น ศ และใช้ ฤ ฤา ผิด คือ เขียน ฤา เป็น ฤา วิเคราะห์ได้ว่าอาจเกิดจากการจดจำรูปสระผิด เนื่องจากมีรูปคล้ายกัน หรือไม่เข้าใจว่าภาษาไทย ปัจจุบันเลิกใช้ ฤา แล้ว

ร้องไห้ เป็น ล้องไห้

เสี่ย เป็น เซื่อ

คำว่า “ร้องไห้” เกิดจากเขียนอักษรเสียงและรูปต่างกันผิด และ ใช้ โห โห ผิด เนื่องจากความสับสนด้านการออกเสียง คำว่า “เสี่ย” เกิดจากเขียนอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงต่างกันผิด คือ ส เป็น ช และเขียนสระเสียงต่างกัน เพราะรูปคล้ายกันผิด คือ เอีย เป็น เอื่อ

2. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดียว และตัวสะกด

ปฏิทิน เป็น ปติทิน

เขียนผิดอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน คือ ฎ เป็น ต และเขียนผิดเพราะไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราแม่ กน คือ น เป็น ญ

ภาพ เป็น พาบ, พาภ

เขียนผิดอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน คือ ภ เป็น พ และเขียนผิดเพราะไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราแม่ กบ คือ พ เป็น บ และ พ เป็น ภ

อนุญาต เป็น อนุญาติ, อนุญาติ

เขียนผิวดักขรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน คือ น เป็น ณ, ญ เป็น ย และเขียนผิวดเพราะไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราแม่ กด คือ ต เป็น ตี

ลำธาร เป็น ธาราน

เขียนผิวดักขรเสียงและรูปต่างกัน คือ ล เป็น ร และเขียนผิวดเพราะไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราแม่ กน คือ ร เป็น น

3. ปัญหาการเขียนคำผิวดักขรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดียว และวรรณยุกต์

เข้า เป็น เค้า

เขียนผิวดักขรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงต่างกัน คือ ข เป็น ค และใช้รูปวรรณยุกต์ผิวด คือ รูปวรรณยุกต์เอกแทนรูปวรรณยุกต์โท สังเกตได้ว่าทั้งสองคำเป็นคำพ้องเสียง แต่คำว่า “เค้า” ไม่มีความหมาย นักศึกษาชาวจีนจึงน่าจะตอบผิวดเนื่องจากสับสนด้านเสียงพยัญชนะต้น และการผันวรรณยุกต์

ชืดยา เป็น ชีดยา

เขียนผิวดักขรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงต่างกัน คือ ฉ เป็น ช และใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้ คือ รูปวรรณยุกต์เอก

ถ้ำ เป็น ท้า

เขียนผิวดักขรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงต่างกัน คือ ถ เป็น ท และใช้รูปวรรณยุกต์ผิวด คือ รูปวรรณยุกต์เอกแทนรูปวรรณยุกต์โท

ฝ่า เป็น ฟ้า

เขียนผิวดักขรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงต่างกัน คือ ฝ เป็น ฟ และใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้ คือ รูปวรรณยุกต์จัตวา

แย้ เป็น แญ่

เขียนผิวดักขรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน คือ ย เป็น ญ และใช้รูปวรรณยุกต์ผิวด คือ รูปวรรณยุกต์เอกแทนรูปวรรณยุกต์เอก

สังเกตได้ว่าพยัญชนะต้นที่มีปัญหาคู่กับการผันวรรณยุกต์ จะเป็นอักษรสูง คือ ข ฉ ถ ฝ ซึ่งนักศึกษาชาวจีนมักจะเขียนปนกับอักษรต่ำคู่ แสดงให้เห็นถึงปัญหาการแยกแยะเสียงพยัญชนะทั้งสองกลุ่มนี้ และความไม่แม่นยำในการผันวรรณยุกต์

4. ปัญหาการเขียนคำผิวดักขรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดียว และกาวันต์

ภาพยนตร์ เป็น พาวยนตร์

เขียนผิวดักขรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน คือ ภ เป็น พ และเขียนผิวดเพราะใช้ตัวกาวันต์และไม่ทัณฑฆาตผิวด

เมษายน เป็น เมษายนต์, เมษายนท์

เขียนผิวดักขรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน คือ ษ เป็น ส และใช้ตัวการันต์และไม่ทัณฑฆาตในคำที่ไม่ควรใช้ คือ ต์ และ ท์

5. ปัญหาการเขียนคำผิวดักขรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ และสระ

สถานี เป็น สะถาณี

เขียนอักษรนำผิวดักขรโดยแทรกอุปสรรค อะ และเขียนผิวดักขรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน คือ น เป็น ณ

ว้าย เป็น ไหว้

เขียนคำที่ไม่ใช่อักษรนำเป็นแบบอักษรนำ และเขียนสระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น คือ อา มี ย สะกด เป็น ไอ

6. ปัญหาการเขียนคำผิวดักขรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ และตัวสะกด

นิดน้อย เป็น นิน้อย

เขียนอักษรนำผิวดักขรโดยตัดรูปอักษรนำ คือ ตัด ห นำ ในคำว่า “น้อย” และเขียนตัวสะกดผิวดักขรเพราะเขียนตามการออกเสียง “นิด” อ่านเป็น “นิ”

7. ปัญหาการเขียนคำผิวดักขรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ และวรรณยุกต์

หมอน เป็น ม่อน

เขียนอักษรนำผิวดักขรโดยตัดรูปอักษรนำ คือ ตัด ห นำ เนื่องจากเขียนตามการออกเสียง และใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้ คือ ใช้รูปวรรณยุกต์เอก

8. ปัญหาการเขียนคำผิวดักขรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบ และสระ

กิโลกรัม เป็น กิโลกรัม

เขียนอักษรควบผิวดักขรโดยตัดตัวควบ คือ ตัด ร ในคำว่า “กรัม” และเขียนสระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาว คือ อี เป็น อื สันนิษฐานว่าเกิดจากการออกเสียงผิวดักขร

9. ปัญหาการเขียนคำผิวดักขรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบ และตัวสะกด

กระดาด เป็น กะดาด

เขียนอักษรควบผิวดักขรโดยตัดตัวควบ คือ ตัด ร ในคำว่า “กระ” และเขียนผิวดักขรเพราะไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราแม่ กด คือ ษ เป็น ด

10. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบ และการันต์

กรุงเทพ เป็น กุญเทพย์

เขียนอักษรควบผิดโดยตัดตัวควบ คือ ตัด ร ในคำว่า “กรุง” และใช้ตัวการันต์และไม่ทัณฑฆาตในคำที่ไม่ควรใช้ คือ ย ในคำว่า “เทพ”

11. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านสระ และวรรณยุกต์

ไช้ เป็น ไช่

เขียนผิดเพราะไม่เข้าใจการใช้ ไอ ไอ คือ ไช้ ไอ แทน ไอ และใช้รูปวรรณยุกต์ผิด คือ ใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนรูปวรรณยุกต์เอก

12. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านตัวสะกด และวรรณยุกต์

เมตร เป็น เม็ด

เขียนผิดเพราะไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราผิด คือ ตร เป็น ด และใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้ คือ ใช้รูปวรรณยุกต์โท

13. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านตัวสะกด และการันต์

การงาน เป็น กานท์, กาญจน์งาร

มนุษย์ เป็น มนุด

รถยนต์ เป็น รทยน

สัปดาห์ เป็น สัปดาห์

วันอาทิตย์ เป็น วันอาทิตย์

เขียนผิดเพราะไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราเดียวกัน ใช้ตัวการันต์และไม่ทัณฑฆาตในคำที่ไม่ควรใช้ ในคำว่า “การงาน” ไม่ใช้ตัวการันต์และไม่ทัณฑฆาตในคำที่ควรใช้ เช่น ในคำว่า “มนุษย์” “รถยนต์” และ “สัปดาห์” และใช้ตัวการันต์และไม่ทัณฑฆาตผิด ในคำว่า “วันอาทิตย์”

14. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีหลายลักษณะในคำเดียว

นอกจากปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีบางคำที่นักศึกษาชาวจีนเขียนผิดอักษรวิธีหลายลักษณะในคำเดียว คือ คำว่า “ศิระชะ” เขียนผิดเป็น “สิริชะ” และ “ศีชะ” คือผิดทั้งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดียว พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบไม่แท้ และตำแหน่งสระ

คำว่า “ภาพยนตร์” เขียนผิดเป็น “พากยนต์” คือผิดทั้ง พยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดียว ตัวสะกดมาตรา กบ และการันต์

คำว่า “หมายเลข” เขียนผิดเป็น “ม่ายเลข” คือผิดทั้งพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ ตัวสะกด และวรรณยุกต์

คำว่า “กษัตริย์” เขียนผิดเป็น “กระษัฏ” คือผิดทั้งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดียว เขียนเป็นอักษรควบ รวมทั้งผิดด้านตัวสะกด และการันต์

คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิดมากกว่า 1 ด้าน บางคำมีคำร้อยละผู้ตอบผิดอยู่ในระดับต่ำ แต่ผู้วิจัยเห็นว่าโอกาสความผิดพลาดทั้งหมด แม้จะน้อย แต่ก็ยังเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า เพราะสามารถถือเป็นความผิดพลาดที่เกิดจากอุบัติเหตุในการเขียน (Mistakes) หรือความไม่รอบคอบของผู้เขียนเองได้ ซึ่งมีส่วนสำคัญที่ทำให้เขียนผิดพลาดได้เช่นกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีนนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ด้านพยัญชนะ สระ ตัวสะกด การันต์ และวรรณยุกต์ และเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการสอนเขียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนและแบบฝึกการเขียนให้ถูกต้องอักษรวิธี ผู้วิจัยใช้ทั้งข้อมูลเอกสารและข้อมูลสนาม ในส่วนของข้อมูลเอกสาร ผู้วิจัยคัดเลือกคำประเภทต่างๆ ได้แก่ คำนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ บุพบท สันธาน และอุทาน ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นคำศัพท์พื้นฐาน ที่นักศึกษาชาวจีนกลุ่มตัวอย่างรู้จักความหมาย และเคยเรียนมาแล้วทั้งสิ้น แต่ยังมีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำ ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกคำมาจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ หนังสือแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ คำปรึกษาของอาจารย์ผู้สอนวิชาการเขียนภาษาไทย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจากการตั้งสมมติฐานของผู้วิจัย จากนั้นจึงสร้างแบบสำรวจการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ และแบบสำรวจปรนัย 170 ข้อ ซึ่งแต่ละข้อมีคำภาษาจีนกำกับ ให้นักศึกษาเลือกคำภาษาไทยที่สะกดถูกต้องเพียงข้อเดียว และให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแล้วนำมาปรับปรุง จากนั้นรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชาวจีนจำนวน 100 คน ที่เรียนวิชาการเขียนภาษาไทย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อได้ข้อมูลสนามแล้วจึงนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติ และได้นำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

สรุปผลการวิจัย

จากข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ และจากแบบสำรวจการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ

นักศึกษาชาวจีนที่ตอบแบบสำรวจเป็นเพศชายร้อยละ 30 เพศหญิงร้อยละ 70 อายุระหว่าง 19-24 ปี ทุกคนเคยเรียนภาษาไทยจากสถาบันต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ส่วนใหญ่มาจากวิทยาลัยภาษาต่างประเทศตงฟางกวงสี ระยะเวลาที่แต่ละคนเรียนภาษาไทย มีตั้งแต่ 5 เดือนถึง 4 ปี และนักศึกษาชาวจีนทุกคนเรียนทักษะการเขียนมาแล้ว

แบบสำรวจการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

เมื่อนำแบบสำรวจมาวิเคราะห์ พบว่ามีผลการวิจัยเป็น 3 กลุ่ม คือ คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบถูก คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิด 1 ด้าน และคำที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิดมากกว่า 1 ด้าน

คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบถูก มี 18 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.59 คำที่นักศึกษาชาวจีนทุกคนตอบผิด มีจำนวน 152 คำ คิดเป็นร้อยละ 89.41 โดยแบ่งเป็น

คำที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิด 1 ด้าน และมากกว่า 1 ด้าน พบปัญหาลักษณะเดียวกันดังนี้

1. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านพยัญชนะ

1.1 พยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดียว นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเขียนอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน, อักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงต่างกัน, อักษรเสียงต่างกัน แต่รูปคล้ายกัน, อักษรเสียงและรูปต่างกัน และปัญหาใช้แนวเทียบผิด

1.2 พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการแทรกอุปสรรค อะ ในพยางค์ต้น, ตัดรูปอักษรนำ, เขียนคำที่ไม่ใช่อักษรนำเป็นแบบอักษรนำ และไม่สามารถจำแนก ห นำ, อ นำได้

1.3 พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบ นักศึกษาชาวจีนจะตัดตัวควบออก, ใช้ตัวควบ ร ล ผิด และวางรูปสระในตำแหน่งอักษรควบผิด รวมทั้งเขียนอักษรควบไม่แท้ผิดเพราะเขียนตามการออกเสียง

2. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านสระ นักศึกษาชาวจีนจะเขียนสลับกันระหว่างสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว, เขียนสระผิดรูปเพราะยึดตามเสียงที่ได้ยิน, ไม่เข้าใจกฎการใช้ ไอ โอ โอย อัย, กฎการเขียนสระลดรูป เปลี่ยนรูป, การใช้บัน และ บรร, การใช้ อำ อัม, เขียนคำยืมตามการออกเสียงภาษานั้นๆ และใช้ ฤ ฦ ผิด

3. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านตัวสะกด นักศึกษาชาวจีนไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราเดียวกันได้, ใช้เสียงและแนวเทียบผิด, เขียนตามการออกเสียง และสลับตัวสะกดและตัวการันต์

4. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านวรรณยุกต์ นักศึกษาชาวจีนใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้, ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ควรใช้ และใช้รูปวรรณยุกต์ผิด

5. ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านการันต์ นักศึกษาชาวจีนใช้ตัวการันต์และไม่ทัณฑฆาตในคำที่ไม่ควรใช้, ไม่ใช้ตัวการันต์และไม่ทัณฑฆาตในคำที่ควรใช้, ใช้ตัวการันต์และไม่ทัณฑฆาตผิด และใช้แนวเทียบผิด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ทำให้ผู้วิจัยมีข้อพิจารณาเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ไขการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

เมื่อผู้วิจัยศึกษาจนพบปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีนด้านต่างๆ ข้างต้นแล้ว วิเคราะห์ได้ว่าความผิดพลาดดังกล่าวเกิดขึ้นจากสาเหตุหลัก 5 ประการ ได้แก่

1.1 เขียนผิดจากการออกเสียง เกิดจากภาษาไทยมีพยัญชนะ และสระที่มีเสียงซ้ำกัน เสียงเดียวกันแต่ต่างระดับ เสียงใกล้เคียงกัน เสียงสั้น-ยาว ซึ่งตรงกับงานวิจัยของสุนันทา ไสรัจจ์ (2541 : 125) ที่พบว่าสาเหตุสำคัญของการเขียนคำผิดนั้นเป็นเพราะเขียนตามการออกเสียง ซึ่งมีมากกว่าการเขียนผิดเพราะสาเหตุอื่นๆ และงานวิจัยของเสนอ ตริวิเศษ (2542 : 94) ซึ่งพบว่าปัญหาด้านการเขียนเป็นผลเกี่ยวเนื่องมาจากปัญหาการพูด นอกจากนี้ลักษณะความแตกต่างของภาษาไทยและภาษาจีน เช่น ภาษาจีนไม่มีคำควบกล้ำ ไม่มีเสียงวรรณยุกต์ตรี มีเสียงตัวสะกดเพียง 2 เสียง เป็นต้น ก็ส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการเขียน ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะพบทั้งด้านพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนควรออกเสียงคำให้ถูกต้อง รวมทั้งศึกษาลักษณะ และความแตกต่างด้านเสียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ เช่น แยกแยะเสียงอักษรสูง กับอักษรต่ำคู่ และออกเสียงให้ถูกต้อง สังเกตและจดจำอักษรที่มีเสียงเดียวกันแต่ต่างรูป เช่น พ-ภ, ศ-ษ-ส จดจำคำที่ใช้อักษรนำ ซึ่งไม่ประวิสรรชนีย์ จดจำคำที่ใช้ ห นำ, อ นำ ผีออกเสียงคำควบกล้ำ ร ,ล แยกเสียงสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว และออกเสียงให้ถูกต้อง จดจำคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา จดจำและฝึกฝนเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง ซึ่งแนวทางแก้ไขดังกล่าว ต้องอาศัยการฝึกฝนและระยะเวลา

1.2 เขียนผิดจากการจดจำรูปผิด ทั้งรูปของพยัญชนะ สระ ตัวสะกด การันต์ ดังที่ พระยาอุปกิตศิลปสาร (2546 : 43) กล่าวว่า การเขียนหนังสือใช้อักษรให้ถูกต้องตามแบบแผนที่ท่านนิยมใช้กันนั้น ต้องอาศัยความสังเกต ความจำเป็นหลัก เมื่อนักศึกษาชาวจีนจำรูปผิด จึงทำให้เขียนผิด

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนควรสังเกตและจดจำรูปพยัญชนะ สระ โดยเฉพาะรูปที่คล้ายกัน เช่น ช-ช, ฎ-ฏ, บ-ป คำควบกล้ำ โดยเฉพาะคำควบไม่แท้ สระ เอ-แอ, เอีย-เอือ รวมทั้งตัวสะกดที่มีอักษรควบ และสระประสม เช่น ตร, ตี, มิ และจดจำการใช้ตัวการันต์ จากการเขียนและฝึกฝนอยู่เสมอ

1.3 เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เพราะภาษาไทยมีคำพ้องเสียง ซึ่งออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนต่างกัน ความหมายจึงต่างกัน นักศึกษาชาวจีนเขียนคำไต่บ่อย หรือเคยเห็นคำใด ก็มักจะยึดคำนั้นเป็นแนวเทียบเสียง โดยมีได้คำนึงถึงความหมาย และการสะกดคำที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังใช้แนวเทียบ กับภาษาจีน สอดคล้องกับที่ธิดา โมสิกรัตน์ (2548) กล่าวว่า ปัญหาการเขียนภาษาไทยของชาวจีน เกิดจากการใช้แนวเทียบกับภาษาจีน ซึ่งมีธรรมชาติของลีลาการเขียนแตกต่างกัน ทำให้มีปัญหาในการสะกดการันต์ พยัญชนะ เป็นต้น

แนวทางแก้ไข คือ ศึกษาคำพ้องเสียง และความหมายของคำ จัดคำที่เขียนคล้ายกันอยู่ในชุดเดียวกัน และฝึกฝนการเขียนคำเหล่านั้น เช่น ภาพยนตร์ รถยนต์ เมฆายน, ทาน ธาร, รด รด รส เป็นต้น ศึกษาลักษณะความเหมือนและแตกต่างของภาษาไทยและภาษาจีน เพื่อจะได้ไม่ใช้แนวเทียบผิด

1.4 ไม่เข้าใจกฎเกณฑ์ด้านอักขรวิธี ตรงกับงานวิจัยของ ศรีจันทร์ วิชาตรง (2542 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดในการเขียนภาษาไทย คือ การสะกดการันต์ และเสนอ ตริวิเศษ (2542 : 94) ศึกษาพบว่าปัญหาการเขียนของนักเรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันที่พบมากที่สุด คือ การสะกดคำ ซึ่งต้องอาศัยอักขรวิธี ก็คือแบบแผนที่ว่าด้วยตัวหนังสือ พร้อมทั้งวิธีเขียนอ่านและใช้ตัวหนังสือให้ถูกต้องตามความนิยม ทำให้นักศึกษาชาวจีนที่ไม่เข้าใจกฎเกณฑ์ด้านอักขรวิธีเขียนสะกดคำผิดพลาดทั้งด้านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และการันต์

แนวทางแก้ไข คือ ศึกษา และจดจำกฎการเขียนคำที่ถูกต้องอักขรวิธี การใช้ ห นำ, อ นำ การใช้สระลดรูป เปลี่ยนรูป การใช้ ไอ ไอ ไอย อัย การใช้ บัน และบรร การผันวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง การวางตำแหน่งสระ และวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง เป็นต้น โดยจัดคำที่มักเขียนผิดเป็นชุด และฝึกฝนร่วมกัน ซึ่งแนวทางแก้ไขเหล่านี้ ต้องอาศัยการฝึกฝน ความอดทน และเวลา

1.5 เขียนผิดเพราะไม่รอบคอบ รีบร้อน เนื่องจากแบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีนที่เป็นเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วยคำศัพท์ 170 คำ คำละ 4 ตัวเลือก บางข้อมีตัวเลือกที่คล้ายกัน หากผู้ตอบแบบสำรวจไม่สังเกตและพิจารณาให้ครบทุกตัวเลือก ก็เป็นไปได้ที่จะเลือกตอบผิดข้อ เช่น โทรศัพท์ เป็น โทรศัพท์, ก็ เป็น ก็

แนวทางแก้ไข คือ เพิ่มความรอบคอบในการเขียน อย่ารีบร้อน ตรวจทานงานเขียนทุกครั้งก่อนส่ง

1.6 จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน และครูผู้สอนถึงสาเหตุของการสะกดคำผิด ยังพบสาเหตุอื่นๆ อีก เช่น การเขียนคำได้จากการจำรูปคำ คำใดที่ไม่เคยเห็นมาก่อนจะเขียนไม่ได้, การวางตำแหน่งสระและวรรณยุกต์ผิด, วิธีการสอนภาษาไทยของครูจากประเทศจีน, การใช้พจนานุกรมควบคู่ไปกับการเรียนภาษาไทย เมื่อสะกดคำใดไม่ได้ก็จะเปิดพจนานุกรมไทย-จีนดู, การใช้พจนานุกรมไทย-จีนแทนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, ลักษณะของชาวจีนที่ใช้ทักษะทางการเขียนน้อย ตรงกับงานวิจัยของ วรพงศ์ ไชยฤทธิ์ (2549 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าชาวตะวันออก ซึ่งส่วนใหญ่มาจากประเทศจีนชอบเรียนทักษะการพูดมากที่สุด สาเหตุสุดท้าย คือ การฟังคนไทยออกเสียงไม่มาตรฐาน จึงจำคำผิดมาทำให้เขียนผิด โดยเฉพาะคำควบกล้ำ ร,ล

แนวทางแก้ไข คือ ฝึกเขียนคำจากการประสมคำ ควบคู่กับการจำรูปคำ ใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับล่าสุด ควบคู่กับพจนานุกรมไทย-จีน เมื่อไม่แน่ใจการออกเสียงหรือการเขียนคำให้ปรึกษาครูหรือผู้เชี่ยวชาญ หมั่นฝึกฝนทักษะการเขียนควบคู่กับทักษะอื่นๆ สังเกตและจดจำ ฝึกรู้ อยู่เสมอ

2. แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการเขียนคำถูกอักขรวิธีสำหรับนักศึกษาชาวจีน

ทักษะการเขียน เป็นทักษะที่ต้องอาศัยการสังเกตจดจำ และการฝึกฝนเป็นหลัก ผู้ที่สามารถเขียนภาษาไทยได้ถูกอักขรวิธี จะทำให้สื่อความหมายได้ถูกต้องตามเจตนาที่ต้องการสื่อสาร ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีนเป็นปัญหาการเขียนที่พบได้บ่อย แม้แต่นักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิชาภาษาไทยเป็นสาขาวิชาเอก ก็ยังมีปัญหาเรื่อง การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี ซึ่งแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าสามารถทำได้ดังนี้ คือ

2.1 ในกรณีของผู้เรียน ปัญหาหลักของการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน เกิดจากตัวผู้เรียนเอง ไม่ว่าจะเป็นการเขียนผิดจากการออกเสียง การจำรูปคำ การใช้แนวเทียบ และการจำกฎเกณฑ์ ผู้เรียนจึงต้องหมั่นจดจำและสังเกต รวมทั้งฝึกฝนการเขียนอย่างสม่ำเสมอ แม้จะออกเสียงผิด เพราะความแตกต่างของเสียงภาษาไทยกับภาษาจีน แต่หากผู้เรียนพยายามฝึกฝนการเขียนอย่างต่อเนื่อง จะลดปัญหาการสะกดคำผิดอักขรวิธีได้มากขึ้น รวมทั้งการฝึกใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานฉบับล่าสุด แทนพจนานุกรมไทย-จีนเมื่อต้องการเขียนคำยาก

2.2 ในกรณีของผู้สอน นอกจากตัวผู้เรียนแล้ว ผู้สอนภาษาไทยต้องมีความรู้ มีหลักและวิธีในการช่วยจำให้แก่ นักศึกษาชาวจีน เพราะการเขียนต้องอาศัยการสังเกตและจดจำ การสอนควรเริ่มตั้งแต่สอนความแตกต่างของภาษาไทยกับภาษาจีน เพื่อให้ผู้เรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของทั้งสองภาษาได้ จะทำให้ง่ายต่อการเรียนมากขึ้น ผู้สอนควรออกเสียงให้ถูกต้อง เพื่อเป็นต้นแบบที่ดีให้นักศึกษาชาวจีน ซึ่งส่งผลต่อการเขียน ผู้สอนควรจัดทำสื่อ สร้างแบบเรียน และสร้างแบบฝึก เพื่อฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวจีนโดยเฉพาะ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ลักษณะความผิดพลาดที่พบจากการเขียนของนักศึกษาชาวจีน จะเป็นแนวทางให้ผู้สอนทราบสภาพปัญหา สาเหตุ และหาแนวทางแก้ไขได้ถูกต้อง รวมทั้งสามารถนำไปจัดทำแผนการสอนให้สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาการเขียนของนักศึกษาชาวจีน

1.2 สถาบันที่สอนภาษาไทยให้ชาวจีน ควรนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เมื่อเข้าใจสภาพปัญหาแล้ว จะสามารถหาทางป้องกันและแก้ไข รวมทั้งนำไปใช้ในการสร้างสื่อการสอนแบบเรียน และแบบฝึกในเรื่องที่มีความผิดพลาดได้ ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนชาวจีน รวมทั้งผู้ที่เรียนภาษาไทยไม่ว่าชนชาติใดก็ตาม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการเขียนผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีนในระดับคำ การศึกษาครั้งต่อไปควรจะเป็นการศึกษาปัญหาการเขียนในระดับประโยค และระดับเรื่องราว เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

2.2 ควรศึกษาการเขียนผิดอักขรวิธีของผู้เรียนชาติอื่น เพื่อนำมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งจะ
เป็นประโยชน์ต่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระแส "จีนแห่งเรียนไทย". (2551, 13 มีนาคม). **ประชาชาติธุรกิจ**. 31(3983 (3183)): หน้า 35.
- กำชัย ทองหล่อ. (2537). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ไชยสิริ ปราโมช ณ อยุธยา. (2519). **การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย ของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2515 และ 2516**. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จอมบก แช. (2543). **ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยปูซาน ภาษาและกิจการต่างประเทศ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ฐศรี ศรีแก้ว. (2527). **การศึกษาเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2525**. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงใจ ไทยบุญ. (2543). **ทักษะการเขียนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธันวา วิน. (2550, 19 พฤศจิกายน). **นักศึกษามะกันเรียนภาษาต่างประเทศ อาหรับฮิต! เพิ่มขึ้น 2 เท่าตัว**. **มติชน**. หน้า 26.
- ธิดา โมสิกรัตน์. (2548). **เอกสารการบรรยายทางวิชาการ เรื่องการศึกษาดูงานการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวจีน ของมหาวิทยาลัยในมณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน**. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2551, จาก http://www.stou.ac.th/Schools/Sla/upload/YONNAN_thida.doc
- นฤมล ลิ้มยะชาติ. (2544, มกราคม-ธันวาคม). **การสอนภาษาต่างประเทศ: ทฤษฎีและประสบการณ์**. **วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**. 9(11-12): หน้า 69-85.
- นิธิ เฉียวศรีวงศ์. (2548, 16 กันยายน). **Spoke England**. **มติชนรายสัปดาห์**. 25(1309): หน้า 28.
- เบญจมาศ ขำสกุล. (2549). **กวางสี...หนิ่ฮ่าว เจียวไ้หญ่ เจียวไ้กั๋วเหวินฮั่ว**. สืบค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2551, จาก http://202.183.233.73/human/member/benjamas/pdf/22_09_2549.pdf
- ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. (2545). **ไวยากรณ์จีนกลาง**. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2545). รายงานผลการวิจัย เรื่อง สถานภาพการเรียนรู้และการสอน ภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย. สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปูลภรณ์ อาจตัน. (2547). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและสาเหตุการเขียนภาษาไทยผิดพลาด ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ปีการศึกษา 2545. ปริญญาโท กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผะอบ ปะกะเกษณะ, คุณหญิง. (2521). ลักษณะสำคัญของภาษาไทย การเขียน การอ่าน การพูด การฟัง. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- พรชนันต์ อุณะนันท์. (2549). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเชิงวากยสัมพันธ์: กรณีศึกษาในการ เขียนรายงานทางธุรกิจ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อการสื่อสารนานาชาติ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพบุลย์ ดวงจันทร์. (2542). การใช้ภาษา. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฟู เจิง ไหยว. (2548). การเรียนการสอนภาษาไทยในจีน ประวัติความเป็นมาและสภาพปัจจุบัน: สรุปสาระการสัมมนาวิชาการ เรื่อง บนเส้นทางความสัมพันธ์ไทย-จีน วันที่ 28 มีนาคม 2548. สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2551, จาก http://www.moe.go.th/pr_moe/news_day/m042648/china.doc
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วรพงศ์ ไชยฤกษ์. (2549, กรกฎาคม-ธันวาคม). ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยของ ชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ. 18(2): หน้า 74-90.
- วันเพ็ญ เรื่องรัตน์. (2549). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้าน การเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 4 จังหวัดฉะเชิงเทรา. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา เกตุภาค. (ม.ป.ป.). การเขียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิจิตร ภาณุพงศ์. (2536). โครงสร้างของภาษาไทย: ระบบไวยากรณ์. ภาควิชาภาษาไทยและ ภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศรีจันทร์ วิชาติตรง. (2542). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาสถาบัน ราชภัฏพระนคร ปีการศึกษา 2540. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.

- สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2549). การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. เชียงใหม่: มิ่งเมือง.
- ลิระ สมนาม. (2550). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง : กรณีศึกษานักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 1 ปี จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี สิบสองปันนา ณ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาดา ชาทอง. (2534). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2533. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันทา ไสร์จจ. (2511). การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์และการศึกษามูลเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- _____. (2528). รายงานการวิจัย การสำรวจความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ การศึกษามูลเหตุแห่งการเขียนผิดและแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องการเขียนสะกดการันต์ผิด ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2541). ปัญหาภาษาไทยและการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน ฉบับปรับปรุง. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสนอ ตวีวิเศษ. (2542). การวิเคราะห์ปัญหาการพูดและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยใน ชีวิตประจำวัน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัศรา บุญทิพย์. (2535). การเขียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- อัจจิมา เกิดผล, ม.ล. (2546). ฟัง พูด อ่าน เขียน ในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิงอร อมาตยกุล. (2535). การศึกษาความสามารถทางการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2546). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เอมอร ชิตตะโสภณ. (2529). การแก้ไขข้อบกพร่องของการเขียน. เชียงใหม่: รุ่งวัฒนา.

อิโรนากะ โทมิตะ. (2551). ปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น. ปริญญา
นิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.

Brown, H. Douglas. (2000). *Principles of Language Learning and Teaching*. 4th ed. New York :
Addison Wesley Longman, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผลการวิจัยแบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

ผลการวิจัยแบบสำรวจการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

จากการวิเคราะห์แบบสำรวจเกี่ยวกับปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน โดยให้นักศึกษา 100 คน เลือกคำที่สะกดถูกต้องที่สุด จากแบบสำรวจทั้ง 170 ข้อ มีผลวิจัยเรียงตามลำดับคำที่มีผู้สะกดผิดมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงคำร้อยละแสดงการเขียนคำผิดอักขรวิธีจากมากไปหาน้อย

ข้อ	คำศัพท์ที่ถูกต้อง	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ
143	ว้าย	77	ว้าย	55	ไว้	14	ไห้ว	8
144	ศิระะ	77	ศิระะ	1	สรีระะ	3	ศรีระะ	73
60	ทิส	72	ทิสย์	41	ทิชะ	10	ทิชย์	21
169	ไอศกริม	71	ไอศกริม	10	ไอศครีม	30	ไอศคริม	31
162	อนุญาต	70	อนุญาติ	1	อนุญาติ	55	อนุญาติ	14
132	ร้องไห้	68	ล้องไห้	1	ร้องไห้	66	ล้องไห้	1
121	รถเมล์	67	รถเมย์	44	รถเมร์	17	รถเมน์	6
134	ลำไย	60	ลำไย	58	ลัมไย	1	ลัมไย	1
1	กฎหมาย	56	กตหมาย	0	กจหมาย	0	กฎหมาย	56
97	ภาพยนตร์	54	พากยนต์	1	ภาพยนตร์	50	พาวยนต์	3
122	รถยนต์	50	รทยน	3	รถยนต์	44	รดยนต์	3
125	ลำธาร	47	ำธาร	10	ลำทาน	20	ำธาร	17
2	กรกฎาคม	45	กรกดาคม	6	กรกฎาคม	39	การักดาคม	0
67	ไร่	44	โท่	34	ท้อ	5	ธ้อ	5
140	วันอาทิตย์	44	วันอาทิตย์	7	วันอาทิตย์	32	วันอาทิตย์	5
32	จระจก	43	จลาจก	16	จระจน	22	จลาจน	5
95	ผัดไทย	39	พัดไท	1	ผัดไท	35	พัดไทย	3
151	สับปะรด	39	สัปรด	4	สับปะรด	9	สัปรด	26
154	สุวรรณภูมิ	37	สุวันภูมิ	0	สุวรรณภูมิ	13	สุวรรณภูมิย์	24
138	วันจันทร์	32	วันจันท์	15	วันจันทร์	5	วันจันตร์	12
168	โอกาส	30	โอกาจ	0	โอกาด	0	โอกาส	30

ข้อ	คำศัพท์ที่ถูกต้อง	ผู้ตอบผิดร้อยละ
30	เคาะ	24
65	เทศกาล	24
139	วันศุกร์	24
66	เทอม	23
9	กิโลกรัม	22
55	เดิม	22
91	ผลไม้	22
90	พระจันทร์	21
107	ฝา	21
165	อารมณ์	21
100	พุทธ	20
150	สัปดาห์	18
158	หาดทราย	18
12	กุญแจ	17
46	ได้	17
3	กษัตริย์	15
41	ไซ	15
77	บันทึก	15
86	ปรับปรุง	15
106	พัด	15
149	สักครู่	15
155	ใส่	15
34	ฉิดยา	14
58	ถ้ำ	14
68	โทรศัพท์	14
69	ธนาคาร	13
78	บอล	13

คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ
เขาะ	4	เค้าะ	20	ข้อ	0
เทศการ	1	เทศกาล	1	เทศการ	22
วันสูก	2	วันสุข	6	วันศุก	16
เทิม	3	เทือม	20	เธิม	0
กิโลกัม	10	กิโลแกม	5	กิโลแกรม	7
เตอม	0	เทิม	0	เดิม	22
พลม้าย	0	พลไม้	21	ผลม้าย	1
พระจัน	0	พระจันท์	7	พระจันทน์	14
ฟา	3	ฝ่า	16	ฟ้า	2
อารม	12	อาลม	0	อารมย์	9
พุท	3	พุต	0	พุธ	17
สัปดาห์	2	สัปดาห์	11	สัปดาห์	5
หาดซาาย	13	หาดซาาย	3	หาดทราย	2
กุญแจ	0	กุญแจ	5	กุญแจ	12
ด้าย	0	ด้าย	0	ได้	17
กระษัฑ	15	กษัต	0	กษัต	0
ไซ	0	ไซ้	1	ไซ้	14
บันทึก	9	บันทึก	2	บันทึก	4
ปรับปรุง	4	ปรับปรุง	8	ปรับปรุง	3
พัด	11	ผัด	1	พัด	3
สักครู่	3	ซักครู่	0	ซักครู่	12
ใส่	15	ส่าย	0	ส้าย	0
ฉิดยา	2	ฉิดยา	11	ฉิดยา	1
ถ้ำ	6	ท้า	2	ถ้ำ	6
โทรศัพ	0	โทรศัพ	0	โทรศัพท์	14
ธนาคาร	0	ทนาคาร	3	ธนาคาร	10
บอล	2	ปอน	0	บอล	11

ข้อ	คำศัพท์ที่ถูกต้อง	ผู้ตอบผิดร้อยละ
92	พร้อม	13
114	เมษายน	13
130	รองเท้า	13
64	ถุงผ้า	12
81	ปฏิทิน	12
126	ฤๅษี	12
147	สถานี	12
5	กวาด	11
40	เชียงใหม่	11
73	น้ำตาล	11
105	แพทย์	11
6	กระดาด	10
82	ประสบการณ์	10
102	ผู้ใหญ่	10
117	อย่า	10
145	สนามกีฬา	10
21	เครื่องบิน	9
26	ครู	9
31	แข็ง	9
59	ธรรมชาติ	9
74	นิดหน่อย	9
123	รอบคอบ	9
141	วาด	9
8	การงาน	8
63	ตุ๊กตา	8
71	น่ากลัว	8
156	หนังสือพิมพ์	8

คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ
พร้อม	0	พลั้ม	9	ผพร้อม	4
เมษายน	3	เมษายนต์	7	เมษายนท์	3
รองเท้า	0	ลองเท้า	6	รองเท้า	7
ถุงผ้า	0	ถุงผ้า	3	ถุงผ้า	9
ปฏิทิน	5	ปติธิน	3	ปติทิญ	4
ฤๅษี	0	รือซี	4	ภาศี	8
สถานี	4	สทานี	3	สะถาณี	5
กวาด	9	กวาศ	2	ควาต	0
เชียงใหม่	0	เชียงใหม่	11	เชียงไม่	0
น้ำตาล	7	น้ำตาล	3	น้ำตาลู	1
แพทย์	0	แพคย์	9	แกทย์	2
กระดาด	1	กราดาช	6	กระดาด	3
ประสบการณ์	6	ประสพการ	0	ประสพการณ	4
ผู้ใหญ่	0	พูไย	0	ผู้ใหญ่	10
อย่า	4	หย่า	6	หญ่า	0
สนามกีฬา	4	สนามกีรา	0	สะนามกีฬา	6
เครื่องบิน	0	เชรื่องบิน	2	เคื่องบิน	7
ครู	0	คูร	9	คูลู	0
แข็ง	1	เจ็ง	2	แขง	6
ธรรมชาติ	0	ทำมชาต	0	ธรรมชาติ	9
นิดหน่อย	2	นิหน้อย	5	น็ดหน้อย	2
รอบคอบ	3	ลอบข้อบ	0	รอบค้อบ	6
วาด	4	วาส	3	วาท	2
การงาน	5	กานทำงาน	2	กาญจน์งาร	1
ตุ๊กตา	0	ตุ๊กตา	2	ตุ๊กกะตา	6
น่ากลัว	0	หน้ากลัว	7	หน้ากรัว	1
หนังสือพิมพ์	0	หนังสือพิมพ์	5	หนังสือพิมพ์	3

ข้อ	คำศัพท์ที่ถูกต้อง	ผู้ตอบผิดร้อยละ
17	แก้ไอ	7
43	ซื้อ	7
83	ปริญญา	7
128	โรงพยาบาล	7
146	สมุด	7
85	ปากกา	6
108	มนุษย์	6
113	เมตร	6
22	คล้าย	5
35	ชั่วโมง	5
36	ฉลาด	5
93	พร	5
112	เมฆ	5
161	ให้	5
14	ก็	4
37	ชีวิต	4
51	ตอนเช้า	4
62	ที่อยู่	4
110	หมายเลข	4
119	แย	4
120	รสชาติ	4
152	สร้าง	4
4	กล้วย	3
7	กรุณา	3
38	ซื้อ	3
39	เชิญ	3
42	ช่วย	3

คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ
ไอ	0	ก้าว	7	แก้ไอ	0
ซื้อ	2	ซื้อ	1	ซื้อ	4
ปริญญา	0	ปริญา	0	ปริญญา	7
โรงพยาบาล	6	โงพยาบาน	1	โรงบาล	0
สมุด	5	ชมุด	0	สะหมุด	2
ปากกา	6	ปากการ์	0	ปะกา	0
มนุษย์	3	มนุด	2	มนุสย์	1
เมตร	1	เมทร	0	เมต	5
คล้าย	1	ค้าย	4	ขคล้าย	0
ชั่วโมง	0	ชั่วโมง	2	ชั่วโมง	3
ฉลาด	0	ฉะลาด	2	ฉะหลาด	3
พร	2	พอน	3	ภร	0
เมฆ	2	เมฆ	2	เมค	1
ให้	5	หัย	0	ไห้	0
ก็	0	ก้อ	0	กั	4
ชีวิต	4	ชีวิทย์	0	ชีวิท	0
ตอนเช้า	3	ตองเช้า	1	ตองข้าว	0
ที่อยู่	2	ที่หู่	2	ที่อู่	0
หมายเลข	1	ม่ายเลข	0	หมายเลข	3
แย	1	แญ่	2	แญ้	1
รสชาติ	1	รตชาติ	2	รทชาติ	1
สร้าง	2	สร้าง	2	ซ้าง	0
กล้วย	2	กล้วย	0	กร้วย	1
กรุณา	0	กฤษณา	0	กรุณา	3
ซื้อ	0	ฉื่อ	0	ซื้อ	3
ชวน	0	เชอณ	0	เชิณ	3
ช่วย	0	ชั่วย	3	ฉ่วย	0

ข้อ	คำศัพท์ที่ถูกต้อง	ผู้ตอบผิดร้อยละ
72	นาฬิกา	3
75	หนึ่ง	3
79	บริษัท	3
103	เพื่อน	3
148	สนุก	3
153	ศึกษา	3
11	กรุงเทพ	2
16	เกียรติ	2
20	ขนม	2
24	ขาว	2
29	เคารพ	2
44	เสีย	2
48	เดียว	2
88	ผ้าพันคอ	2
89	ผู้หญิง	2
94	ผิด	2
98	ภาษาไทย	2
109	หมอน	2
129	ฤดูหนาว	2
136	วัด	2
159	เนื้อหมู	2
163	อากาศ	2
166	อะไร	2
10	กุ่ม	1
15	เกิด	1
18	ขอโทษ	1
23	ขอ	1

คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ
นาฬิกา	2	นาฬิกา	1	นาฬิกา	0
หนึ่ง	1	หนึ่ง	0	หนึ่ง	2
บริษัท	0	บริษัท	0	บริษัท	3
เพื่อน	1	เพื่อน	0	เพื่อน	2
สนุก	3	สนุก	0	สนุก	0
ศึกษา	0	ศึกษา	2	ศึกษา	1
กรุงเทพ	0	กรุงเทพ	0	กรุงเทพฯ	2
เกียรติ	0	เกียรติ	0	เกียรติ	2
ขนม	2	ขนม	0	ขนม	0
ขาว	0	ขาว	0	ขาว	2
เคารพ	0	เคารพ	2	เคารพ	0
เสีย	2	เสีย	0	เสีย	0
เดียว	1	เดียว	0	เดียว	1
ผ้าพันคอ	2	ผ้าพันคอ	0	ผ้าพันคอ	0
ผู้หญิง	1	ผู้หญิง	0	ผู้หญิง	1
ผิด	2	ผิด	0	ผิด	0
ภาษาไทย	0	ภาษาไทย	0	ภาษาไทย	2
หมอน	1	หมอน	0	หมอน	1
ฤดูหนาว	0	ฤดูหนาว	2	ฤดูหนาว	0
วัด	0	วัด	2	วัด	0
เนื้อหมู	1	เนื้อหมู	0	เนื้อหมู	1
อากาศ	2	อากาศ	0	อากาศ	0
อะไร	2	อะไร	0	อะไร	0
กุ่ม	0	กุ่ม	1	กุ่ม	0
เกิด	1	เกิด	0	เกิด	0
ขอโทษ	0	ขอโทษ	1	ขอโทษ	0
ขอ	0	ขอ	1	ขอ	0

ข้อ	คำศัพท์ที่ถูกต้อง	ผู้ตอบผิดร้อยละ
25	ข้าว	1
28	เข้า	1
47	เดิน	1
49	ตก	1
52	ตุ๊กตุ๊ก	1
53	ตัว	1
54	ตู้เย็น	1
56	ทราบ	1
61	ที่	1
70	น้อง	1
76	ใน	1
84	ประเทศ	1
96	ภาพ	1
101	ภูเขา	1
104	แพ	1
124	รัฐบาล	1
127	เรือ	1
131	ร้อง	1
133	ร่างกาย	1
142	หวาน	1
160	เหมือน	1
164	อาจารย์	1
170	ห้อง	1
13	แก้ว	0
19	ขอบคุณ	0
27	เคย	0
33	เจอ*	7

คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ
ข้าว	0	ข้าว	1	ค้ำว	0
เค้า	0	เช่า	0	เค่า	1
เดิน	1	เดอน	0	เดื่อน	0
ตก	0	โตก	1	โตะก	0
ตุกตุก	0	ตุ๊กตุ๊ก	1	ทุ๊กทุ๊ก	0
ตู	0	ตูว	1	โตว	0
ตู้เย็น	1	ทุ่เย็น	0	ทุ่เยะน	0
ทราบ	1	ซาป	0	ซาบ	0
ที่	1	ที่	0	ที่	0
น้อง	1	น้อง	0	หน้อง	0
ใน	0	นัย	1	ไนย	0
ปะเทศ	0	ปะเทษ	0	ประเทก	1
พาบ	1	ภาบ	0	พาก	0
ภูเขา	1	พูเคา	0	ภูเคา	0
แพ	0	แพ๊	1	แผ๊	0
รัทบาน	1	ลัทบาล	0	รัถบาล	0
เรือ	1	เลื่อ	0	เลีย	0
ร้อง	0	ร๋อง	0	ลั้อง	1
ร่างกาย	1	ล่างไก	0	ร่างไก	0
หวาน	1	ว่าน	0	หว่าน	0
เหมือน	1	เมือร	0	เหมือร	0
อาจารย์	0	อาจารย์	0	อาจารย์	1
ห้อง	0	ฮั้อง	0	ห๋อง	1
แก้ว	0	แก่ว	0	เกี้ยว	0
ขอบคุณ	0	ขอขอบคุณ	0	คอบคุน	0
เคย	0	เขอย	0	เขย	0
เจอ	0	เจอะ	7	เจา	0

ข้อ	คำศัพท์ที่ถูกต้อง	ผู้ตอบผิดร้อยละ
45	ดำ	0
50	ตรง	0
57	ท่าน	0
80	บาท	0
87	ผม	0
99	พิเศษ	0
111	มือ	0
115	แม่	0
116	ไม่	0
118	เย็น	0
135	เล่น	0
137	วัฒนธรรม	0
157	ห้องน้ำ	0
167	เอา	0

คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ	คำศัพท์ที่ผิด	ผู้ตอบผิดร้อยละ
ดะม	0	ดัม	0	ตาม	0
ตง	0	ตงก์	0	ตงค์	0
ทัน	0	ธัน	0	ธ่าน	0
บาด	0	บาติ	0	บาตร	0
พม	0	ผ้ม	0	พ้ม	0
พิเศด	0	พิเสก	0	พิเศด	0
มี	0	มี	0	มอ	0
แม	0	แม่	0	ແໝ້	0
ไม่	0	ไหม้	0	ไม้	0
เย็น	0	เยะน	0	เย็น	0
เล่น	0	เหล่น	0	เหล้น	0
วัฒนธรรม	0	วัฒนธรรม	0	วัฒนธรรม	0
ห้องน้ำ	0	ฮ้องน้ำม	0	ฮ้องน้ำ	0
เอา	0	อะว	0	เออ	0

*คำว่า “เจอ” มีความหมายเดียวกับคำว่า “เจอะ” ผู้วิจัยจึงถือว่าไม่มีใครตอบข้อนี้ผิด

ภาคผนวก ข

แบบประเมินคุณภาพ

แบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

แบบประเมินคุณภาพ

แบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาแบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน และทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องระดับการประเมิน ว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ตามหัวข้อที่กำหนดหรือไม่

ข้อ	หัวข้อประเมิน	ระดับการประเมิน					หมายเหตุ
		5 เหมาะสม ที่สุด	4 เหมาะสม มาก	3 เหมาะสม พอใช้	2 ต้อง ปรับปรุง	1 ใช้ ไม่ได้	
1	รูปแบบ						
	1.1 ขนาดตัวอักษร						
	1.2 รูปแบบตัวอักษร						
	1.3 อ่านง่าย สบายตา						
2	เนื้อหา						
	2.1 แบบสำรวจสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์						
	2.2 ความยากง่ายของคำศัพท์เหมาะ กับระดับผู้ตอบแบบสำรวจ						
	2.3 การเรียงลำดับคำศัพท์ตาม พจนานุกรม						
	2.4 ความชัดเจนของตัวเลือกในแบบ สำรวจ						

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

.....

ผู้ประเมิน
 (.....)

ภาคผนวก ค

แบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

พร้อมเฉลย

แบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

中国学生泰语词汇拼写问卷调查

คำชี้แจง 说明

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจนี้ เป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการทำวิจัยเพื่อประกอบการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

此次问卷调查将作为泰国诗纳卡琳威洛大学人文学院泰语与东方语言系对外泰语专业硕士研究生课题研究的重要数据。

2. แบบสำรวจนี้มี 2 ตอน此问卷调查分为两个部分。

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลของผู้ตอบแบบสำรวจ

第一部分：被调查者的基本信息。

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

第二部分：针对中国学生拼写泰语词汇的调查表。

ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสำรวจโปรดให้ข้อมูลที่ครบถ้วน และตั้งใจตอบแบบสำรวจตามความเป็นจริง

เป็นจริง

恳请您完整地填写以下问卷，并真实有效的回答每一道问答。

3. แบบสำรวจนี้ไม่มีผลเสียใดๆ แก่ผู้ให้ข้อมูล

这一次的问卷调查不会给您造成任何负面影响。

4. ข้อมูลที่ท่านให้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่งานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

您所提供的数据将对研究者带来非常有利的帮助。在此，本人向您表达衷心的感谢和崇高的敬意。

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ 第一部分：答卷人资料。

1. เพศ 性别 ☐ ชาย 男 ☐ หญิง 女

2. อายุ 年龄

3. ผู้ให้ข้อมูลเรียนภาษาไทยจากที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 สถาบัน) 请您填写曾学习泰语的学校或者教学机构的名称以及时间 (可以填写一个以上的教学机构)

学校名称

学习时间

ชื่อสถาบัน.....ระยะเวลาที่ศึกษา.....

ชื่อสถาบัน.....ระยะเวลาที่ศึกษา.....

4. ทักษะทางภาษาไทยที่ผู้ให้ข้อมูลได้เรียนมา

☐ ฟัง 听

☐ พูด 说

☐ อ่าน 读

☐ เขียน 写

ตอนที่ 2 แบบสำรวจนี้มี 170 ข้อ โปรดวงกลม ☐ รอบคำที่ท่านคิดว่า เขียนถูกอักขรวิธี เช่น

第二部分：此份问卷调查共有170道题，请给您认为拼写正确的泰语词汇划上“○”符号。如：

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
1	家	บาน	บ้าน	บาร	บ้าน
2	干净	สอาด	สอาท	สะอาด	สะอาด

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
1	法律	กตหมาย	กจหมาย	กฏหมาย	กฎหมาย
2	七月	กรกดาคม	กรกฏาคม	กรกฎาคม	การักดาคม
3	国王	กระษัฏ	กัสด	กะสด	กษัตริย์
4	香蕉	กล้วย	กล้วย	กล้วย	กร้วย
5	扫	กวาด	ขวาด	กวาศ	ควาด
6	纸	กระดาษ	กวาดาศ	กระดาษ	กระดาษ
7	劳驾	กะรุณา	กลุณา	กรุณา	กรุณา
8	工 作、事务	กานงาน	กานทำงาน	กาญจน์การ	การงาน
9	公 斤	กิโลกรัม	กิโลกรัม	กิโลแกรม	กิโลแกรม
10	虾	กุ้ง	กั้ง	กั้ง	กั้ง
11	曼谷	กรุงเทพ	กรุงเทพ	กรุงเทพ	กรุงเทพ
12	钥匙	กุญแจ	กุญแจ	กุญแจ	กุญแจ
13	杯子	แก้ว	แก้ว	แก้ว	แก้ว
14	也、就、都	ก็	ก็	ก็	ก็
15	出生	เกิด	เกิด	เกิด	เกิด
16	光 荣	เกียรติ	เกียรติ	เกียรติ	เกียรติ
17	椅子	เก้าอี้	เก้าอี้	เก้าอี้	เก้าอี้
18	对不起	ขอโทษ	ขอโทษ	ขอโทษ	ขอโทษ
19	谢 谢	ขอบคุณ	ขอบคุณ	ขอบคุณ	ขอบคุณ
20	点心、糕点	ขนม	ขนม	ขนม	ขนม
21	飞 机	เครื่องบิน	เครื่องบิน	เครื่องบิน	เครื่องบิน
22	相似、相像	คล้าย	คล้าย	คล้าย	คล้าย
23	要，请求	ขอ	ขอ	ขอ	ขอ
24	白(色)	ขาว	ขาว	ขาว	ขาว
25	新闻	ข่าว	ข่าว	ข่าว	ข่าว

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
26	老师	ครู	ครู	ครู	ครู
27	曾经	เคย	เคย	เคย	เคย
28	进	เข้า	เข้า	เข้า	เข้า
29	敬重、尊敬	เคารพ	เคารพ	เคารพ	เคารพ
30	敲	เคาะ	เคาะ	เคาะ	เคาะ
31	硬	แข็ง	แข็ง	แข็ง	แข็ง
32	交通	จราจร	จราจร	จราจร	จราจร
33	见、遇到	เจอ	เจอ	เจอ	เจอ
34	打针	ฉีดยา	ฉีดยา	ฉีดยา	ฉีดยา
35	点	ชั่วโมง	ชั่วโมง	ชั่วโมง	ชั่วโมง
36	聪明	ฉลาด	ฉลาด	ฉลาด	ฉลาด
37	生命	ชีวิต	ชีวิต	ชีวิต	ชีวิต
38	名	ชื่อ	ชื่อ	ชื่อ	ชื่อ
39	请	เชิญ	เชิญ	เชิญ	เชิญ
40	清迈	เชียงใหม่	เชียงใหม่	เชียงใหม่	เชียงใหม่
41	是	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่
42	帮、帮忙	ช่วย	ช่วย	ช่วย	ช่วย
43	买	ซื้อ	ซื้อ	ซื้อ	ซื้อ
44	坏	เสีย	เสีย	เสีย	เสีย
45	黑（色）	ดำ	ดำ	ดำ	ดำ
46	可以	ได้	ได้	ได้	ได้
47	走	เดิน	เดิน	เดิน	เดิน
48	等一下	เดี๋ยว	เดี๋ยว	เดี๋ยว	เดี๋ยว
49	掉（下）	ตก	ตก	ตก	ตก
50	直	ตรง	ตรง	ตรง	ตรง

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
51	早上	ตอนเช้า	ตอนข้าว	ตองเช้า	ตองข้าว
52	三 轮摩托车	ตุกตุก	ตุ้กตุ้ก	ตุ๊กตุ๊ก	ทุ้กทุ้ก
53	只（数量词）	ตุ	ตุว	โตว	ตัว
54	冰箱	ตู้เย็น	ตู้เยน	ทุ่เย็น	ทุ่เเยน
55	添加	เติม	เทิม	เดิม	เติม
56	知 道	ทราบ	ทราบ	ซาบ	ซาบ
57	您、阁下	ทั้น	ท่าน	ธั้น	ธ่าน
58	如 果	ท่า	ท้า	ถ่า	ถ้า
59	自 然	ท่ามะชาต	ท่ามชาต	ธรรมชาติ	ธรรมชาติ
60	部	ทิส	ทิสย์	ทิส	ทิสย์
61	在	ที่	ที่	ที่	ที่
62	地 址	ที่อยู่	ที่อยู่	ที่อยู่	ที่อยู่
63	洋娃 娃	ตุกทา	ตุ้กตา	ตุ๊กตา	ตุ้กกะตา
64	布袋	ทุงฟ้า	ทุงผ้า	ถูงฟ้า	ถูงผ้า
65	节日	เทศกาล	เทศกาล	เทศการ	เทศกาล
66	学 期	เทอม	เทิม	เทือม	เธิม
67	哎（语气组词）	โห้	ห่อ	โห้	ห่อ
68	电 话	โทรศัพท์	ทอระสัพพ์	โทรศัพพ์	โทรศัพพ์
69	银 行	ธนาคาร	ธานาคาน	ทธนาคาร	ธานาคาน
70	弟 妹	น้อง	น้อง	น้อง	หน้อง
71	可 怕	น่ากลัว	น่ากลัว	หน้ากลัว	หน้ากรัว
72	时 钟	นาฬิกา	นาฬิกา	นาฬิกา	ณานฬิกา
73	糖	น้ำตาล	น้ำตาล	น้ำตาล	น้ำตาล
74	一点点	นินอย	นิตนอย	นินอย	นิตนอย
75	一	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง

ข้อ	คำภาษาจีน	คำภาษาไทย			
	汉语词汇	泰语词汇			
76	里(边)	ใน	ใน	นัย	ไนย
77	纪录	บรรทึก	บัณทึก	บัณทึก	บันทึก
78	球	บอน	บอล	ปอน	ปอล
79	公司	บอริษัท	บอริษัท	บริษัท	บริษัท
80	铢	บาด	บาติ	บาท	บาตร
81	日历	ปติทิน	ปติทิน	ปฏิทิน	ปติทิน
82	经验	ประสบการ	ประสบการ	ประสบการณ์	ประสบการณ
83	学位	ปริญญา	ปริญญา	ปริญยา	ปริญญา
84	国家	ปะเทศ	ปะเทศ	ประเทศ	ประเทก
85	钢笔	ปักกา	ปากกา	ปักการ	ปะกา
86	改进	ปัปง	ปรับปรุง	ปรับปรุง	ปัปง
87	头发	ผม	พม	ผ้ม	พ้ม
88	围巾	ผ้าพันขอ	ผ้าพันคอ	พ้าพันคอ	พ้าพันขอ
89	女人	ผู้หญิง	ผู้หญิง	พู้หญิง	พู้หญิง
90	月亮	พระจัน	พระจันท์	พระจันทร์	พระจันทน์
91	水果	พลม้าย	พลไม้	ผลม้าย	ผลไม้
92	齐、齐备	พร้อม	พร้อม	พล้อม	ผร้อม
93	福气、祝福	พอร	พร	พอน	ภร
94	炒	พัด	พัท	ผัด	ผัท
95	泰式炒面	พัดไท	ผัดไท	พัดไทย	ผัดไทย
96	图画	พาบ	ภาพ	ภาพ	พาก
97	电影	พากยนต์	ภาพยนตร์	พากยนทร์	ภาพยนตร์
98	泰语	พาสาไท	ภาษาไท	ภาษาไทย	พาสาไทย
99	特别	พิเศษ	พิเศษ	พิเสก	พิเสด
100	佛	พุท	พุต	พุธ	พุทธ

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
101	山	ภูเขา	ภูเขา	ภูเขา	ภูเขา
102	成人	ผู้ใหญ่	ผู้ใหญ่	ผู้ใหญ่	ผู้ใหญ่
103	朋友	เพื่อน	เพื่อน	เพื่อน	เพื่อน
104	输	แพ้	แพ้	แพ้	แพ้
105	医生	แพด	แพทย์	แพทย์	แพทย์
106	扇子	พัด	พัด	พัด	พัด
107	盖子	ฝา	ฝา	ฝา	ฝา
108	人类	มนุษย์	มนุษย์	มนุษย์	มนุษย์
109	枕头	หมอน	หมอน	หมอน	หมอน
110	号码	หมายเลข	หมายเลข	หมายเลข	หมายเลข
111	手	มือ	มือ	มือ	มือ
112	云	เมฆ	เมฆ	เมฆ	เมฆ
113	米（计量单位）	เม็ด	เมตร	เมตร	เมตร
114	四月	เมษายน	เมษายน	เมษายน	เมษายน
115	妈	แม่	แม่	แม่	แม่
116	不、否	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
117	别、	อย่า	อย่า	อย่า	อย่า
118	凉、冷	เย็น	เย็น	เย็น	เย็น
119	糟、糟糕	แย่	แย่	แย่	แย่
120	味道	รสชาติ	รสชาติ	รสชาติ	รสชาติ
121	公共汽车	รถเมล์	รถเมล์	รถเมล์	รถเมล์
122	汽车	รถยนต์	รถยนต์	รถยนต์	รถยนต์
123	周到	รอบคอบ	รอบคอบ	รอบคอบ	รอบคอบ
124	政府	รัฐบาล	รัฐบาล	รัฐบาล	รัฐบาล
125	溪	ลำธาร	ลำธาร	ลำธาร	ลำธาร

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
126	隐士	รือสี่	รือซี่	ภากี	ภากี
127	船	เรือ	เรือ	เลื่อ	เลื่อ
128	医院	โรงพยาบาล	โรงพยาบาล	โรงพยาบาล	โรงพยาบาล
129	冬季	ฤดูหนาว	ฤดูหนาว	ฤดูหนาว	ฤดูหนาว
130	鞋子	รองเท้า	รองเท้า	รองเท้า	รองเท้า
131	喊	ร้อง	ร้อง	ร้อง	ร้อง
132	哭	ร้องไห้	ร้องไห้	ร้องไห้	ร้องไห้
133	身体	ร่างกาย	ร่างกาย	ร่างกาย	ร่างกาย
134	龙眼	ลำไย	ลำไย	ลำไย	ลำไย
135	玩	เล่น	เล่น	เล่น	เล่น
136	测量、 寺庙	วัด	วัด	วัด	วัด
137	文化	วัฒนธรรม	วัฒนธรรม	วัฒนธรรม	วัฒนธรรม
138	星期一	วันจันทร์	วันจันทร์	วันจันทร์	วันจันทร์
139	星期五	วันศุกร์	วันศุกร์	วันศุกร์	วันศุกร์
140	星期日	วันอาทิตย์	วันอาทิตย์	วันอาทิตย์	วันอาทิตย์
141	画	วาด	วาด	วาด	วาด
142	甜	หวาน	หวาน	หวาน	หวาน
143	哇、呀 (语气组 词)	ว้าย	ว้าย	ว้าย	ว้าย
144	头	ศีรษะ	ศีรษะ	ศีรษะ	ศีรษะ
145	体育场	สนามกีฬา	สนามกีฬา	สนามกีฬา	สนามกีฬา
146	本子	สมุด	สมุด	สมุด	สมุด
147	 站	สถานี	สถานี	สถานี	สถานี
148	有趣、开心	สนุก	สนุก	สนุก	สนุก
149	一会儿	สักครู่	สักครู่	สักครู่	สักครู่
150	星期	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์

ข้อ	คำภาษาจีน	คำภาษาไทย			
	汉语词组	泰语读音选项			
151	凤梨、菠萝	สัปรด	สับปะรด	สับปะรด	สัปรด
152	建造	สร้าง	สร้าง	สร้าง	สร้าง
153	学习	ศึกษา	ศึกษา	ศึกษา	ศึกษา
154	黄金土地	สุวรรณภูมิ	สุวรรณภูมิ	สุวรรณภูมิ	สุวรรณภูมิ
155	穿, 放	ใส่	ใส่	ใส่	ใส่
156	报纸	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์
157	卫生间	ห้องน้ำ	ห้องน้ำ	ห้องน้ำ	ห้องน้ำ
158	沙滩	หาดทราย	หาดทราย	หาดทราย	หาดทราย
159	猪肉	เนื้อหมู	เนื้อหมู	เนื้อหมู	เนื้อหมู
160	像、相像	เหมือน	เหมือน	เหมือน	เหมือน
161	给	ให้	ให้	ให้	ให้
162	批准	อนุญาต	อนุญาต	อนุญาต	อนุญาต
163	气候	อากาศ	อากาศ	อากาศ	อากาศ
164	(大学) 老师	อาจารย์	อาจารย์	อาจารย์	อาจารย์
165	情绪	อารมณ์	อารมณ์	อารมณ์	อารมณ์
166	什么	อะไร	อะไร	อะไร	อะไร
167	要	เอา	เอา	เอา	เอา
168	机会	โอกาส	โอกาส	โอกาส	โอกาส
169	冰淇淋	ไอศกรีม	ไอศกรีม	ไอศกรีม	ไอศกรีม
170	房间	ห้อง	ห้อง	ห้อง	ห้อง

เฉลยแบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
1	法律	กตหมาย	กจหมาย	กฎหมาย	กฎหมาย
2	七月	กรกดาคม	กรกฎาคม	กรกฎาคม	การักดาคม
3	国王	กระษัต	กสัต	กะสัต	กษัตริย์
4	香蕉	กล้วย	กล้วย	กลีวย	กร้วย
5	扫	กวาด	ขวาด	กวาศ	ควาต
6	纸	กะดาด	กราดาช	กระดาษ	กระดาด
7	劳驾	กะรณา	กลุณา	กรรณา	กรรณา
8	工作、事务	กานงาน	กานทำงาน	กาญจน์งาร	การงาน
9	公斤	กิโลกัม	กิโลแกม	กิโลกรัม	กิโลแกรม
10	虾	กุ้ง	กุ้ง	กึ่ง	กรุ้ง
11	曼谷	กุงเทบ	กรุงเทป	กรุงเทพ	กุงเทพย์
12	钥匙	กุนแจ	กุลแจ	กุดแจ	กุญแจ
13	杯子	แก้ว	แก้ว	แก่ว	เกี้ยว
14	也、就、都	แก้ะ	ก้อ	กั	ก็
15	出生	เกิด	เกิต	เก็ด	เก็ด
16	光荣	เกียต	เกียจ	เกียรต	เกียรติ
17	椅子	ไก้อี้	เก้าอี้	ก้าวยี้	ไก่อี้
18	对不起	ขอโทษ	ขอไ่ต	คอโทษ	คอไ่ต
19	谢谢	ขอบคุณ	คอบคุณ	ขอบคุณ	คอบคุณ
20	点心、糕点	ชนะม	ขนม	คนม	คหนม
21	飞机	เซื่องบิน	เซื่องบิน	เคื่องบิน	เครื่องบิน
22	相似、相像	คล้าย	ค้าย	คล้าย	ขล้าย
23	要，请求	คอ	ขอ	ซ้อ	ซ้อ
24	白(色)	คาว	ขาว	เคา	เขา
25	新闻	ค่าว	ซ่าว	ค้าว	ข่าว
26	老师	คู	คูร	คูลู	ครู
27	曾经	เคย	เคย	เขอย	เขย
28	进	เค้า	เข้า	เข้า	เค้า
29	敬重、尊敬	เคารพ	เคาลบ	เคารป	เคารบ

ข้อ	คำภาษาจีน汉语词组	คำภาษาไทย 泰语读音选项			
30	敲	<u>เคาะ</u>	เขาะ	เค้าะ	ข้อ
31	硬	แด้ง	เ้็ง	แพง	<u>แข็ง</u>
32	交通	<u>จราจร</u>	จลาจร	จราจน	จลาจอน
33	见、遇到	แจ	<u>เจอ</u>	เจอะ	เจา
34	打针	<u>ฉีดยา</u>	ชีดยา	ฉีดยา	ชีดยา
35	点	ชะโมง	ชั่ว่มง	<u>ชั่วโมง</u>	ชั่วโมง
36	聪明	ชะลาด	ฉะลาด	ฉะหลาด	<u>ฉลาด</u>
37	生命	ชีวิด	<u>ชีวิต</u>	ชีวิทย์	ชีวิท
38	名	ชือ	<u>ชื่อ</u>	ฉือ	ชือ
39	请	เชอน	เชอนณ	เชิน	<u>เชิญ</u>
40	清迈	<u>เชียงใหม่</u>	เชียงใหม่	เชียงใหม่	เชียงไม
41	是	ไช	<u>ใช่</u>	ไช้	ไช่
42	帮、帮忙	ช่วย	<u>ช่วย</u>	ช่วย	ช่วย
43	买	<u>ซื้อ</u>	ลื้อ	ชื้อ	ซื้อ
44	坏	เชื่อ	เชีย	เสื่อ	<u>เสีย</u>
45	黑（色）	ดะม	ดัม	<u>ดำ</u>	ดาม
46	可以	ด่าย	ด้าย	ได้	<u>ได้</u>
47	走	เดิน	เดอน	เดื่อน	<u>เดิน</u>
48	等一下	เดีว	เด่ว	เดียว	<u>เดี๋ยว</u>
49	掉（下）	<u>ตก</u>	ทก	โตก	โตะก
50	直	ตง	<u>ตรง</u>	ตรงก์	ตงค์
51	早上	<u>ตอนเช้า</u>	ตอนข้าว	ตองเช้า	ตองข้าว
52	三轮摩托车	ตุกตุก	ตุ้กตุ้ก	<u>ตุ้กตุ้ก</u>	ทุ้กทุ้ก
53	只（数量词）	ตู	ตูว	โตว	<u>ตัว</u>
54	冰箱	<u>ตู้เย็น</u>	ตู้เยน	ตู้เเย็น	ตู้เเย่น
55	添加	เตอม	เทิม	เดิม	<u>เติม</u>
56	知道	<u>ทราบ</u>	ทราบ	ซาบ	ซาบ
57	您、阁下	ทั้น	<u>ท่าน</u>	ธั้น	ธำน
58	如果	ท่า	ท้า	ถ่า	<u>ถ้า</u>

ข้อ	คำภาษาจีน汉语词组	คำภาษาไทย 泰语读音选项			
59	自然	ท่ามะชาต	ท่ามชาต	ธรรมชาติ	ธรรมชาติ
60	部	ทิศ	ทิศย์	ทิส	ทิสย์
61	在	ที่	ที่	ที่	ที่
62	地址	ที่อยู่	ที่หญ่	ที่อยู่	ที่อยู่
63	洋娃娃	ตุ๊กทา	ตุ๊กตา	ตุ๊กตา	ตุ๊กกะตา
64	布袋	ถุงฟ้า	ถุงผ้า	ถุงฟ้า	ถุงผ้า
65	节日	เทศกาล	เทศกาล	เทศกาล	เทศกาล
66	学期	เทอม	เทิม	เทือม	เริม
67	哎 (语气组词)	โห้	ทื่อ	โห้	อื่อ
68	电话	โทรลับ	ทอระลัพท์	โทรศัพท์	โทรศัพท์
69	银行	ธนาคาร	ธานาคาน	ทนาคาร	ธนาคาน
70	弟妹	น้อง	น่อง	น้อง	หน้อง
71	可怕	น่ากลัว	น่ากลัว	หน่ากลัว	หน่ากรัว
72	时钟	นาฬิกา	นาฬิกา	นาฬิกา	ณาฬิกา
73	糖	น้ำตาลาน	น้ำตาล	น้ำตาลู	น้ำตาล
74	一点点	นิน้อย	นิดหน่อย	นิหน้อย	น็ดหน้อย
75	一	นี้้ง	นี้้ง	หนึ่ง	หนึ่ง
76	里(边)	ใน	ไน	นัย	ไนย
77	纪录	บรรทึก	บัญญัติก	บัณทึก	บันทึก
78	球	บอน	บอล	ปอน	ปอล
79	公司	บอริษัท	บอริษัท	บริษัท	บริษัท
80	铊	บาด	บาติ	บาท	บาตร
81	日历	ปติทิน	ปติทิน	ปฏิทิน	ปติทิน
82	经验	ประสบการ	ประสบการ	ประสบการณ์	ประสบการณ์
83	学位	ปริญญา	ปริญา	ปรินยา	ปรินญา
84	国家	ปะเทศ	ปะเทศ	ประเทศ	ประเทก
85	钢笔	ปากกา	ปากกา	ปากการ์	ปะกา
86	改进	ปัปปรุง	ปรับปรุง	ปรับปรุง	ปัปปรุง
87	头发	ผม	พม	ผ้ม	พ้ม

ข้อ	คำภาษาจีน汉语词组	คำภาษาไทย 泰语读音选项			
88	围巾	ผ้าพันคอ	<u>ผ้าพันคอ</u>	ฟ่าพันคอ	ฟ่าพันขอ
89	女人	ผู้หญิง	<u>ผู้หญิง</u>	พู้หญิง	พู้หญิง
90	月亮	พระจันทร์	พระจันทร์	<u>พระจันทร์</u>	พระจันท์
91	水果	ผลไม้	ผลไม้	ผลม้าย	<u>ผลไม้</u>
92	齐、齐备	พร้อม	<u>พร้อม</u>	พล้อม	ผพร้อม
93	福气、祝福	พร	<u>พร</u>	พอน	ภร
94	炒	พัด	พัท	<u>ผัด</u>	ผัท
95	泰式炒面	พัดไท	ผัดไท	พัดไทย	<u>ผัดไทย</u>
96	图画	ภาพ	ภาบ	<u>ภาพ</u>	พาภ
97	电影	ภาพยนตร์	ภาพยนตร์	พาพยนตร์	<u>ภาพยนตร์</u>
98	泰语	ภาษาไทย	ภาษาไท	<u>ภาษาไทย</u>	พาษาไทย
99	特别	<u>พิเศษ</u>	พิเศด	พิเสก	พิเสด
100	佛	พุท	พุต	พุธ	<u>พุท</u>
101	山	ภูเขา	พูเคา	<u>ภูเขา</u>	ภูเคา
102	成人	ผู้ใหญ่	พูไย	<u>ผู้ใหญ่</u>	ผู้ใหญ๋
103	朋友	เพื่อน	<u>เพื่อน</u>	เผื่อน	เพื่อน
104	输	<u>แพ้</u>	แพ้	แพ๊	เผ๊
105	医生	แพด	<u>แพทย์</u>	แพดย์	แกทย์
106	扇子	พัด	ผัด	<u>พัด</u>	ภัด
107	盖子	ฝา	<u>ฝา</u>	ฝ่า	ฟ๊า
108	人类	มนุษย์	<u>มนุษย์</u>	มนุด	มนุสย์
109	枕头	หมอน	หมอน	<u>หมอน</u>	หม่อน
110	号码	หมายเลข	ม่ายเลข	หมายเลข	<u>หมายเลข</u>
111	手	มือ	มี	มอ	<u>มือ</u>
112	云	เมฆ	เมฆ	เมค	<u>เมฆ</u>
113	米（计量单位）	เม็ด	เมทร	เมต	<u>เมตร</u>
114	四月	เมษายน	<u>เมษายน</u>	เมษายนต์	เมษายนท์
115	妈	แม่	<u>แม่</u>	แม๊	แหม่
116	不、否	<u>ไม่</u>	ไม๋	ไหม้	ไม๊

ข้อ	คำภาษาจีน汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
117	别、	อย่า	หย่า	<u>อย่า</u>	หญ่า
118	凉、冷	เย็น	เยะน	เยิน	<u>เย็น</u>
119	糟、糟糕	แย	<u>แย</u>	แย๋	แย้
120	味道	รสชาติ	รตชาด	รทชาติ	<u>รสชาติ</u>
121	公共汽车	<u>รถเมล์</u>	รถเมย์	รถเมร์	รถเม้น
122	汽车	รถยนต์	รตยนตร์	รตยนต์	<u>รถยนต์</u>
123	周到	<u>รอบคอบ</u>	ลอบคอบ	ลอบซ้อบ	รอบค้อบ
124	政府	รัฐบาล	ลัทบาล	<u>รัฐบาล</u>	รัทบาล
125	溪	ลำธาร	<u>ลำธาร</u>	ลำทาน	ลำธาร
126	隐士	เรือสี่	เรือสี่	ภาสี่	<u>ภาสี่</u>
127	船	<u>เรือ</u>	เรือ	เลื่อ	เลีย
128	医院	<u>โรงพยาบาล</u>	โรงพยาบาล	โลงพยาบาล	โรงบาล
129	冬季	<u>ฤดูหนาว</u>	ฤดูหนาว	ลี้ดูหนาว	รี้ดูหนาว
130	鞋子	รองเท้า	ลองเท้า	รองเท้า	<u>รองเท้า</u>
131	喊	ร้อง	ร้อง	ล้อง	<u>ร้อง</u>
132	哭	ล้องไห้	ร้องไห้	ล้องไห้	<u>ร้องไห้</u>
133	身体	ร่างกาย	<u>ร่างกาย</u>	ล่างไก	ร่างไก
134	龙眼	<u>ลำไย</u>	ลำไย	ลัมไย	ลัมไย
135	玩	<u>เล่น</u>	เล่น	เหล่น	เหล้น
136	测量、 寺庙	<u>วัด</u>	วัด	วัด	วัด
137	文化	วัฒนธรรม	วัธนะธรรม	<u>วัฒนธรรม</u>	วัทนะธรรม
138	星期一	วันจันทร์	วันจันท์	<u>วันจันทร์</u>	วันจันตร์
139	星期五	วันศุกร์	วันสุข	วันศุก	<u>วันศุกร์</u>
140	星期日	วันอาทิตย์	วันอาทิตย์	<u>วันอาทิตย์</u>	วันอาทิตย์
141	画	<u>วาด</u>	วาด	วาส	วาท
142	甜	หวาน	ว่าน	<u>หวาน</u>	หว่าน
143	哇、呀 (语气组词)	<u>ว้าย</u>	ว้าย	ไ่ว	ไห่ว
144	头	ศีรษะ	สรีชะ	ศรีชะ	<u>ศีรษะ</u>
145	体育场	สนามกีฬา	สนามกีรา	สนามกีฟ้า	<u>สนามกีฬา</u>

ข้อ	คำภาษาจีน汉语词组	คำภาษาไทย 泰语读音选项			
146	本子	สมุด	สะมุด	ชมุด	สะหมุด
147	 站	สถานี	สทานี	สทานี	สะถานี
148	有趣、开心	สนุก	สหนุก	ชนุก	สนุก
149	一会儿	สักคู่	สักครู่	ซักคู่	ซักครู่
150	星期	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์
151	凤梨、菠萝	สัปรด	สัปรด	สัปรด	สัปรด
152	建造	สร้าง	สร้าง	ช่าง	สร้าง
153	学习	ศึกษา	ศึกษา	ศึกษา	ศึกษา
154	黄金土地	สุวรรณภูมิ	สุวรรณภูมิ	สุวรรณภูมิ	สุวรรณภูมิ
155	穿, 放	ใส่	ใส่	ส่าย	ส่าย
156	报纸	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์
157	卫生间	ห้องน้ำ	ห้องน้ำ	ฮ้องน้ำม	ฮ้องน้ำ
158	沙滩	หาดทราย	หาดทราย	หาดทราย	หาดทราย
159	猪肉	เนื้อหมู	เนื้อหมู	เนื้อหมู	เนื้อหมู
160	像、相像	เหมือน	เหมือน	เมื่อร	เหมือน
161	给	ให้	ให้	ห้าย	ให้ย
162	批准	อนุญาต	อนุญาต	อนุญาต	อนุญาต
163	气候	อากาศ	อากาศ	อากาศ	อากาศ
164	(大学) 老师	อาจารย์	อาจารย์	อาจารย์	อาจารย์
165	情绪	อารมณ์	อารมณ์	อารมณ์	อารมณ์
166	什么	อะไร	อาราย	อะราย	อะไร
167	要	เอา	อาว	อะว	เออ
168	机会	โอกาส	โอกาด	โอกาส	โอกาส
169	冰淇淋	ไอศกรีม	ไอศกรีม	ไอศกรีม	ไอศกรีม
170	房间	ฮ้อง	ฮ้อง	ห้อง	ห้อง

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างคำตอบแบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

แบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

中国学生泰语词汇拼写问卷调查

คำชี้แจง 说明

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจนี้ เป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการทำวิจัยเพื่อประกอบการศึกษา
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชา
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
此次问卷调查将作为泰国诗纳卡琳威洛大学人文学院泰语与东方语言系对
外泰语专业硕士研究生课题研究的重要数据。

2. แบบสำรวจนี้มี 2 ตอน 此问卷调查分为两个部分。

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลของผู้ตอบแบบสำรวจ

第一部分：被调查者的基本信息。

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

第二部分：针对中国学生拼写泰语词汇的调查表。

ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสำรวจโปรดให้ข้อมูลที่ครบถ้วน และตั้งใจตอบแบบสำรวจตาม
ความเป็นจริง

恳请您完整地填写以下问卷，并真实有效的回答每一道问答。

3. แบบสำรวจนี้ไม่มีผลเสียใดๆ แก่ผู้ให้ข้อมูล

这一次的问卷调查不会给您造成任何负面影响。

4. ข้อมูลที่ท่านให้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่งานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

您所提供的数据将对研究者带来非常有利的帮助。在此，本人向您表达衷心的感谢和崇高的敬意。

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ 第一部分：答卷人资料。

1. เพศ 性别 ☐ ชาย 男 ☐ หญิง 女

2. อายุ 年龄 23.....

3. ผู้ให้ข้อมูลเรียนภาษาไทยจากที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 สถาบัน) 请您填写曾学习泰语的学校或者教学机构的名称以及时间 (可以填写一个以上的教学机构)

学校名称

学习时间

ชื่อสถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดัตตราชวิทยาลัยระยะเวลาที่ศึกษา.....03/07/2551—28/02/2553

ชื่อสถาบัน.....ระยะเวลาที่ศึกษา.....

4. ทักษะทางภาษาไทยที่ผู้ให้ข้อมูลได้เรียนมา

☐ ฟัง 听 ☐ พูด 说 ☐ อ่าน 读 ☐ เขียน 写

ตอนที่ 2 แบบสำรวจนี้มี 170 ข้อ โปรดวงกลม ☐ รอบคำที่ท่านคิดว่าเขียนถูกต้องวิธี เช่น

第二部分：此份问卷调查共有 170 道题，请给您认为拼写正确的泰语词汇划上“○”符号。如：

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
1	家	บ้าน	บ้าน	บาร	บ้าน
2	干净	สะอาด	สอาด	สะอาด	สะอาด

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
1	法律	กตหมาย	กจหมาย	กฎหมาย	กฎหมาย
2	七月	กรกดาคม	กรกฎาคม	กรกฎาคม	การักดาคม
3	国王	กระษัฏ	กสัฏ	กะสัฏ	กษัตริย์
4	香蕉	กล้วย	กล้วย	กล้วย	กล้วย
5	扫	กวาด	กวาด	กวาด	กวาด
6	纸	กระดาษ	กระดาษ	กระดาษ	กระดาษ
7	劳驾	กะรุณา	กลุณา	กรุณา	กรุณา
8	工作、事务	กานงาน	กานทำงาน	กาญจน์งาน	การงาน
9	公斤	กิโลกรัม	กิโลกรัม	กิโลกรัม	กิโลกรัม
10	虾	กุ้ง	กุ้ง	กุ้ง	กุ้ง
11	曼谷	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ
12	钥匙	กุญแจ	กุญแจ	กุญแจ	กุญแจ
13	杯子	แก้ว	แก้ว	แก้ว	แก้ว
14	也、就、都	ก็	ก็	ก็	ก็
15	出生	เกิด	เกิด	เกิด	เกิด
16	光荣	เกียรติ	เกียรติ	เกียรติ	เกียรติ
17	椅子	เก้าอี้	เก้าอี้	เก้าอี้	เก้าอี้
18	对不起	ขอโทษ	ขอโทษ	ขอโทษ	ขอโทษ
19	谢谢	ขอบคุณ	ขอบคุณ	ขอบคุณ	ขอบคุณ
20	点心、糕点	ขนม	ขนม	ขนม	ขนม
21	飞机	เครื่องบิน	เครื่องบิน	เครื่องบิน	เครื่องบิน
22	相似、相像	คล้าย	คล้าย	คล้าย	คล้าย
23	要, 请求	ขอ	ขอ	ขอ	ขอ
24	白(色)	ขาว	ขาว	ขาว	ขาว
25	新闻	ข่าว	ข่าว	ข่าว	ข่าว

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
26	老师	คุ	ครู	คจู	ครู
27	曾经	เคย	เคย	เขอย	เขย
28	进	เค้า	เข้า	เข้า	เค้า
29	敬重、尊敬	เคารพ	เคลบ	เคารป	เคارب
30	敲	เคาะ	เขาะ	เค้าะ	ข้อ
31	硬	แด้ง	แข็ง	แ่ง	แข็ง
32	交通	จราจร	จลาจร	จราจน	จลาจน
33	见、遇到	แจ	เจอ	เจอะ	เจา
34	打针	ฉีดยา	ชีดยา	ฉีดยา	ชีดยา
35	点	ชะมิง	ชั่วมิง	ชั่วมิง	ชั่วมิง
36	聪明	ชะลาด	ฉะลาด	ฉะหลาด	ฉลาด
37	生命	ชีวด	ชีวด	ชีวทย์	ชีวิท
38	名	ชื้อ	ชื้อ	ฉื้อ	ชื้อ
39	请	เชอน	เชอน	เชิน	เชิญ
40	清迈	เชียงใหม่	เชียงใหม่	เชียงใหม่	เชียงไม
41	是	ไซ	ไซ	ไซ้	ไซ
42	帮、帮忙	ช่วย	ช่วย	ชั่วย	ชั่วย
43	买	ชื้อ	สื้อ	ชื้อ	ชื้อ
44	坏	เชื้อ	เสีย	เสีย	เสีย
45	黑 (色)	ดะม	ดัม	ดำ	ตาม
46	可以	ด้าย	ด้าย	ได้	ได้
47	走	เดิน	เดอน	เดื่อน	เดิน
48	等一下	เดิว	เดัว	เดียว	เดียว
49	掉 (下)	ตก	ทก	โตก	โตะก
50	直	ตง	ตรง	ตรงก	ตงค์

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
51	早上	ตอนเช้า	ตอนข้าว	ตองเช้า	ตองข้าว
52	三轮摩托车	ตุกตุก	ตุ้กตุ้ก	ตุ้กตุ้ก	ทุ่กทุ่ก
53	只 (数量词)	ตุ	ตูว	โตว	ตัว
54	冰箱	ตู้เย็น	ตู้เย็น	ตู้เย็น	ตู้เย็น
55	添加	เติม	เติม	เติม	เติม
56	知道	ทราบ	ทราบ	ซาบ	ซาบ
57	您、阁下	ท่าน	ท่าน	อัน	อัน
58	如果	ท่า	ท่า	ถ้า	ถ้า
59	自然	ท่ามะชาต	ท่ามะชาต	ธรรมชาติ	ธรรมชาติ
60	部	ทิส	ทิส	ทิส	ทิส
61	在	ที่	ที่	ที่	ที่
62	地址	ที่อยู่	ที่อยู่	ที่อยู่	ที่อยู่
63	洋娃娃	ตุ๊กตา	ตุ๊กตา	ตุ๊กตา	ตุ๊กตา
64	布袋	ถุงผ้า	ถุงผ้า	ถุงผ้า	ถุงผ้า
65	节日	เทศกาล	เทศกาล	เทศกาล	เทศกาล
66	学期	เทอม	เทอม	เทอม	เทอม
67	哎 (语气组词)	โถ	โถ	โถ	โถ
68	电话	โทรศัพท์	โทรศัพท์	โทรศัพท์	โทรศัพท์
69	银行	ธนาคาร	ธนาคาร	ธนาคาร	ธนาคาร
70	弟妹	น้อง	น้อง	น้อง	น้อง
71	可怕	น่ากลัว	น่ากลัว	น่ากลัว	น่ากลัว
72	时钟	นาฬิกา	นาฬิกา	นาฬิกา	นาฬิกา
73	糖	น้ำตาล	น้ำตาล	น้ำตาล	น้ำตาล
74	一点点	นิดหน่อย	นิดหน่อย	นิดหน่อย	นิดหน่อย
75	一	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
76	里(边)	ใน	ใน	นัย	ในย
77	纪录	บรรทึก	บัญญัติก	บัณฑิตก	บันติก
78	球	บอน	บอล	ปอน	ปอล
79	公司	บอริชด	บอริชท	บริชด	บริชท
80	铢	บาด	บาติ	บาท	บาตร
81	日历	ปติทิน	ปติธิน	ปฏิทิน	ปติธิญ
82	经验	ประสบการ	ประสบการ	ประสบการณ์	ประสบการณ
83	学位	ปริญญา	ปริญญา	ปรินยา	ปรินญา
84	国家	ปะเทด	ปะเทษ	ประเทศ	ประเทก
85	钢笔	ปักกา	ปากกา	ปักการ	ปะกา
86	改进	ปัปง	ปรับปรุง	ปรับปรุง	ปัปรง
87	头发	ผม	พม	ผ่ม	ฟ่ม
88	围巾	ผ้าพันขอ	ผ้าพันคอ	ฟ่าพันคอ	ฟ่าพันขอ
89	女人	ผู้หญิง	ผู้หญิง	ฟู้หญิง	ฟู้หญิง
90	月亮	พระจัน	พระจันท์	พระจันทร	พระจันทร
91	水果	พลม้าย	ผลไม้	ผลม้าย	ผลไม้
92	齐、齐备	พร้อม	พร้อม	พล้อม	ผัว้อม
93	福气、祝福	พอร	พร	พอน	ภร
94	炒	พัด	พัท	ผัด	ผัท
95	泰式炒面	พัดไท	ผัดไท	พัดไทย	ผัดไทย
96	图画	พาบ	ภาพ	ภาพ	พาก
97	电影	ภาพยนตร์	ภาพยนตร์	พภาพยนตร์	ภาพยนตร์
98	泰语	พษาไท	พษาไท	พษาไทย	พษาไทย
99	特别	พิเศษ	พิเศด	พิเสก	พิเสด
100	佛	พุท	พุต	พุธ	พุทร

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
101	山	ภูเขา	ภูเขา	ภูเขา	ภูเขา
102	成人	ผู้ใหญ่	ผู้ใหญ่	ผู้ใหญ่	ผู้ใหญ่
103	朋友	เพื่อน	เพื่อน	เพื่อน	เพื่อน
104	输	แพ้	แพ้	แพ้	แพ้
105	医生	แพด	แพทย์	แพทย์	แพทย์
106	扇子	พัด	พัด	พัด	พัด
107	盖子	ฝา	ฝา	ฝา	ฝา
108	人类	มนุษย์	มนุษย์	มนุษย์	มนุษย์
109	枕头	หมอน	หมอน	หมอน	หมอน
110	号码	หมายเลข	หมายเลข	หมายเลข	หมายเลข
111	手	มือ	มือ	มือ	มือ
112	云	เมฆ	เมฆ	เมฆ	เมฆ
113	米 (计量单位)	เม็ด	เมตร	เมตร	เมตร
114	四月	เมษายน	เมษายน	เมษายน	เมษายน
115	妈	แม่	แม่	แม่	แม่
116	不、否	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
117	别、	อย่า	อย่า	อย่า	อย่า
118	凉、冷	เย็น	เย็น	เย็น	เย็น
119	糟、糟糕	แย่	แย่	แย่	แย่
120	味道	รสชาติ	รสชาติ	รสชาติ	รสชาติ
121	公共汽车	รถเมล์	รถเมล์	รถเมล์	รถเมล์
122	汽车	รถยนต์	รถยนต์	รถยนต์	รถยนต์
123	周到	รอบคอบ	รอบคอบ	รอบคอบ	รอบคอบ
124	政府	รัฐบาล	รัฐบาล	รัฐบาล	รัฐบาล
125	溪	ลำธาร	ลำธาร	ลำธาร	ลำธาร

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
		ร้อยสี่	ร้อยสี่	ภาสี่	๔๔๔
126	隐士	ร้อยสี่	ร้อยสี่	ภาสี่	๔๔๔
127	船	เรือ	เรือ	เรือ	เรือ
128	医院	โรงพยาบาล	โรงพยาบาล	โรงพยาบาล	โรงพยาบาล
129	冬季	ฤดูหนาว	ฤดูหนาว	ฤดูหนาว	ฤดูหนาว
130	鞋子	รองเท้า	รองเท้า	รองเท้า	รองเท้า
131	喊	ร้อง	ร้อง	ร้อง	ร้อง
132	哭	ร้องไห้	ร้องไห้	ร้องไห้	ร้องไห้
133	身体	ร่างกาย	ร่างกาย	ร่างกาย	ร่างกาย
134	龙眼	ลำไย	ลำไย	ลำไย	ลำไย
135	玩	เล่น	เล่น	เล่น	เล่น
136	测量、寺庙	วัด	วัด	วัด	วัด
137	文化	วัฒนธรรม	วัฒนธรรม	วัฒนธรรม	วัฒนธรรม
138	星期一	วันจันทร์	วันจันทร์	วันจันทร์	วันจันทร์
139	星期五	วันศุกร์	วันศุกร์	วันศุกร์	วันศุกร์
140	星期日	วันอาทิตย์	วันอาทิตย์	วันอาทิตย์	วันอาทิตย์
141	画	วาด	วาด	วาด	วาด
142	甜	หวาน	หวาน	หวาน	หวาน
143	哇、呀 (语气组 词)	ว้าย	ว้าย	ว้าย	ว้าย
144	头	ศีรษะ	ศีรษะ	ศีรษะ	ศีรษะ
145	体育场	สนามกีฬา	สนามกีฬา	สนามกีฬา	สนามกีฬา
146	本子	สมุด	สมุด	สมุด	สมุด
147	...站	สถานี	สถานี	สถานี	สถานี
148	有趣、开心	สนุก	สนุก	สนุก	สนุก
149	一会儿	สักครู่	สักครู่	สักครู่	สักครู่
150	星期	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词组	คำภาษาไทย 泰语读音选项			
151	凤梨、菠萝	สัปรด	สัปประด	สัปประด	สัปรด
152	建造	สร้าง	สร้าง	ช่าง	สร้าง
153	学习	ศึกษา	ศึกษา	ศึกษา	ศึกษา
154	黄金土地	สุวรรณภูมิ	สุวรรณภูมิ	สุวรรณภูมิ	สุวรรณภูมิ
155	穿, 放	ใส่	ใส่	สาย	ส้าย
156	报纸	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์
157	卫生间	ห้องน้ำ	ห้องน้ำ	ห้องน้ำ	ห้องน้ำ
158	沙滩	หาดทราย	หาดทราย	หาดทราย	หาดทราย
159	猪肉	เนื้อหมู	เนื้อหมู	เนื้อหมู	เนื้อหมู
160	像、相像	เหมือน	เหมือน	เมื่อร	เมื่อร
161	给	ให้	ให้	หัย	หัย
162	批准	อนุญาต	อนุญาต	อนุญาต	อนุญาต
163	气候	อากาศ	อากาศ	อากาศ	อากาศ
164	(大学) 老师	อาจารย์	อาจารย์	อาจารย์	อาจารย์
165	情绪	อารมณ์	อารมณ์	อารมณ์	อารมณ์
166	什么	อะไร	อาราย	อะราย	อะไร
167	要	เอา	อาว	อะว	เออ
168	机会	โอกาส	โอกาด	โอกาส	โอกาส
169	冰淇淋	ไอศกรีม	ไอศกรีม	ไอศกรีม	ไอศกรีม
170	房间	ห้อง	ฮ้อง	ห้อง	ห้อง

แบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

中国学生泰语词汇拼写问卷调查

คำชี้แจง 说明

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจนี้ เป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการทำวิจัยเพื่อประกอบการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

此次问卷调查将作为泰国诗纳卡琳威洛大学人文学院泰语与东方语言系对外泰语专业硕士研究生课题研究的重要数据。

2. แบบสำรวจนี้มี 2 ตอน 此问卷调查分为两个部分。

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลของผู้ตอบแบบสำรวจ

第一部分：被调查者的基本信息。

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน

第二部分：针对中国学生拼写泰语词汇的调查表。

ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสำรวจโปรดให้ข้อมูลที่ครบถ้วน และตั้งใจตอบแบบสำรวจตามความเป็นจริง

恳请您完整地填写以下问卷，并真实有效的回答每一道问答。

3. แบบสำรวจนี้ไม่มีผลเสียใดๆ แก่ผู้ให้ข้อมูล

这一次的问卷调查不会给您造成任何负面影响。

4. ข้อมูลที่ท่านให้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่งานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

您所提供的数据将对研究者带来非常有利的帮助。在此，本人向您表达衷心的感谢和崇高的敬意。

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ 第一部分：答卷人资料。

1. เพศ 性别 ☐ ชาย 男 ☒ หญิง 女

2. อายุ 年龄 22.....

3. ผู้ให้ข้อมูลเรียนภาษาไทยจากที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 สถาบัน) 请您填写曾学习泰语的学校或者教学机构的名称以及时间 (可以填写一个以上的教学机构)

学校名称

学习时间

ชื่อสถาบัน.....อินโกล.....ระยะเวลาที่ศึกษา.....สองปี.....

ชื่อสถาบัน.....ระยะเวลาที่ศึกษา.....

4. ทักษะทางภาษาไทยที่ผู้ให้ข้อมูลได้เรียนมา

☐ ฟัง 听

☐ พูด 说

☐ อ่าน 读

☐ เขียน 写

ตอนที่ 2 แบบสำรวจนี้มี 170 ข้อ โปรดวงกลม O รอบคำที่ท่านคิดว่า เขียนถูกอักขรวิธี เช่น

第二部分：此份问卷调查共有 170 道题，请给您认为拼写正确的泰语词汇划上“O”符号。如：

ข้อ	คำภาษาจีน	คำภาษาไทย			
	汉语词汇	泰语词汇			
1	家	บาน	บ้าน	บาร	บ้าน
2	干净	สอาด	สอาท	สะอาด	สะอาด

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
		กตหมาย	กจหมาย	กฏหมาย	กฎหมาย
1	法律	กตหมาย	กจหมาย	กฏหมาย	กฎหมาย
2	七月	กรกดาคม	กรกฏาคม	กรกฏาคม	การักดาคม
3	国王	กระษัฏ	กสัฏ	กะสัฏ	กษัตริย์
4	香蕉	กล้วย	กล้วย	กล้วย	กร้วย
5	扫	กวาด	ชวาด	กวาศ	ควาด
6	纸	กะดาด	กราดาช	กระดาด	กระดาช
7	劳驾	กะรณา	กลุณา	กรรณา	กรุณา
8	工作、事务	กานงาน	กานทำงาน	กาญจน์งาร	การงาน
9	公斤	กิโลกรัม	กิโลกรัม	กิโลแกม	กิโลแกรม
10	虾	กุ้ง	กุ้ง	กั้ง	กรุ้ง
11	曼谷	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ
12	钥匙	กุญแจ	กุญแจ	กุญแจ	กุญแจ
13	杯子	แก้ว	แก้ว	แก้ว	เกี้ยว
14	也、就、都	ก็	ก็	ก็	ก็
15	出生	เกิด	เกิด	เกิด	เกิด
16	光荣	เกียรติ	เกียรติ	เกียรติ	เกียรติ
17	椅子	เก้าอี้	เก้าอี้	เก้าอี้	เก้าอี้
18	对不起	ขอโทษ	ขอโทษ	ขอโทษ	ขอโทษ
19	谢谢	ขอบคุณ	ขอบคุณ	ขอบคุณ	ขอบคุณ
20	点心、糕点	ขนม	ขนม	ขนม	ขนม
21	飞机	เครื่องบิน	เครื่องบิน	เครื่องบิน	เครื่องบิน
22	相似、相像	คล้าย	คล้าย	คล้าย	คล้าย
23	要、请求	ขอ	ขอ	ขอ	ขอ
24	白(色)	ขาว	ขาว	ขาว	ขาว
25	新闻	ข่าว	ข่าว	ข่าว	ข่าว

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
26	老师	คุ	ครู	คจู	ครู
27	曾经	เคยย	เคย	เขอย	เขย
28	进	เค้า	เข้า	เข้า	เค้า
29	敬重、尊敬	เคารพ	เคารบ	เคารป	เคารบ
30	敲	เคาะ	เขาะ	เค้าะ	ซ้อ
31	硬	แค้ง	แข็ง	แขง	แข็ง
32	交通	จวจร	จลาจร	จราจน	จลาจน
33	见、遇到	แจ	เจอ	เจอะ	เจอ
34	打针	ฉีดยา	ฉีดยา	ฉีดยา	ฉีดยา
35	点	ชะโมง	ชั่วโมง	ชั่วมง	ชั่วโมง
36	聪明	ชะลาด	ฉะลาด	ฉะหลาด	ฉลาด
37	生命	ชีวิด	ชีวิด	ชีวิทย์	ชีวิท
38	名	ช้อ	ช้อ	ฉ้อ	ช้อ
39	请	เชอน	เชอน	เชิน	เชิญ
40	清迈	เชียงใหม่	เชียงใหม่	เชียงใหม่	เชียงไม
41	是	ไฮ	ใช่	ไฮ้	ใช่
42	帮、帮忙	ช่วย	ช่วย	ชั่วย	ชั่วย
43	买	ช้อ	ซื้อ	ช้อ	ช้อ
44	坏	เชื่อ	เสีย	เสีย	เสีย
45	黑 (色)	ดะม	ดัม	ดำ	ตาม
46	可以	ด้าย	ด้าย	ได้	ได้
47	走	เดิน	เดอน	เดือน	เดิน
48	等一下	เดีว	เดัว	เดี้ยว	เดี้ยว
49	掉 (下)	ตก	ทก	โตก	โตะก
50	直	ตง	ตรง	ตรงกั	ตงค์

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
51	早上	ตอนเช้า	ตอนข้าว	ตองเช้า	ตองข้าว
52	三轮摩托车	ตุกตุก	ตุ้กตุ้ก	ตุ้กตุ้ก	ตุ้กตุ้ก
53	只 (数量词)	ตุ	ตุว	โตว	ตัว
54	冰箱	ตู้เย็น	ตู้เย็น	ตู้เย็น	ตู้เย็น
55	添加	เติม	เติม	เติม	เติม
56	知道	ทราบ	ทราบ	ซาป	ซาป
57	您、阁下	ท่าน	ท่าน	อัน	อัน
58	如果	ถ้า	ถ้า	ถ้า	ถ้า
59	自然	ท่ามะชาติ	ท่ามชาติ	ธรรมชาติ	ธรรมชาติ
60	部	ทิศ	ทิศย์	ทิศ	ทิศย์
61	在	ที่	ที่	ที่	ที่
62	地址	ที่อยู่	ที่อยู่	ที่อยู่	ที่อยู่
63	洋娃娃	ตุ๊กตา	ตุ้กตา	ตุ้กตา	ตุ้กกะตา
64	布袋	ถุงผ้า	ถุงผ้า	ถุงผ้า	ถุงผ้า
65	节日	เทศกาล	เทศกาล	เทศกาล	เทศกาล
66	学期	เทอม	เทิม	เทอม	เทิม
67	哎 (语气组词)	โห้	ท้อ	โห้	อ้อ
68	电话	โทรศัพท์	ทอระศัพท์	โทรศัพท์	โทรศัพท์
69	银行	ธนาคาร	ธนาคาร	ธนาคาร	ธนาคาร
70	弟妹	น้อง	น้อง	น้อง	น้อง
71	可怕	น่ากลัว	น่ากลัว	น่ากลัว	น่ากลัว
72	时钟	นาฬิกา	นาฬิกา	นาฬิกา	นาฬิกา
73	糖	น้ำตาล	น้ำตาล	น้ำตาล	น้ำตาล
74	一点点	นิดหน่อย	นิดหน่อย	นิดหน่อย	นิดหน่อย
75	一	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
76	里(边)	ใน	ใน	นัย	ในย
77	纪录	บรรทึก	บัญญัติ	บัณฑิต	บันฑิก
78	球	บอน	บอล	ปอน	ปอล
79	公司	บอริชด	บอริษัท	บริษัท	บริษัท
80	铢	บาด	บาติ	บาท	บาตร
81	日历	ปติทิน	ปติธิน	ปฏิทิน	ปติทิญ
82	经验	ประสบการ	ประสบการ	ประสบการณ์	ประสบการณ
83	学位	ปริญญา	ปริญา	ปรินยา	ปรินญา
84	国家	ปะเทศ	ปะเทศ	ประเทศ	ประเทศ
85	钢笔	ปักกา	ปากกา	ปักการ	ปะกา
86	改进	ปัปง	ปรับปรุง	ปรับปรุง	ปัปง
87	头发	ผม	พม	ผม	พม
88	围巾	ผ้าพันขอ	ผ้าพันคอ	ฟ้าพันคอ	ฟ้าพันขอ
89	女人	ผู้หญิง	ผู้หญิง	ผู้หญิง	ผู้หญิง
90	月亮	พระจันทร์	พระจันทร์	พระจันทร์	พระจันทร์
91	水果	พลม้าย	พลไม้	ผลม้าย	ผลไม้
92	齐、齐备	พร้อม	พร้อม	พล้อม	พร้อม
93	福气、祝福	พอร	พร	พอน	ภร
94	炒	พัด	พัท	ผัด	ผัท
95	泰式炒面	พัดไท	ผัดไท	พัดไทย	ผัดไทย
96	图画	พาบ	ภาพ	ภาพ	พาก
97	电影	พายนต์	ภาพยนตร์	พายนทร์	ภาพยนตร์
98	泰语	พษาไทย	ภาษาไทย	ภาษาไทย	พษาไทย
99	特别	พิเศษ	พิเศด	พิเสก	พิเสด
100	佛	พุท	พุต	พุธ	พุท

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词汇	คำภาษาไทย 泰语词汇			
101	山	ภูเขา	ภูเขา	ภูเขา	ภูเขา
102	成人	ผู้ใหญ่	ผู้ใหญ่	ผู้ใหญ่	ผู้ใหญ่
103	朋友	เพื่อน	เพื่อน	เพื่อน	เพื่อน
104	输	แพ้	แพ้	แพ้	แพ้
105	医生	แพด	แพทย์	แพทย์	แพทย์
106	扇子	พัด	พัด	พัด	พัด
107	盖子	ฝา	ฝา	ฝา	ฝา
108	人类	มนุษย์	มนุษย์	มนุษย์	มนุษย์
109	枕头	หมอน	หมอน	หมอน	หมอน
110	号码	หมายเลข	หมายเลข	หมายเลข	หมายเลข
111	手	มือ	มือ	มือ	มือ
112	云	เมฆ	เมฆ	เมฆ	เมฆ
113	米 (计量单位)	เม็ด	เมตร	เมตร	เมตร
114	四月	เมษายน	เมษายน	เมษายน	เมษายน
115	妈	แม่	แม่	แม่	แม่
116	不、否	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
117	别、	อย่า	อย่า	อย่า	อย่า
118	凉、冷	เย็น	เย็น	เย็น	เย็น
119	糟、糟糕	แย่	แย่	แย่	แย่
120	味道	รสชาติ	รสชาติ	รสชาติ	รสชาติ
121	公共汽车	รถเมล์	รถเมล์	รถเมล์	รถเมล์
122	汽车	รถยนต์	รถยนต์	รถยนต์	รถยนต์
123	周到	รอบคอบ	รอบคอบ	รอบคอบ	รอบคอบ
124	政府	รัฐบาล	รัฐบาล	รัฐบาล	รัฐบาล
125	溪	ลำธาร	ลำธาร	ลำธาร	ลำธาร

ข้อ	คำภาษาจีน	คำภาษาไทย			
	汉语词汇	泰语词汇			
126	隐士	รือสี่	รือซี่	ภาคี	ภาซี่
127	船	เรือ	เรีย	เลือ	เลีย
128	医院	โรงพยาบาล	โรงพยาบาล	โลงพยาบาล	โรงบาล
129	冬季	ฤดูหนาว	ฤดูหนาว	ลี้ดูหนาว	รี้ดูหนาว
130	鞋子	ลงเท้า	ลองเท้า	รอนเท้า	รอนเท้า
131	喊	ล้อง	ร้อง	ล้อง	ร้อง
132	哭	ล้องให้	ร้องให้	ล้องให้	ร้องให้
133	身体	ล่างกาย	ร่างกาย	ล่างไก	ร่างไก
134	龙眼	ลำไย	ลำไย	ลัมไย	ลัมไย
135	玩	เล่น	เล่น	เหล่น	เหล่น
136	测量、寺庙	วัด	วัด	วัด	วัด
137	文化	วัฒนธรรม	วัฒนธรรม	วัฒนธรรม	วัฒนธรรม
138	星期一	วันจันทร์	วันจันทร์	วันจันทร์	วันจันทร์
139	星期五	วันศุกร์	วันศุกร์	วันศุกร์	วันศุกร์
140	星期日	วันอาทิตย์	วันอาทิตย์	วันอาทิตย์	วันอาทิตย์
141	画	วาด	วาด	วาส	วาท
142	甜	วาน	วาน	หวาน	หวาน
143	哇、呀 (语气组 词)	ว้าย	ว้าย	ไว	ไหว
144	头	ศีรษะ	ศีรษะ	ศีรษะ	ศีรษะ
145	体育场	สนามกีฬา	สนามกีฬา	สนามกีฬา	สนามกีฬา
146	本子	สมุด	สมุด	สมุด	สมุด
147	站	สถานี	สถานี	สถานี	สถานี
148	有趣、开心	สนุก	สนุก	สนุก	สนุก
149	一会儿	สักครู่	สักครู่	ซักครู่	ซักครู่
150	星期	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์

ข้อ	คำภาษาจีน 汉语词组	คำภาษาไทย 泰语读音选项			
151	凤梨、菠萝	สัปรด	สับปะรด	สับปะรด	สัปรด
152	建造	สร้าง	สร้าง	ช่าง	สร้าง
153	学习	ศึกษา	ศึกษา	ศึกษา	ศึกษา
154	黄金土地	สุวรรณภูมิ	สุวรรณภูมิ	สุวรรณภูมิ	สุวรรณภูมิ
155	穿, 放	ใส่	ใส่	สาย	ใส่
156	报纸	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์
157	卫生间	ห้องน้ำ	ห้องน้ำ	ห้องนํ้า	ห้องน้ำ
158	沙滩	หาดทราย	หาดทราย	หาดทราย	หาดทราย
159	猪肉	เนื้อหมู	เนื้อหมู	เนื้อหมู	เนื้อหมู
160	像、相像	เหมือน	เหมือน	เมื่อ	เหมือน
161	给	ให้	ให้	หัย	ให้
162	批准	อนุญาต	อนุญาต	อนุญาต	อนุญาต
163	气候	อากาศ	อากาศ	อากาศ	อากาศ
164	(大学) 老师	อาจารย์	อาจารย์	อาจารย์	อาจารย์
165	情绪	อารมณ์	อารมณ์	อารมณ์	อารมณ์
166	什么	อะไร	อาราย	อะราย	อะไร
167	要	เอา	อาว	อะว	เอา
168	机会	โอกาส	โอกาส	โอกาส	โอกาส
169	冰淇淋	ไอศกรีม	ไอศกรีม	ไอศกรีม	ไอศกรีม
170	房间	ห้อง	ห้อง	ห้อง	ห้อง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวกุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย
เกิด	8 กรกฎาคม 2522
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	173/10 ถ.พระราม 6 ที่ 22 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ
10400ตำแหน่งงานปัจจุบัน	ครูสอนภาษาไทย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนานาชาติบางกอกพัฒนา 643 ซ.ลาซาล เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จ.ชลบุรี
พ.ศ. 2544	ศศ.บ. (ภาษาไทย) เกียรตินิยมอันดับ 2 จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2553	ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ